T. A. R. Ruthnam's Biographical Series NO. 2.

THE LIFE

OF

Rao Bahadur C. V. Thamotharam Pillai,

B.A. B.L., F.M.U.

(The well-known Tamil Scholar.)

IN

TAMIL

BY

T. A. RAJARUTHNAM,

"கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்."

Madras:
PRINTED AT THE V. N. JUBILEE PRESS.

1902

PUBLISHID

BY

C. W. Chinnappa Pillay.

Biographical Series No 1

THE LIFE

OF THE

HON & REV. DR MILLER

M A LLD CIE. DD.

The author's master and the Revered

head of the Madras Christian, College.

PRICES.

		R.	A	P.
rown Edition	...	1	0	0
tudent	... ...	0	12	0
opular	... ...	0	10	0

To be had of all Madras book sellers and of the author.

DEDICATED

TO THE

REVERED MEMORY

OF THE LATE

Sri. La. Siri. ARUMUGA NAVALAR AVERGAL,

AS A TOKEN OF LOVE AND ESTEEM TO HIS PERSON

AND

AS A HUMBLE TRIBUTE TO

HIS VALUBLE SERVICES TOWARDS THE REVIVAL OF TAMIL

LITERATURE

FRONTISPIECE.

RAO BAHADUR

C. W. THAMOTHARAM PILLAI, B.A., B.L.,

Ex-Judge of Puducottah.

PREFACE

In presenting this small volume to the public I have to make a few observations. At the beginning of the current year when I brought out the life of the Hon and Rev Dr. Miller, which by the way I meant to be the first of the Biographical series I intended to write, I thought it my duty to dedicate it to some one who had made a mark in the Tamil world and accordingly I dedicated it to the memory of the late lamented Rao Bahadur C, W. Thamotharam Pillai whose services for the cause of Tamil literature are so well known, Some friends who had seen that Biography urged me to take up Mr Thamotharam himself as the subject of the second biography to which I readily complied. The cold reception now a days accorded to Tamil publications coupled with the very little encouragement I received for my first biography made me hesitate for a while, but one or two friends interested in the subject of this life having come forward to defray the cost of publication, I began and finished it with their help.

In writing out the present volume I have divided it into several heads instead of into chapters as in my first work. The narative begins with a full description of the island of Ceylon and proceeds to detail the ancient history of the peninsula of Jaffna the birth place of Mr. Thamotharam. A description of his family follows and then the birth, child-hood student career and official life are dwelt on in succession taking care to emphasise his work for the revival of Tamil literature. His thoroughly disinterested labours in that cause holds him up to public esteem and honour and in order to give that fact a wide recognition I have given a detailed history of the supposed

origin of the Tamil language, its gradual development, the disasters it underwent, the subsequent triumph and its final decay and have also mentioned the names of several important Tamil works which at one time served as invaluable jewels that added to the natural beauty of the Tamil nymph. I have then traced its gradual decay down to the present time and have fully described the labours of the subjectof this life in redeeming ancient Tamil works which were at the verge of extinction, Sufficient information about each of his work is also given and the whole narative concludes with a summary of his life as a man,

The readers of my life of Dr, Miller and some of the journals which reviewed it have charged me with having adopted a rather difficult Tamil style which, they say, is not intelligible to ordinary readers. To them my reply is that these lives are not intended for ordinary readers, I have kept up the same style and have frequently used words and expressions of Mr. Thamotharam himself which must strike readers acquainted with his writings, The publisher has, with my consent, made a few alterations in some places to suit his own belief,

To this I have appended the various inmemoriams composed by different Tamil Pundits at the time of his demise, The late Rao Bahadur C. W. Thamotharam Pillai B. A. B. L. has been known all over India, especially in this Presidency and in Ceylon, for his scholarly attainments in Tamil. As a Tamil Scholar and publisher he had but few equals, He combines in himself deep bearning with practical work which is both rare and admirable. I therefore hope this little volume will be cheerfully received by the Tamil world.

MADRAS CHRISTIAN COLLEGE, 20th November, 1901. — T. A. RAJARUTHNAM, PILLAI.

பரமபதிதுணை.

ஸ்ரீமான் ராவ்பகதூர்

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை

அவர்கள்

சரித்திரம்.

கடவுள் வணக்கம்.

நேரிசை வெண்பா.

நித்தியனே நிட்களனே நின்மலனே யென்றுலகோ
ரித்தரையி லேத்துதிக்கு மெய்ப்பெருமான்—சித்துருவன்
முன்னோது வேத முழங்கிடினின் றூண்டருளு
முன்னோன் றுணையே முதல்.

ஆசிரிய வணக்கம்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

செந்தமிழ் சற்றுஞ் செறிந்திலா வெனக்கி
னந்தமிழ் புகட்டிய நாவலன் வெண்மறைப்
பூமகள் வாழும் பொன்னகர்க் கணிதரு
சீர்பெறு தெல்லிச் செழுநக ருதித்தோன்
அம்பிகை பாக னடியிணை பரவுறும்
செம்பொருள் விளக்குந் தமிழ்ச்சுடர் விரித்து
மக்கட் களித்தநம் வித்தகன் றாமோ
தரப்பெரு மான்றன் றிருச்சரி தத்தே.

நூல்.

ஈழச் சிறப்பு.

புடவி தடங்களும் பொலன்மிகு வளங்களும்
தாமரு கைதலம் வளைகளு முடைத்தாய்க்
கள்ளவிழ் வெண்மனைக் காரிகை மேவும்

புண்ணியபூமியா மிப்பரதகண்டத்துக்குத் தென்பாலுள்ளதும், திருக்கேதீச்சரம், திருக்கோணேசர்மலை, ஏமகூடம் என்னும் மூன்று ஸ்தலங்களையும் மூன்று நேத்திரங்களாக வுடையதும், கடல்படுமுழுதுங், கான்படுமுழுதுந் தடவரையமுழுதுமென் றுலகராற் புகழப்படும் பல்திறத்தவாகிய வமுதங்கள் மலிந்து பொலிந்து விளங்குவதும், திருமால் இராமபிரானாயவதரித்து இராவணவதஞ்செய்த சிறப்பினையுடையதும், இலங்காதீவென்றுங் கந்ததீபமென்றும் மறுநாமம் பூண்டதும் ஈழமண்டலமேயாம். இவ்வழகியதீவத்தின் எவ்வெப்பகுதியினும் தென்னை கமுகு பலா மா கதலி முதலியவற்றா னிறைந்த சோலைகளும், மல்லிகை முல்லை இருவாட்சி சண்பகம் முதலியவற்றா னிறைந்த நந்தனவனங்களும், முதிரை பாலை கருங்காலி சந்தனம் முதலிய தருக்கணிறைந்தகாடுகளும், அணியணியாகக் காணப்படும். ஈங்கு மகாமேருவின் பொற்சிகரம் பொருந்தப்பெற்றமையானும், ஈங்குள மலைநாடுகளின்கண் காப்பிச்செடி தேயிலைச்செடி கறுவா முதலியன வேராளமாகப் பயிரிடப்படுகின்றமையானும், சமுத்திரத்தின்கண் முத்து பவளம் சங்கு முதலியன விளைகின்றமையானும், அடவிகடோறும் மதகரி மருப்பு மான்கொம்பு மயிற்றோகை முதலியன சித்திக்கிக்கின்றமையானும், ஆங்காங்கு நெல்வயல்களும் பண்ணை-

பரசினராலியற்றப்பட்ட பெருந்தடாகங்களும் நிறைந்துள்ளமையாலும் இந்நாடு ஈழமென்றல் காரணம் பற்றியாமென்க. சிரமீழுச் சிரமென யாருஞ் செப்பிடத்தகுந்ததாய் அதன் வடதிசைக்கண் ணுள்ளதும் சிவாலயம், விஷ்ணுவாலயம் சுப்பிரமணியராலயம் முதலியவற்றாற் சிறப்புற்றதும், நகுலேசர்மலை, வில்லூன்றி யமுனாநதி முதலிய புண்ணியதீர்த்தஸ்தலங்கள் நிறைந்துள்ளதும், செந்தமிழ்ப் புலவசிகாமணிகட் குறைவிடமாம் பான்மையாற் றமிழ்மாதுக் காடரங்கமாய் நின்றிலங்குவதுமாய யாழ்ப்பாணநகரென்றுடைப. பண்டைச் சிறப்பினும் இதிகாசமான்மியத்தினும் மிக்கதாய் விளங்கு மிந்நாடு சேரசோழபாண்டிய நாடுகள்போற் றமிழரசினரால் நெடுங்காலம் இராச்சிய பரிபாலனம் பண்ணப்பட்டு வந்தமையாலும், இந்நாட்டின் கண் ஆதியிற் குடியேறினோர் மேற்கூறிய நாடுகளினின்றும் அவ்வந் நாட்டரசராலனுப்பப்பட்ட உயர்தரவேளாளரும் பிராமணருமேயாதலாலும், யாழ்ப்பாணம் தென்னிந்தியாவோடு மிக்க சம்பந்தமுடைத்தென்பது நன்குபுலப்படும். கிறீஸ்துவுக்கு 544-வருடங்களுக்கு முன் இலங்காபுரியை அரசாண்ட விஜயராசன் மரபிற்றோன்றிய உக்கிரசிங்கனென்னு மன்னவன், சோழதேசவதிபதியாகிய திசையுக்கிர சிங்கசோழனின் புத்திரி மாருதப்புரவீகவல்லியைமணந்து இன்புற்றிருக்குங்காலை இவர்கட்கு ஜெயதுங்கவரராசசிங்கனென்னும் சுதனும், சண்பகவதியென்னுஞ் சுதையும் பிறந்தனர். அரசனும் தன்செல்வப் புதல்வனுக்குத் திருமுடிசூட்டி உலகாள வைத்துச் சின்னாட் பின்னரிறந்தனன். ஜெயதுங்கவரராசசிங்கன் திருமுடிசூடி அரசுரிமையினையுஞ் செய்து சோழநாட்டிற் கொட்டியமும் அந்நாட்டெப்பிரபலமிந்துள்ளாலும், கலிப்பாடி முதலாய அநேக காரிகங்கள்

பெற்றவனுமான கவிவீரராகவன் என்னு மந்தகன், அவ்
வரசன்மீது புகழ்மாலையாக ஓரபிரபந்தம்பாடி இராச சமஸ்
தானத்தொன்று யாழ்வாத்தியங் கையிலேந்தித் தன்கண்ட
டத்தொனியா முதற்கருவியினாலும், யாழெனுந் துணைக்கரு
வியினாலுஞ் சங்கீ தசாகித்திய முறைப்படி பாடிக்கொண்டா
டினன். அரசனும் அவையுள்ளோரும் தத்தஞ் செவிகளை
வாய்களாகக் கொண்டு கானரசத்தையமிர்தம் போற் பருகிப்
பாடகன் கண்டத் தொனிக்கும் யாழ்த்தொனிக்கும் பேத
மின்மை கண்டு வியப்புற்று ஆனந்தக்களிப்பெய்தினர். பின்
னர் அரசன் பாடகனுக்குப் பரிசளிப்பான் கருதி தன்னு
டைய பாகமாகிய "மணற்றிடல" என்னும் இந்நாட்டை
யாழ்ப்பாடியா மந்தகனுக்குப் பரிசாக வீந்தனன். யாழ்
பாடிப் பெற்ற காரணத்தால் யாழ்ப்பாடியாகிய கவிவீரராக
வனும் இந்நாட்டிற்கு யாழ்ப்பாணமெனப் பெயர் சூட்
டித் தென்னிந்தியாவிலிருந்து உயர்மரபினரான தக்கவே
ளாளர் குடிகளைக் கொண்டு வந்து குடியேற்றி, சிலகால மர
சாண்டு பின்னிறந்தனன். இவன்பின் சூரிய குலத்தோன்
றலும் திசையுக்கிர சிங்கசோழனின் குடும்பத் துள்ளோனு
மான சிங்கையாரியன் அரசனாகிப் பின்னுமநேக தமிழ்க்குடி
களைத் தென்னிந்தியாவினின்றுங் கொணர்ந்து யாழ்ப்பாண
மெங்கணும் பரப்பி நாட்டைச் சிறப்பித்தரசியற்றினன்.

இவ்வாறு தென்னிந்தியாவின் பற்பல பாகத்தினின்று
ம்வந்த, உயர்தர வேளாளரே யாழ்ப்பாணத்துப் பிரதமதமி
ழ்க்குடிகளாமாதலின் யாழ்ப்பாணத்தார் இந்துக்களும் தக்
கவேளாண் மரபினருமேயாவர். இவ்விதமாய் அக்காலத்தில்
வந்து குடியேறினோர் யாழ்ப்பாணத்தின் ஒவ்வொரு கிராம
த்திலுங் குடியேற்றப்பட்டு நாலக்கிரமத்திற் பெருகி வந்த

ல்லாங்குஞ் செழிந்தனர். இவர்கள் புரோகிதத்தின் பொரு ட்டுவரிக்கப்பட்ட வந்தணரும் ஆங்காங்குச்சென்று குடி யேறிக் கோயிற் கடமைகளை யேற்று நடாத்தி வந்தனர். இதுவே யாழ்ப்பாண வரலாறு.

இவ்வியாழ்ப்பாணத்தின் திலகமேபோன்று புண்ணிய தீர்த்த ஸ்தலமென்று ஈழமண்டல முழுதுங் கொண்டாடப் படுவது கீரிமலையின்கணுள்ள சிற்றருவியாம். பூர்வகாலத் திற் சிவன் பார்வதி சமேதரா யிங்குவந்து இவ்வருவிக் கணித்தாயுள்ள திருத்தம்பலைப்பதியில் வசித்துத் தமதுநாயகி ஸ்நானஞ் செய்தற்பொருட்டுக் கண்டகி தீர்த்தத்தை யழை த்து வைத்தமையே இவ்விடத்துத் தீர்த்தமகிமைக்குக் காரணமா மென்றும், பின்னர் அறுசக்கரவர்த்திகளிலொரு வனான முசுகுந்தன் காலத்திற், கீரிமுக முடைமைபற்றி நகுலமுனி யென்றழைக்கப்பட்ட தவத்தர் இச்சிற்றூற்றில் ஸ்நானம் பண்ணினமையால் அம்முகம்மாறிச் சிறந்தவதன த்தராயின ரென்றும், அக்காரணத்தினால் இவ்வருவியும் அதைச்சார்ந்த சிறுகுன்றும் கீரிமலையெனப் பெயர்பெற்ற தென்றும், எழுவள்ளலி லொருவனும் நிடதநாட்டு வேந்தனு மாகிய நளன் சூதாடி நாடுநகரிழந்த பின்னர் ஈங்குவந்து தீர்த்தமாடிக் கலிதொலைந்து சென்றன னென்றும், அருச் சுனன் தீர்த்தயாத்திரை செய்தபோது இச்சிற்றருவியினும் ஸ்நானஞ்செய்து போயின னென்றும் இதிகாசங்கூறும்.

பிள்ளை அவர்களின் ஜனனம்.

இத்தகைய சிறப்பினையுடைய யாழ்ப்பாணத்திலே புத்தூ ரென்னு மரும்பதியைச்சார்ந்த சிறுப்பிட்டியென்னுஞ் சிறு கிராமத்தில் மாப்பாணமுதலி என்பா ரொருவரிருந்தனர். இவர் பிரத கோத்திரத்தோரும், வெள்ளாண்மரபினரும்

சன்மார்க்கநெறி பூண்டோரும், திரண்ட பூஸ்திதி யுடையரும் "தொழுதூண் சுவையி னுழுதூ ணினிது" என்னு முதுமொழியைக் கடைப்பிடியாக்கொண்டு பயிரிடுந்தொழிலையே யுடையராயு மிருந்தனர். இவர்தந் திருக்குமாரராயுதித்தவர் வேலாயுதமென்பார். இவர்க்கு நெடுநாட் புத்திரசந்தானமில்லாதிருந்தசற்றில் அம்பலவாணன் என்னுமோர் பிள்ளை குலக்கொழுந்தாய்த் தோன்றியது. அன்னோர் புதல்வன் மூத்த தம்பியெனு மருங்கலை விநோதன். அவர்தந் தனையனாயவதரித்தவர் குருநாதர் என்னுந் திருநாமமுடையர். அவருந்தரக்கனியா யவதரித்த வயிரவநாதபிள்ளை தமிழ்க்கல்வியை நன்குகற்றுத் தக்கபாண்டித்திய மெய்தியவோர் தமிழ்ப்பண்டிதர். ஆகவே வித்தியாதரிசித் தொழில்நடாத்திவந்தார். பின்னா மன்றல் புரிவான் கருதித் தங்கிராமத்துக்கணித்தாயுள்ள பழாலைப்பதிமேவி மயில்வாகனன் புதல்வியாகிய பெருந்தேவி அம்மாளை மணந்து இன்புற்றிருந்துழி எழுவர் மகார்பிறந்தனர். இவருண் மூத்தவரே தாமோதரம்பிள்ளை யெனப்படுவர். ஆகவே பிள்ளையவர்கள், வேளாண்மரபினரும், தாளாண்மை, தயாளம், தருமசிந்தை முதலியவற்றிற் சிறந்தோருமாக விளங்கிய மாப்பாண முதலியார் வமிசத்தவ ரென்பது தானே பெறப்படும். இஃது, பிள்ளையவர்கட்குப் பௌத்திரன் ஜெனன மாயினபோது ஆனந்தமேலீட்டினால் அவர்கூறிய பின்வருஞ் செய்யுளானுந் தெளியக்கிடக்கும்:—

" சிற்றூர்ப்ப கிரதி கோத்திரனாய் வேளாண்
டிகழ்மரபோன் மாப்பாண முதலி மேனாட்
பெற்றனன்வே லாயுதனை யவன்றன் மைந்தன்
பேர்மலியம் பலவாணன் மூத்த தம்பி

யுற்றானன் றொற்றவன்செய் குருநா தேந்த
லுசவ்வையி ரவநாதா சிரியன் றந்த
சொற்றூர்தா மோதரனுக் சமிர்த லிங்கன்
சுதன்றியா கராசனவன் றேன்றன் மாதோ."

தாமோதரம்பிள்ளை 1832ஆ, செப்டெம்பர் மீ 12உ பிறந்தனர். பிறந்த இப்பிள்ளைக்கு உரியகாலத்தே நாமகரணம், அன்னப்பிராசனம், வித்தியாரம்பம் முதலிய சுபகருமங்கள் செய்யப்பட்டன. பின்னர்த் தமது தந்தையாரிடத்தே வாக்குண்டாம், நன்னெறி மூதுரை முதலிய நீதி நூல்களையும், திவாகரம், உரிச்சொல்நிகண்டு முதலிய ஏனைய நூல்களையும் கற்பாராயினர். கற்குநாளிலே தமிழ்க் கல்வியைப் பின்னும் அதிகமாகக் கற்றல்வேண்டுமென்னும் பேராசை மேலிட்டமையால், தமதிருப்பிடத்துக் கருகாமையி லிருந்தவரும் அக்காலத்துச் சிறந்த வித்துவான்களிலொருவருமான முத்துக்குமார நாவலரிடத்தணுகி, நைடதம், இராமாயணம், பாரதம், கந்தபுராணம் முதலிய அரிய நூல்கட்குப் பொருள்கேட்டும், இலக்கணப் பயிற்சிசெய்தும் வந்தார். நாவலரும் தம்பால்நண்ணிய மாணவன் திறமையை வியந்து சிறிதும் லோபகுணமின்றிக் கல்விபயிற்றினராகவே இவரே பிள்ளையவர்களின் பிரதமவாசிரியராயினர். இஃது தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் தாம் பிற்காலத்துப் பதிப்பித்த தொல்காப்பியப் பதிப்புரையின்கண் ஆசிரியவணக்கங்கூறுமிடத்து,

"கற்றறி வில்லாக் கடையனேன் றனக்கு
நற்றமிழ் கொளுத்திய நாவலன் சுன்னை
முத்துக் குமார வித்தக னடியிணை
சித்தத் திருத்தி"

என்று கூறியவாற்றானே நன்குபுலப்படும். இப்படியே தமி

ழ்ந் கல்விகற்றுவருநாளில் ஆங்கிலேய கல்வியையுஞ் சிறிது கற்றல் வேண்டுமென்று மபிப்பிராயங் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்துப் பேரூராய் விளங்குந் தெல்லிப்பதிமேவி ஆங்குள்ள அமெரிக்கன்மிஷன் கலாசாலையிற் சிறிதுகாலம் கல்வி கற்றார். பின்னர் உயர்தரக் கல்விகற்பான்கருதி, அப்பதிநீத்து வட்டுநகர் மேவினார். யாழ்ப்பாணச் சர்வசாஸ்திரகலாசாலை (Jaffna seminary) என்னுந்திருநாமம் பூண்டதும், 1824 ஆம் அமரிக்கன் மிஷன்சங்கத்தாராலனுப்பப்பட்ட பூர் பண்டிதரால் (Doctr. Poor) ஸ்தாபிக்கப்பட்டதுமான அக்கலாசாலையே யாழ்ப்பாண முழுவதிலும் அக்காலத்தில் உயர்தரக்கல்வி பயிற்றுவதில் முதன்மைபெற்று விளங்கியது. கல்வியின் மகிமை நன்கு புலப்படாத அந்நாட்களில், பரசமயிகளாகிய யாழ்ப்பாணிகட்குக் கல்வியறிவுறுத்தும் வண்ணம் அக்கல்விக் கழகத்தை ஸ்தாபித்த அமரிக்கன் மிஷன் குருமார் செய்த பெருநன்றி தலைமுறை தலைமுறைக்கும் எம்முளத்தை விட்டகலற்பாற்றோ? பண்டைக் காலத்து மதுரைச்சங்கமே போன்று ஆங்கில மாதிருட்டரங்கமெனப் பெயர் பெற்று, பெருங் கீர்த்திவகித்த இக்கலா சாலையில், கணித சாஸ்திரம், தத்துவசாஸ்திரம், நியாயசாஸ்திரம், ககோளசாஸ்திரம், இரசாயனசாஸ்திரம், பூபந்தசாஸ்திரம், இலக்கணம் இலக்கியம் முதலிய பல்திறப்பட்ட உயர்தரவித்தைகள் தக்க வாசிரியரால் நன்கு கற்பிக்கப்பட்டன. தமிழென்மாது தன்னொளி பரப்பி உறைதரும் பான்மையாலுலகெலாம் பெயர்பெறும் முத்தமிழ்க் கவிசொல்லுத்தமக்கவிகள் செறிந்துள்ளது யாழ்ப்பாணமே யாதலின் இக்கலாசாலையிற் றமிழ்க்கல்வியும் விசேஷமாய்க் கற்பிக்கப்பட்டு வந்தது. இக்கலாசாலையில் தாமோதரம்பிள்ளை 1844 ஆம் அக்டோபர் மீ

தமது பன்னிரண்டாம்பிராயத்திற் சேர்ந்தனர். சேர்ந்ததினை முதற்றங்கல்வியிற் கண்ணுங்கருத்து முடையராய்க் கற்று வந்தனர். இக்கலாசாலையில் இவர்ஆசிரியராயிருந்தோர் கனம் சீ. டீ. மில்ஸ், ஆசிரியர் நெவின்ஸ், ஆசிரியர் லைமன், ஆசிரியர் றயிஸ், ஆசிரியர் பிறைக்கென்றிச், ஆசிரியர் காறல் வித்துவான் கதிரைவேற்பிள்ளை முதலியோரே. "வளரும் பயிரை முளையிலே தெரியும்" என்ற முதுமொழிக்கிணங்க த்தாமோதரம்பிள்ளையும் தாம் பிற்காலத்திற் பிரசித்தியடையக் கூடியவரென்பதை அப்பொழுதே காட்டிவந்தனர். வகுப்பின் முதன்மாணவனாயிருந்ததுமன்றித் தமக்குக்கலை பயிற்றிய வாசிரியர்தம் பெருமதிப்பையும் அன்பையும் பெற்று அவர்பாலிடையறாப் பத்தியுடையராயினர். தினந்தோறுந்தாம் படிக்க வேண்டிய பாடங்களைக் கிரமமாகக்கற்று, இடைவிட்ட நேரங்களைத் தம்முடன் கூடக்கல்விகற்கும்மாணவருக்குத் தெரியாத விஷயங்களை விளங்கப்படுத்துவதினும் தமக்குத்தெரியாதவிஷயங்களைத் தம்மாசிரியரிடத்தில் வினவித்தெளிவதினுங் கழித்து வந்தார். அவப்பொழுதினுந்தவப் பொழுதே விசேடமுடைத்தாகலின் அவர் தமக்குக்கிடைத்த காலத்தில் ஒருகணமேனும் வீண்பொழுதாகக்கழிக்காது தமது வேலையிற் சிரத்தை யுடையவராயிருந்தமையால் அவராசிரியர் அவர்மீது விசேடபிரீதி யுடையராயினர். கலாசாலைப்பரீட்சைகளில், தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் கணிதசாஸ்திரம், தத்துவசாஸ்திரம், வானசாஸ்திரம், ஆங்கிலம்முதலியவற்றில் முதன்மையடைந்துபரிசுகள்பெற்றுக்கீர்த்தியடைந்தனர். பிரபலதமிழ்வித்துவானாகவிருந்து இறந்துபோன நேவின்ஸ் ஆசிரியர், பிள்ளையவர்களுக்கு அக்காலத்திருந்த தமிழ்ப்பாண்டியத்தை நன்குமதித்து; அவர் மாணாக்

கறையிருந்த காலத்தே பண்டிதனெனுந் திருநாமஞ் சூட்டித் தமிழ்ப்பாஷை அவரால் மிக்க சிறப்படையு மென்றுங் கூறினர். அவர் கூறிய திருவாக்கு எவ்வாறு பயன்பட்ட தென்பதைத் தமிழுலகத் துள்ளோர் யாவருமறிவர். கலாசாலையில் மாணவராயிருந்த காலத்தில் இவர் மற்றைய வித்தியார்த்தி கட்கோர் முன்மாதிரியாய் விளங்கினமையால் யாவருமிவரிடத்து மிக்க அன்புபாராட்டி இடையறாப் பற்றுடையராயினர். தற்காலத்திற் சென்னையின்கண் புரசபாக்கத்தில் வசிக்கும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ சிந்தாமணி வேலுப்பிள்ளை, திருக்கோணாசல மலையின்கண் பிரபல நியாயதுரந்தரராக விருந்து இறந்துபோன ம-ா-ா-ஸ்ரீ வயிரவநாதபிள்ளை அம்பலவாணபிள்ளை, அவர் சகோதரரும் நெல்லூர் அரசாங்க வைத்திய சாலை உதவி இரணவைத்தியருமாக விருந்து இறந்துபோன வயிரவநாதபிள்ளை சிதம்பரம் பிள்ளை ஆகிய இம்மூவரும் தாமோதரம் பிள்ளையவர்களுடன் ஒரு சாலை மாணவராய் கல்வி பயின்றனராகவே இந்நால்வரும் மிக்க நண்பராயினர். இந்நண்பு காரணமாகவே முன்னர்க்கூறிய வேலுப்பிள்ளையவர்கள், இவருடன் நெடுங்கால சம்பந்த முடையராய் எங்குச் சென்றாலும் எங்கிருந்தாலும் இருவரும் ஓரன்னை யுதரத் தவதரித்தபுத்திரரே போன்று ஒருவரை யொருவர் மனப்பூர்வமாய் நேசித்துப் பூரணகேண்மையின் றன்மை இஃதென விளக்கிக் காட்டினர். இருவருஞ் சென்னையில் வசித்த காலத்து நேரிலும், இவருள் ஒருவர் வெளியூரில் வசித்த காலத்துக் கடிதமூலமாகவும் தங்கள் சிநேகத்தைப் பலப்படுத்திக் கொண்டே வந்தமையால் தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் தமது பிற்காலத்தைச் சென்னையிற் கழிக்குமாறு தீர்மானித்து, சென்னையிற்றும் வசிப்

பதற்கேற்ற வேறிடங்களிருப்பினும் அங்குச் செல்லாது தமது நண்பர் வசிக்கும் புரசபாக்கத்தையே சார்ந்து அவரகத்துக் கணித்தாயுறைந்தனர். இவர்கள் சிநேகம் இவர்மட்டிலில்லாது இவர்கள் குடும்பங்களுக்கும் தாவியதால் இரு குடும்பங்களுமோரே குடும்பமாமென்றே பார்ப்போர்கருதுவர். எவ்வித இரகசிய விஷயமாயினும் குடும்பகாரியத்திலும் மற்றெவ் விஷயத்திலும், ஒருவர்க் கொருவர் சொல்லி நன்றாய் ஆலோசனை செய்த பின்னன்றிச் செய்யார். இவ்வாறு ஒருவரையொருவர் நன்குமதித்த இருவரை இங்குள்ள எம்யாழ்ப் பாணிகளுட் காண்பது அரிதென்றே சொல்லுவேம். தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் நோயாளியாயிருந்த காலத்தும், இறந்த காலத்தும் வேலுப்பிள்ளையவர்களும் அவர் குடும்பத்தாரும், பிள்ளையவர்கள் குடும்பத்தாரோடு கூடவிருந்து தம்மாலாக வேண்டிய வுதவியாவும் புரிந்து, தம்நண்பருக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையாவையும் மித்திரபங்கம் நேராது நிறை வேற்றினர். தஞ்சிநேகிதரென்னு முரித்தைக் கொண்டன்றோ தாமோதரம் பிள்ளையவர்களும் தாமியற்றிய மரண சாதனத்தில் இவரை முக்கிய காரிய காரராக நியமித்து, தமது ஆஸ்திமுழுவதையுமிவர் பராமரிப்பின் கீழ்விட்டிறந்தனர்.

இத்தகைய நண்பரோடு தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் கலாசாலையில் தமக்குக் குறிப்பித்த எட்டுவருட காலத்தைப் பூர்த்திசெய்து 1852ம் ௵ செப்டெம்பர் ௴ 23௳ தமது இருபதாம் பிராயத்தில் கலாசாலை யோட்டத்தை அதிகசீர்த்தியோடு முடித்து அரங்கேறினர். அரங்கேறிய பின்னர் யாழ்ப்பாணத்துக் கோப்பாய்ப் போதனாசக்தி வித்தியா

சாலை ஆசிரியருளொருவராய் நியமனம்பெற்று அக்கடமை யை நடாத்திவந்தார். இதுவே இவர் முதன்முதலேற்ற வுத்தியோகம். இவ்வுத்தியோகத்தைவகித்துச் சிறிதுகாலம் கடமை பார்த்துவரவே, இவரைக்குறித்து அடிக்கடி கேள் விப்பட்டிருந்த பேர்சிவல் துரையவர்கள் (Rev. P. Percival) இந்தியாவிற்றும் நடாத்திவரும் "தினவர்த்தமானி" என்னுந் தமிழ்ப்பத்திரிகையின் பத்திரிகாசிரியராக வருமாறு பல காலும் வேண்டினமையானும், கோப்பாய்ப் பதியிற்றும் நடாத்திவரு முத்தியோகம் போதியவாறு திருப்திதாராமையா னும், அவ்வுத்தியோகத்தைப் பரித்தியாகஞ்செய்து, சென் னையம்பதிமேவி, பழம்நழுவிப் பாலில் விழுந்தாலொப்பத் தினவர்த்தமானிப் பத்திரிகாசிரியராயினர். தமிழ்ப்பத்திரி கைகள் மிகக் குறைவுற்றிருந்த அந்நாட்களில் இத்தினவர் த்தமானியொன்று மாத்திரமே சென்னை இராசதானியெங்க ணும் பிரசித்திபெற்று நாளாந்தரம் பிரகடனஞ்செய்யப்பட் டுவந்தது. தாமோதரம்பிள்ளை தினவர்த்தமானிப் பத்திராதி பரானதும் பத்திரிகைக்கு நல்லயோகம்பிறந்ததெனப் பலர் கருதினர். இவரால் எழுதப்பட்டு அப்பத்திரிகையின்கட் டோன்றிய அநேககடிதங்கள் பல முக்கியவிஷயங்களைக் குறித்தனவாயும் பொது ஜனநலங் கருதியனவாயும், பாஷை நடையிற் சிறந்தனவாயும், அணியலங்காரம் பொருந்தியன வாயும் விளங்கினவென்பது, பிள்ளையவர்க ளிடத்திருந்து எமக்குக்கிடடிய சிலகடிதங்களால் நன்குபுலப்படுகின்றன. தமிழ்ப் பாஷையைச் சிறந்துதெளிந்தநடையில் அணிபெற வமைத்தெழுதும் பெரும்பாக்கியம் இவரிடத்திருந்தமையா னே பத்திரிகை நாளாவட்டத்தில் மிகத்திருத்தமடைந்து இணையிலாப்பத்திரிகையெனப் பிரசித்தி பெற்றது.

பத்திரிகாசிரியரா யிருப்பதோடுமாத்திரம் நில்லாது பிள்ளையவர்கள் அங்கிலேயருக்குத் தமிழ்கற்பித்தலினுந் தம்புலனைச் செலுத்திவந்தார். அக்காலத்திற் பேர்போன அங்கிலேயப் பிரபுக்களும், தக்கமரபினரும், சிறந்த உத்தியோகஸ்தருமாயிருந்த போர்ணல் பண்டிதர், சேர் உவால்றர் எலியெற், மிஸ்டர் லஷ்சிங்டன் முதலினோர் இவரிடத்தே தமிழ்க்கல்வி பயின்றனராம். ஆகவே ஆசிரியராய்த் தங் கடமையைச் செலுத்தியதோடுங்கூட அப்பாரியபிரபுக்கள் நண்பையும் பெருமதிப்பையும் பெற்றனர். இவ்வாறு பிரசித்தியடையவே தமிழ்ப்பாஷையில் இவருக்குள்ளதிறமை இராசாங்கத்தார்க்கு எட்டினமையால், அவரும் இவரைச் சென்னை இராசதானிக் கல்லூரித் தமிழ்ப்பண்டிதராய் வருமாறு வேண்டினர். அவ்வேண்டுகோளுக்கிசைந்து பிள்ளையவர்களும் அக்கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதராக நியமனம் பெற்றார். ஈங்கு தமிழ்ப்புலமை நடாத்திவருங்காலத்துச் சென்னைச் சர்வகலாசாலை ஸ்தாபிக்கப்பெற்றமையால் அதன் பரீட்சைகளுக்குச்சென்று சித்தியடையவேண்டுமென்னும் பெருவாஞ்சை அவர்பாற் குடிகொண்டதாகவே சர்வகலாசாலையாரால் 1857ஆம் முதன்முதல் நடாத்தப்பட்ட பிரவேசபரீட்சைக்குச் சென்று சித்தியெய்தினர். இவ்வருடம் பரீட்சையிற்றேர்ந்த மூவரில் இவர் ஒருவர். அடுத்த நான்குதிங்களுட் சர்வகலாசாலையாரின் முதல் பி - ஏ, பரீட்சையும் நடத்தப்பட்டது. இப்பரீட்சைக்கும், பிள்ளையவர்களும், யாழ்ப்பாணத்துச் சர்வசாஸ்திரகலாசாலையில் அவர் ஆசிரியராயிருந்த விசுவநாதபிள்ளையுமாகிய விருவருஞ் சென்று கீர்த்தியோடு சித்தியடைந்தனராகவே பிரதம பரீட்சையைக்கடந்து, "யாங்கடந்துசென்றேம் எம்வழியே

நீவிரும் வம்மின்" என்று மற்றையோர்க்கு வழிகாட்டிப் புகழ்நாட்டி ஈழமண்டலத்துக்கு வாகைமாலைசூட்டிய விழுமிய யாழ்ப்பாணிகளுள் ஒருவர் இவரேயன்றோ?

பி-ஏ. பரீட்சையிற் சித்திபெய்தியவுடன் பிள்ளையவர்கள் கள்ளிக்கோட்டையிலுள்ள இராசாங்க வித்தியாசாலை உதவியாசிரியராக மாற்றப்பட்டு ஆங்குச்சென்றார். அவர் அங்குச்சென்ற ஆறுமாசங்களுள் வித்தியாசாலையில் எவரும் பிரமிக்கும்படியான விசேடதிருத்தங்கள் காணப்பட்டன. அக்காலத்தில் வித்தியாதரிசியாயிருந்த கர்னல். ஏ. சி. பீயோர்ஸ் துரையவர்கள் அவ்வித்தியாசாலையைத் தரிசித்த போது அவரால் அக்கலாசாலைக்குவிளைந்த நன்மைகளை நேரிற் கண்ணுற்று அவரை வியந்துகொண்டாடியதுமன்றி, கலாசாலையைக்குறித்துத் தாமெழுதிய அறிக்கைப்பத்திரத்தில் அவரைப் பலவாறுபுகழ்ந்து மெழுதியிருக்கின்றனர். இவ்வாறு ஆசிரியராய்ப் பிரசித்திபெற்றுவருநாளில் பிள்ளையவர்களிடத்துத் தமிழ்க்கல்விகற்றவரும் அவரிடத்துமிக்க வபிமானமுடையருமான லஷிங்டன் துரையவர்கள் அவரிடத்துள்ளவரும்பெருங்குணங்களை யுணர்ந்து அவரைச் சென்னையின்கணுள்ள இராசாங்க வரவுசெலவுக் கணக்குச் சாலையில் உயரியதோர் உத்தியோகத்தமைத்தனர்.

மனையாட்சிச் சிறப்பு.

இவ்வாறு உத்தியோகவுயர்வுபெற்றுச் சிறப்புற்றுவருநாளில் அவர் பந்தினர் அவரை இல்வாழ்க்கைக்குட்படுத்தவுன்னி விவாகஞ் செய்துகொள்ளுமாறு பலகாலுமேவினர். இல்லறம் துறவறமென்னுமிரண்டனுள் இல்லறமே

கிரேஷ்டமென்னுங் கொள்கையுடையாராதலின் அவரும் அத ற்குடன்பட்டு, தெல்லிப்பழைமேவி காலிங்கராயமுதலியார் கோத்திரத்துதித்தவரும், தம்பள்ளிக்கூடாபிராய்க் கல்விகற் றவருமான மேற்கூறிய வயிரவநாதர் அம்பலவாணபிள் ளையவர்களோடு தமக்குக் கலாசாலையின்கண்ணேயுண்டாய நட்பை நிலைநிறுத்துமாறு அவர் சிற்றன்னையாருதரத்தில் ம-ா-ா-ஸ்ரீ. க. பிள்ளையினரவர்கட்குப் புத்திரியாயவதரித்த வள்ளியம்மையைப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்து சின்னாளின் புற்றிருந்தனர். பின்னர் இவர்மனைவியார் இரண்டு குழந்தை களைப்பெற்று நோய்வாய்ப்பட்டிறக்க அவர் சகோதரியாகிய நாகமுத்தம்மாளை 1860ஆ மணம்புரிந்தனர். இம்மாது சிரோமணியும் "பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதையாய்" நாண மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்னும் நான்கிலக்கணங்களும் விளங்கப்பெற்றவராய், "ஒழுக்க முயர்குலத்தி னன்று" என்னு முதறிவாளர் மொழிதனக்கேற்ப மிக்க வொழுக்க முடையரும், ஈஸ்வரபக்தியுடையரும், சாந்தசீலியும், தரும சொரூபியும், எவரையும் இதவுரையாற் பிரியப்படுத்துஞ் சற்குணபூஷணியுமாகி "குலமகட்குத் தெய்வங் கொழு நனே" என்னும் ஆன்றோர் திருவாக்கைச் சிரமேற்கொண்டு தன் சுயமதியே மதியென்றுகந்து சாயாது தன்கணவனைத் தெய்வம்போலப் பூசித்து அவர் திருவாக்குக் கெதிர்வாக் கிடாது ஒருயிரு மீருடலும்போன்று இல்லறதருமத்தை நடாத்திவந்தார். இம்மன்றற்பேறுயுதித்த குழந்தைகள் அறுவர். இவருண் மூத்தோராகிய சி. தா. கனகரத்தினம் பிள்ளை பாலவயசிலிறந்தனர். இரண்டாவதான சி. தா. அமிர் தலிங்கம்பிள்ளையென்பார் ஆங்கிலம் தமிழிழு மிரண்டினும் வல்லவராய்எவராலும் மதிக்கப்பட்டுத் தந்தைக்கேற்றமைந்

தனாகி விளங்கினர். சாலைவிநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் பிரபந்தத்தைச் சிறுபிராயத்தே பாடி வெளியிட்டவரு மிவரே. இல்வாழ்க்கைக்குட்பட்டுத் தியாகராசனென்னும் ஒரு புத்திரனையும், அன்னம்மாள் என்னும் ஒரு புத்திரியையும் பெற்று 1882௵ தமது 26-ம் வயதில் நோய்வாய்ப்பட்டிறந்தனர். இரண்டாவது குழந்தையாயுதித்த பொன்னம்மாள் என்னும் புத்திரி, யாழ்ப்பாணத்துத் தெல்லிப்பழை மு. இராசரத்தினம் பிள்ளையவர்கட்கு மனைவியாகிச் சின்னாள் இல்லறதரும நடாத்திப் புத்திரபாக்கியம் பெறாதிறந்தது. மூன்றாவதாய சி. தா. சோமசுந்தரம்பிள்ளையும் தமது பதினாறாவதுவயதில் இறந்தனர். நான்காவதாயுதித்த சி. தா. அழகசுந்தரம் என்பவரே தற்காலத்தில் உயிரோடிருப்பவர். ஐந்தாவதாயுதித்த சிவபாக்கியம் என்னும் புத்திரியும், தாமோதரம்பிள்ளையவர்களின் மைத்துனரும், நெல்லூர் உதவி இரணவைத்தியருமாயிருந்து இறந்துபோன ச. வ. சிதம்பரம்பிள்ளையவர்களுடைய கனிஷ்ட குமாரன் தெ. சி. தில்லைநாயகம்பிள்ளையை மணந்து சின்னாளின்புற்றிருந்து பிரசவத்தில்நேர்ந்த நோய்காரணமாய் 1896௵ இறந்தது. முதற்றாரத்துப்பிள்ளைகளிருவரும் தமதன்னையாரிறந்த சிறிதுகாலத்துள்ளிறந்தனராகவே சி. தா. அழகசுந்தரம் ஒருவரே அவர்பிள்ளைகளுள் இக்காலத்தில் எஞ்சினின்றனர். இவர் மேற்கூறிய டாக்டர், ச. வை. சிதம்பரம்பிள்ளையவர்கள் கனிஷ்ட குமாரத்தியை மணந்து இருபுதல்வியரைப் பெற்று பாண்டிவளநாட்டின் இராசதானியாகிய மதுரையின்கண் வசிக்கின்றார்.

இடிமேலிடி யிடித்தாற்போல ஒருவர் பின்னொருவராய் மனைவியிருவரு முயிர் துறந்தமை பிள்ளையவர்கட்குப்

பெருவியாகுலத்தைத் தந்ததாயினும் அம்மையாரியர்பா லுதித்த குழந்தைகள் அக்காலத் துயிரோடிருந்தமையால் அவர்துயர் ஒருவாறு நீங்கியது.

பிள்ளையவர்கள் தந்தையார்க்குச் சற்புத்திரராயுதித்த வர் எழுவரென்றும் இவருள் தாமோதரம்பிள்ளையவர்களே சிரேஷ்டரென்றும் முன்னர்க் கூறியுள்ளேம். பிள்ளையவர்கள் சிறுபிராய முடையரா யிருக்கும்போதே தந்தையார் இறந்தமையாற் குடும்பசம்ரட்சணை செய்தல், தமது கல்விப் பொறுப்பு, தம்பிமாருக்குக் கல்விகற்பித்தல், அவர்கட்கு உத்தியோகஞ் சம்பாதித்துக்கொடுத்தல், விவாகஞ்செய்து வைத்தல் ஆதியாங் குடும்பகடமைகள் யாவும் அவர்மேற் பொறுத்தன. பிள்ளையவர்களுக்கு நேர்க் கனிஷ்டரான சி. வை. சின்னத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள் சென்னை இருப்புப்பா தையைச்சேர்ந்த சிற்பசாலையிற் சிற்பசாஸ்திரங் கற்றுப் பகி ரங்கவேலைப்பகுதி என்ஜினீயர் உத்தியோகத்துக்கடுத்த வேலை பழகும்வண்ணம் சேலத்துக்குப் போயிருந்தபோது விஷபேதி கண்டிறந்தனர். இவருக்கடுத்த சகோதரரான சி. வை. அப்புக்குட்டிப்பிள்ளை என்பவர் தமது ஜனனதேச மாகிய யாழ்ப்பாணத்தின்கண் வசிக்கின்றார். பிள்ளையவர்கள் சகோதரருள் இவர் ஒருவரே அங்குவசிப்பவர். இவர் சென் னையிற் கல்விகற்ற பின்னர் பிள்ளையவர்கள் மனைவியின் சகோதரிகளில் ஒருவரை விவாகஞ்செய்து, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி உதவிக்கணித ஆசிரியராம் உத்தியோகம்பெற்று அங்குச்சென்றார். தங்கடமையோடுங்கூடப் பிதிரார்ச்சித மாகவும் சகோதரரனைவரது சொந்த தேட்டமாகவுமுள்ள ஏராளமான நிலங்களைப் பயிரிடுவிப்பதே இவருக்குப்போ திய வேலையாயிருக்கின்றது. இவருக்கு இரண்டு புத்திரரும்

நான்கு புத்திரிகளுமுண்டு. இவர் பின்னோராகிய சி. வை. இளையதம்பிப்பிள்ளையும் பிள்ளையவர்கள் பராமரிப்பின் கீழிருந்து சென்னையிலேயே கல்விகற்று றங்கூன், டிப்டி கமிஷனர் உத்தியோகசாலையிற் பிரதம கணக்கராயிருக்கின்றனர். இவர் பிள்ளையவர்களின் மனைவியரின் மற்றோர்சகோதரியை வதுவைசெய்தனர். ஆம்மாது சிரோமணியும் மூன்று புதல்வியரைப்பயந்து பின்னர் உயிர்துறந்தனராகவே தம்நாயகியிறந்தபின் திரும்பவும் விவாகஞ்செய்தல் தகாதெனக்கொண்டு தமது குழந்தைகளைவைத்துப் பாதுகாத்து வருகின்றனர். இவர் பெண்குழந்தைகளுள் சிரேஷ்ட புத்திரியாகிய ஜெயலட்சுமி விவாகஞ்செய்து மூன்றுகுழந்தைகளைப் பெற்றபின் இறந்தனள். அடுத்தசகோதரரான சி. வை. சின்னக்குட்டிப்பிள்ளை யாழ்ப்பாணத்திலேயேவசித்துத் தமிழையே மிகவும்விரும்பிக் கற்றுவந்தார். சிறந்தவித்துவானாவரென்றெதிர்பார்த்திருந்த இவர் தம் வாலிபப் பருவத்தே யிறந்தனர். இவர்க்குப்பின் பிறந்தோரான சி. வை. சின்னப்பாபிள்ளை சென்னைச் சிற்பசாஸ்திரகலாசாலையிற் சிற்பசாஸ்திரங் கற்றரங்கேறி மிகநிபுணரெனப் பெயர்வகித்தவர். இராசாங்க உத்தியோகத்திலமர்ந்து தற்போது சென்னை பக்கிங்காம் கானேல் டிவிஷன் ஓவர்சியராகக் கடமைபார்த்துவருகின்றார். பிள்ளையவர்கள் சகோதரருள் இவர் ஒருவரே தமிழ்ப்பாஷையை நன்குகற்றுத் தக்க தமிழ்வித்துவானாய் விளங்குகின்றார். இக்காரணத்தினாலேயே பிள்ளையவர்களும் அவர்மீது பிரீதியுடையராய் அவருக்குத் தமிழ்க்கல்வியை நன்கு புகட்டியதுமன்றித் தாம்பதிப்பித்த நூல்களொவ்வொன்றினும் முதற்பிரதி அவருக்கு அனுப்புவித்தும்வந்தார். செய்யுளிலக்கணத்தில் விசேஷ பயிற்சியும் பாண்டித்தியமு முடை

யராகலின் இவரியற்றிய பாக்கள் செவிக்கின்பம் பயத்தலானும் நுதலியபொருளைச் செவ்வனே தருதலானும் மிகச் சிறந்தனவெனக் கொண்டாடத்தக்கனவாயிருக்கின்றன. இவர் யாழ்ப்பாணத்துப் பிரபல நியாயதுரந்தரரு ளொருவரான ம-ள-ள-ஸ்ரீ, சின்னக்குட்டிப்பிள்ளை யவர்கள் சிரேஷ்ட குமாரத்தியை மணந்து அம்மன்றற் பேறாக ஒரு புதல்வனைப்பெற்றும் அஃது பாலியப்பிராயத்தே இறந்தது. சாந்தம் பொறை தருமசிந்தை நற்சீலம் தெய்வபத்தியாதியாஞ் சிறந்தகுணங்களை அணிகலன்களாகவுடைய இவருக்குப் புத்திரபாக்கியமமையப் பெறாதது சற்றுவிசனமேயாயினும், "செல்வர்க் கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்" என்னும் நறுந்தொகைத் திருவாசகத்தையும் "ஒக்கறுன் புறத்தனி யுலகில் வாழுநர் - மக்களுட் பதடியென் றுரைக்கும் வையமே" என்னும் அதிவீரராம பாண்டியர் திருவாக்கையுஞ் சிரமேற்கொண்டு தம் முத்தியோக கடமையைச் செலுத்துவதோடுங்கூடத் தமது சுற்றத்தவர்க்குவேண்டியவா றுதவிபுரிந்தும் தங்காலத்தைக் கழித்து வருகின்றனர். பிள்ளையவர்களின் கனிஷ்ட சகோதரரான சி. வை. நல்லதம்பிப்பிள்ளையவர்கள் சென்னையிற் கல்விகற்று, எவ். ஏ. பரீட்சையிற்றேறிய பின்னர் கல்க்கத்தாவுக்குச் சென்று வயித்திய சாஸ்திரங்கற்று எம். பி. சி. எம். பரீட்சையிற் றேறியவர். இராசாங்கவுத்தியோகம் பெறுதலிற் பிரியமில்லாதவராய்ச் சோழவளநாட்டின்கணுள்ள திருக்குடந்தை நகர்மேவி வயித்தியத்தொழில் நடாத்திவந்தார். இவர்முன்னர்க் கூறிய ம-ள-ள-ஸ்ரீ, சின்னக்குட்டிப்பிள்ளையவர்கள் கனிஷ்ட குமாரத்தியை மணந்து ஓர் புதல்வனையும் இருபுதல்வியரையும் பெற்றனர். பின்னர் 1894௵ தமது மனைவியும் சிரேஷ்டகுமாரத்தியும் விட

பேதி கண்டிறக்க, திரும்பியும் விவாகஞ்செய்து ஓர் புத்திரனைப்பெற்று சென்ற மகாமககாலத்திற் குடந்தையிலுண்டான விஷபேதியாலிறந்தனர்.

பிள்ளையவர்கள் குடும்பம் மிகப்பெரியதென்பது ஈண்டு கூறியவாற்றானே தெளிவாகின்றது. தம் சகோதரருக்குக் கல்வி பயிற்றுவித்தல், உத்தியோகம் சம்பாதித்தல், விவாகஞ் செய்துவைத்தல் முதலிய கடமைகளைச் செலுத்தியதோடு தம் மைத்துனர் சாதாரண சுற்றத்தவராகிய அநேகருக்கும் இவ்வித அரியவுதவிகள் செய்யும்பொருட்டு அவரை யெளிய பெருங்குணம் வியக்கற்பாலதே. கல்விகற்பதில் மெய்விருப்புடையராயிருந்து அவ்வாறு கற்பதற்கு நிர்வாகமில்லாது தம்மையடைந்தவர்க்கு உதவிசெய்யாது மறுத்தாரென்பதை யாம்கேட்டதில்லை. இவர்முழுப்பொறுப்பிலும் பெரும்பாலும் இவர் உதவியைக்கொண்டும் கல்விகற்றுச் சிறந்த பதவியையடைந்தவர் அநேகருளர். இக்காரணத்தினாலும், தமிழ் ஆங்கிலம் என்னுமிரண்டினும் அவருக்குள்ள பூரணபாண்டித்தியத்தினாலும் பிள்ளையவர்கள் சென்றவிடமெல்லாம் சிறப்புடன் கணிக்கப்பட்டுவந்தனர்.

"மன்னனு மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன் - மன்னனுக்குத்
தன்றேய மல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோர்க்குச்
சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு."

என்னு முதுமொழியின்சிறப்பு இவரிடத்தே காண்டலாகும். ஆகவே அதிகண்ணியமுற்றுச் சிறப்படைந்த யாழ்ப்பாணிகளுள் இவர் ஒருவரென் றுறுதியாய்ச்சொல்லுதல் கூடும்.

சென்னை வரவு செலவுக்கணக்குச் சாலையின்கண் உத்தியோகந் நயர்ந்தபின்னர். பிள்ளையவர்கட்கு அவ்விடத்தில்

அதிகவேலையிருந்தாலும் தமக்ககப்பட்ட சாவகாசம் முழுவதையும் பண்டை நூலாராய்ச்சிக்கென்றே செலவிடத்தீர்மானித்து "தோட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக், கற்றனைத் தூறு மறிவு" என்னும் திருவள்ளுவர் வாக்கின் சாரத்தை யுணர்ந்து தாம் முன்னர்க் கல்லாத அநேக விஷயங்களை ஏட்டுப் பிரதிகள் மூலமாகவும் தம்போலொத்த பண்டிதர் மூலமாகவும் கற்றுவந்தார். ஆயினும் தாமேற்ற கடமையில் ஒருகுறைவும் நேராது நடாத்திவந்ததுமன்றித் தாமுத்தியோகத்தை வகித்த காலத்து, தமக்கு மேலதிகாரிகளாயிருந்த துரைமக்களுடைய நண்பையுமன்பையும்பெற்று அவரால் நன்குமதிக்கப்பட்டனரென்பது அவர்களிவருக்களித்த யோக்யதாபத்திரங்களாற் றெள்ளிதிற் புலப்படுகின்றது. இவர் உத்தியோகசாலையிலுள்ள துரைமக்கள் உத்தியோக சம்பந்தமான எவ்விஷயத்திலும் இவரிடத்தே ஆலோசனை செய்வர். கஷ்டமும் சிக்குமான விஷயங்களில் இவர் யோசனையே அவர்களுக்குவழிகாட்டும். நமக்குச்சரியெனத் தோன்றும் எவ்விஷயத்தையும் எவ்வாற்றானும் செய்தே முடிப்பர். இவரிடத்து விளங்கிய நேர்மை சத்தியம் விடாமுயற்சி விஷயங்களைப்பகுத்தறியும் விசேஷசக்தியாதியாமிலக்கணங்கள் இவர் மேலதிகாரிகட்கு ஆச்சரியத்தைக விளைக்கும்.

ஒருகால் இவர் உத்தியோகசாலைத் தலைவர் ஏதோ ஒரு கணக்கை அதிவிரைவில் முடிக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்துப் பிள்ளையவர்களே அவ்வேலைக்குத்தக்கவரென்றுதேர்ந்து அவரை அழைத்து "இந்தவேலை அவசியம் முடியவேண்டியிருப்பதால் நீரே அதற்குத்தக்கவரென்று கருதி உம்மை யழைத்தேன். யானே இவ்வேலையை முடிப்பதாயின் ஒரு

வாரஞ்செல்லும்; நீர் அதைப் பத்துத்தினத்தில் முடித்துத் தரவேண்டும்" என்று கூறினார். பிள்ளையவர்களும் "அவ்வண்ணமே யாகுக" என்று விடைபகர்ந்து அக்கணக்கை நான்கு தினங்களுள் முடித்துத் துரையவர்களிடத் தளித்தனர். துரையவர்களும் அவர் தம்வேலையிற் காட்டிய துரிதத்தை வியந்து, "நீர் இவ்வேலையை உமது இருகரங்களானுஞ் செய்து முடித்தீரா?" எனவினவியது மன்றி: அவர் போன்ற பிறிதோருத்தியோகஸ்தர் தமது உத்தியோகசாலையிலிருப்பரேல் இராசாங்கத்தாருக்கு மிகுந்த லாபமுண்டென்றுங் கூறினராம்.

இவ்வாறு கணிக்கப்பட்ட தாமோதரம்பிள்ளை யவர்கள் படிப்படியாக உத்தியோக வுயர்வு பெற்று ஈற்றில் அவ்வுத்தியோகசாலை விசாரணைக் கர்த்தராயினர். இவ்வுத்தியோகசாலையி லிருக்கும்போது நியாயசாஸ்திரங்கற்றுச் சர்வகலாசாலையாரால் நடத்தப்படும் பி. எல் பரீட்சையையுங் கடத்தல் வேண்டுமென்று மாசை இவர்பாற் குடிகொண்டது. ஆகவே அதற்கு வேண்டிய புஸ்தகங்களைவாங்கிக் கிரமமாகப்படித்து வந்தார். பின்னர் 1871ல் நடத்தப்பட்ட நியாயசாஸ்திர பரீட்சைக்குச்சென்று சித்திபெய்தினர். எங்கிருந்தாலும் எங்கு சென்றாலும் எப்பதவியை யடைந்தாலும் எப்பரீட்சையைக் கடந்தாலும் தாம் பார்த்து வரும் கடமையினும் ஆயிரமடங்கு விசேடமுடைய பிறிதோர் கடமை தமக்குளதென்பதைப் பிள்ளையவர்கள் ஒருபோதும் மறந்திலர்.

"மெய்வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண்டுஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையு மேற்கொள்ளார் - செவ்வி
அருமையும் பாரா ரவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணாயி னார்."

என்றாங்கு, கற்றுணர்ந்தோர் யாதேனுமோர் கல்விவிஷயத் தில் மனதை நிறுத்திப் பின்னர் அதைவிடுத்துப் பிறிதோர் விஷயத்திற் புலனைச்செலுத்துவரோ? தாமேற்றகடமை அதிக பணநஷ்டத்தை விளைக்குமென்பதை அவர் நன் குணர்ந்தவராயினும் அது காரணமாக அக்கடமையைச் செலுத்தல் வேண்டுமென்னு மெண்ணத்தைத் தமதுளத்தி னின்று மகற்றினாரல்லர். இப்பெருங்கடமையைக் குறை வறச் செலுத்தினமையானே அவர் இறந்தும் இறவாதவ ராகித் தமிழுலகத்துள்ளோர் பெருமதிப்புக்காளாகினார்.

பிள்ளையவர்கள் ஏற்றகடமை.

இப்பரத கண்டத்து நிலைபெறும் பற்பல பாஷைக ளுள் ஆரியம் தமிழ் என்னுமிரண்டுமே ஈஸ்வரன் ஆதியில் ம ன்பதைகட் கருளியனவாகலின் இவ்விரண்டும் முதன்மையா வுதித்த ஈரிளங்குழவிகளே போல்வன. ஆகலின் இவ்விரண் டும் சமத்துவமுடையனவாகும். இந்த வடமொழி தென் மொழி மகோததி பருகிப் - படியிசைத் தமிழ்மகா பாடிய ம்வகுத்துக் - குசைநுனி யதனினுங் கூரிய மதிபெறீஇத் - திசையெலாந் தன்பெரு மிசைநிறீஇ உயர்ந்த, சிவஞானயோ கீஸ்வரர்,

"இருமொழிக்குங் கண்ணுதலார் முதற்குரவ ரியல்வாய்ப்ப
இருமொழியும் வழிப்படுத்தார் முனிவேந்த ரிசைபரப்பும்
இருமொழியுந் தழீஇயினா ரான்றவரே யென்றாலிவ்
இருமொழியு நிகரென்னு மிதற்கைய முளதேயோ!!

என்று கூறியவாற்றானே வெள்ளிடைமலைபோற் றெள்ளி திற் புலப்படும். இவை தம்முள் ஆரியம் வேதாகம அதிகா ரத்தானும் உச்சாரண வன்மையானும் மந்திரோபதேசப்ப

யிற்சியானும் ஆடூஉ லக்ஷணம் பெற்றது. தமிழ் என்பது தனக்கிணையிலாப் பாஷை, இனிமையுள்ள மொழி எனப்பொருள் படுதலின் ஆரியத்திலுஞ் சிறந்ததென்பது பெறப்படுதலானும் கன்னடம் தெலுங்கு மலையாளமாதியாம் மகப்பேறுடைமையானும் தன் இனியவோசையானும் மிருதுத்தன்மையானும் தேவார திருவாசக வசீகரணத்தானும் மகடூஉ லக்ஷணம் பெற்றது. ஆரியம் வடதிசைச் சென்று வடமொழியெனப் பெயர்பெற்று நைமிசாரணிய ரிஷீஸ்வரர் கோட்டத்தானும் பின்னர் வேதிய வித்தகர்களானும் பரிபாலிக்கப்பட்டுச் சிறப்புற்றும் ஈற்றில் உலகவழக்கின்றி இறந்தது. தமிழணங்கோ தென்றிசைச் சென்று தென்மொழியெனப் பெயர் பெற்று மங்கைப்பருவமுற்று என்றும் இளமைத்திறம்பொருந்தித் தேவாமிர்தமோ வென்னுமாறு இனிமைபயந்து, ஆரியம்போல் உலகவழக்கழிந்து சிதையாது இன்றும் விளங்குகின்றது.

இத்தகைய சிறப்பினையுடைய தமிழ்மாதின் உண்மையழகை யுணர்ந்து அவளைப் பின்றொடர்ந்து சிறப்பிப்பான் கருதி அகத்தியனார் சிற்றகத்தியம் பேரகத்தியம் என்னுமிரண்டனையும் முற்றக் கற்றுணர்ந்த ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் முதலிய பன்னிரு சீடரும் புறப்பொருட் பன்னிருபடலம், தொல்காப்பியம், காக்கைபாடினியம் முதலிய இலக்கண நூல்களா மணிகளையியற்றி அவள்தன் சிரசினும் மார்பினுங் கழுத்தினு மணிவித்து அவள்பேரழகுகண்டு வந்தனர். இயற்கையழகோடு செயற்கையழகும்பெற்ற தமிழ்மாது பின்னர் மதுரைச் சங்கமாம் நாயகனை மணந்து ஆடையாபரணாலங்காரம்பெற்றுப் பெருஞ்சீருஞ்சிறப்புமுற்றனள். இச்சங்கத்தார் சேர்க்கூடிய விலக்கணவிலக்கியங்கொண்டு பெரு

கெற்றியதுமன்றிப் பின்னுமாயிரக் கணக்கான மாண்ன தத்துவ சாஸ்திர நூல்களையுமியற்றி அவையணிபெறச்செய்து மென்மேலுஞ் சிறப்பித்தனர். இதுவே தமிழ்மாது உச்சநிலையடைந்த காலம். அப்பால் சங்க ஸ்தானம் தக்ஷிண மதுரையினின்றும் கபாடபுரத்துக்கு மாற்றப்பட்டபோது தமிழ்மாது தனக்குரிய எண்ணிறந்தனவாய அணிகலன்களோடும் அங்குச் சென்று குலாவுவாளாயினள். ஆயினும் கபாடபுரம் அழிவாய்ப்பட்டழியவே அக்காலத்து அரியபெரிய தமிழ் நூல்கள் யாவும் ஒருங்கே யிறந்துபட்டனவாக, இப்பெரு விபத்தினின்றுந் தப்பிய பண்டைத் தமிழ் நூல்கள் மிகச் சிலவேயாம். கபாடபுரம் சமுத்திரத்தாலழிவெய்தியதற்கு முன்னர்ச் சங்கமருவிய நூல்களாயிருந்தவை என்றாயிரத்து நூற்று நாற்பத்தொன்பதாமென்று சங்கப்புலவருளொருவரான நக்கீரர் கூறிப்போந்தனர். இணையிலாப் பாஷையென் றிறுமாப்படைந்த தமிழ்மாதுக்கு இது ஓர் பேரிடியே போலும். ஆயினும் உத்தரமதுரையின் கண்ணுதித்த கடைச் சங்கத்தார் காலத்து அவர் தாமாக நமக்கருளிய எட்டுத்தொகை பத்துப்பாடல் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்னும் மூவகைய நூல்களாலும் பாண்டி நாட்டின்கண் சிதறுண்டு குலாவிய சிற்சில சிறுகிரந்தங்களாலும் சிறுவர் கல்வித்தேர்ச்சியின் பொருட்டு வழங்கிய சிறுநூல்களாலும் வாகடசோதிட சாஸ்திரங்களாலுந் தமிழ்மாதுசற்றுச் சிறப்புற்றது. பின்னர்சங்கமொழியவே தமிழ்மாது நைகையெய்தி ஆதரவொன்றின்றிச் சேரசோழபாண்டியர் அவைக்களத்து மன்னிச் சற்றுத் தலைகவிழ்ந்தனள். நாயகனையிழந்த நாயகிக்குச் சற்புத்திரர் கைகொடுத்தாற்போலப் பற்பல சமணவித்துவான்கள் தோன்றித் தமிழ்நிலைசிறக்க விலக்கியமெனத்தற்

றோர் மற்றோர் யாவரானுங் கருதப்படும் சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, வளையாபதி, குண்டலகேசி ஆதியாம் பெருங்காப்பியங்களையும் சூளாமணி, நீலகேசி, உதயணன்கதை, நாககுமார காவியம், யசோதர காவியம் என்னுஞ் சிறுகாப்பியங்களையும் நிகண்டு, நன்னூல், காரிகை ஆதியாஞ் சிறுகிரந்தங்களையுமியற்றி அவளை மகிழ்வித்தனர். இவர்கள் காலத்துக்கடுத்த இதிகாசகாலத்தும் கல்விச் செல்வரான கம்பர், ஒட்டக்கூத்தர்முதலிய கவிவாணரும் சைவசமயபரமகுரவரும் சந்தானாசாரியர்களும் தோன்றிப் புராண காவியங்கள் சமயசாரதத்துவ நூல்கள்பற்பல ஸ்தலபுராணங்கள் முதலியனவற்றையும் சமஸ்கிருதத்தினின்றும் மொழிபெயர்த்தனவாய எண்ணிறந்த நூல்களையு மியற்றுவாராயினர். ஆகவே பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டளவிற் றமிழ்மாதுபெரும்பான்மையும் தன் பண்டைச்சிறப்பெய்தித் தொல்காப்பியமே இரத்தினகிரீடமாகவும், நீலகேசியே இருண்டுபரந்தகேசமாகவும், சூளாமணியே சிகையின்கண் தரிக்கப் பெறும் இரத்தினப் பிறையாகவும், தேவாரமே தெய்வீகமாலையாகவும், திருக்கோவையார் முதலிய கோவைகளே விரிசிகைமுதலிய கோவை வடங்களாகவும், குண்டலகேசியே சிறந்த காதணியாகவும், வளையாபதியே கைவளையாகவும், மணிமேகலையே கனமணியழுத்திய தங்க ஒட்டியாணமாகவும், சிலப்பதிகாரமே காற்சிலம்பாகவும், திருக்குறள் ஈரடியே இணையடியாகவும், திருவாசகமே திருவாசகமாகவும், திருமந்திரமே அரணாகிய மந்திரமாகவும், முதுமொழிக்காஞ்சியே காஞ்சியாகவும், நற்றிணையே சாதியாகவும், புறப்பொருளே புறப்பொருளாகவும், அகப்பொருளே அகப் பொருளாகவும், கந்தபுராணமே சேர்க்கப்பட்ட பழம்பொருளாகவும், பெ

ரியபுராணமே பெரும் பொருளாகவும், திருவிளையாடலே திருவிளையாட்டாகவுங்கொண்டு, தன் திருவாயினின்றும் தமிழ்க்கீர்த்தனை மாரியாங்காலமிர்தஞ் சொரியத் தமிழ்நாடெங்குமரங்கத்து நின்று நர்த்தனஞ் செய்துபார்ப்போர் மனதைப்பரவசப்படுத்தினள்.

இவ்வாறு சிறப்பெய்திய தமிழுக்குப் பின்னுமோர் விபத்து நிகழ்ந்தது. தென் இந்தியாவிற் படையெடுத்தாச சென்ற மகமதியர் தமிழ்நாடெங்கணும் புகுந்து தமது கோரான் வேதத்துக்குமாறாய எந்நூல்களையுமழித்தல் வேண்டுமென்னும் பேரவாக் கொண்டு சென்றனராக, எதிர்ப்பட்ட அரிய தமிழ் நூல்களனேகம் குரங்கின் கைப்பூமாலையே போன்று தீயில் வெந்து சாம்பராயின. இவர்கள் கையினின்றுந்தப்பித், தற்காலத்து நிலைபெறுவன இலக்கண இலக்கிய நூல்கள், காப்பியம்,வீரகாவியம், ஸ்தலபுராணம்,கலம்பகம், நீதிநூல், வாகடம்,கோவை, அந்தாதி,தேவாரதிருவாசகம், முதலியனவும் சிற்சிலகணிதசோதிட வானசாஸ்திரங்களுமேயாம். தர்க்க வியாகரண நூல்களாய் நமக்குள்ளவை பெரும்பாலும் ஆதீனகாலத்தில் பற்பலமடாதிபதிகளாலும் அவர் பரிபாலனத்தின் கீழிருந்த தமிழ்வித்துவான்களாலு மியற்றப்பட்டனவென்க. இவ்வாறெஞ்சிய தமிழ்நூல்கள் பனையோலைச் சுவடிகளின்கட் சிறைப்பட்டுத்தமிழை அவாவிக்கற்போர் கண்ணுக்குப் புலப்படாது ஏட்டுப்பிரதியாம நிலையோடு கரந்துறைவதானும், காலமும் செல்லும் இடையறாது தாக்குவதானும் அவையாவும் இறந்தும், இறக்குந்தசையை யடைந்துகொண்டும் வருகின்றன. இறக்குந்தசையையடைந்திருப்பனவோ கரலிகிதங்களாலேற்பட்ட வழுக்கள் நிறைந்தனவாய் இஃதுதப்பு இஃதுஒப்பு என்று நிச்சயித்தற

கிடணில்லாது கிடக்கின்றன. இவ்வாறு மறைந்துகிடக்கின்ற
அரிய நூல்களைப் புதுப்பித்து அச்சினிற் புகுத்தி உயிர்ப்பி
த்தல் உலோகோபகாரமாவது மன்றித் தமிழ்மாதுக்குப்
பெருமகிமையுமன்றோ? இதுவே பிள்ளையவர்கள் ஏற்றபெ
ருங்கடமை. இப்பெருங்கடமையைப் பிள்ளையவர்கள் தாம்
யாழ்ப்பாணத்துக் கோப்பாய் வித்தியாசாலை யாசிரியராயிருக்
கும்போதேயேற்றுக் குமரகுருபரசுவாமிகளியற்றிய சிறந்தநூ
லாய நீதிநெறிவிளக்கத்தை உரையோடச்சிட்டு வெளியிட்ட
னர். சாதகவாசமின்மையால் அவர் இவ்வேலையைத் தொடர்ச்
சியாய்ச் செய்து வருதல் கூடாதாயிற்று. ஆயினும் யாழ்ப்
பாண வாசரும் வேதாகம மோக்த சைவசித்தாந்தப் பிரவர்த்
தகரும் தமிழிலக்கண விலக்கியக் கடலை நிலைகண்டுணர்ந்தவ
ரும் தமிழ்நாடெங்கணும் மெய்யறிவுறுத்திய வாசாரியரும்
மகா வித்துவ சிரோமணியுமாகிய ஸ்ரீ. ல. ஸ்ரீ. ஆறுமுகநாவல
ரவர்கள் இப்பெருங் கடமையிற் கையிட்டு அநேக நூல்க
ளைத் திருத்தியும் விளக்கியும் விரித்தும் அச்சிடுவித்து வருவ
தைப் பிள்ளையவர்கள் கண்ணுற்று அவருக்குத் தம்மாலிய
ன்ற வுதவியாவும் புரிந்து பேருவகை யெய்தினர். அவ்வித
வுதவியைநாவலரவர்கள்மிகவுமன்புடனங்கீகரித்ததுமன்றிப்
பிள்ளையவர்கட்குத் தாமெத்துணை கடப்பாடுடைய ரென்
பதை விளக்கியுமிருக்கின்றனர். பிள்ளையவர்களும் நாவலரவ
ர்கள் தமிழ்ப் பாஷையின் மீது வைத்த பேரன்பை நினைந்து
அவர் பாலிடையறுப்பற்றும் பெருமதிப்பு முடையராயினர்.
கற்றோரைக் கற்றோரே காமுறுவராகலின் இவர் தம்நட்பு அ
திசயிக்கற்பாலதன்று. நாவலரவர்கள் பின்னுஞ் சிலகாலமு
யிரோடிருந்து இம்மேலான வேலையை நடத்தாதிறந்தது
பிள்ளையவர்கட்குப் பெருவிரனமே. பிள்ளையவர்கள் நாவல

ரவர்களிடத்து எத்துணை மதிப்புடையரென்பது நாவலரவர்களிறந்தபோது அவர் சொல்லிய பின்வருஞ் செய்யுட்களால் வெளிப்படும்.

விருத்தம்.

"வேதம்வலி குன்றியது மேதகுசி வாகம
விதங்கள்வலி குன்றி னவடற்
சூதன்மொழி மூவறுபு ராணம்வலி குன்றியது
சொல்லரிய சைவ சமயப்
போதம்வலி குன்றியது பொற்பொதிய மாமுனி
புகன்றமொழி குன்றி யதுநம்
நாதனிணை ஞாலமிசை நாடரிய ஆறுமுக
நாவல ரடைந்த பொழுதே."

வெண்பா.

"நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலர்பி றந்திலரேற்
சொல்லுதமி ழெங்கே சுருதியெங்கே—எல்லவரும்
ஏத்துபுரா ணாகமங்க ளெங்கேப்ர சங்கமெங்கே
ஆத்தனறி வெங்கே யறை."

அன்றியும் ஒருமுறை தாம் தினவர்த்தமானிப் பத்திரிகையின்கண் நாவலரவர்களைக்குறித் தெழுதியபோது அவரை "ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாத நாவலர் பெருமான்" என்று கூறியதைக் கண்ணுற்ற தொழுவூர் வேலாயுதமுதலியார் கோ. இராசகோபாலபிள்ளை முதலிய தமிழ்வித்துவான்கள் தம்மோடு முரணினமை கண்டு தாம் கூறியது தக்கதெனச் சாதிப்பான் கருதி "நல்லறிவுச் சுடர்கொளுத்தல்" என்று மகுடமிட்டெழுதிய வாசகத்தாலு மறியப்படும்.

நாவலரவர்கள் இப்பெரு முயற்சியிற் கைவிட்டனராயினும் பிள்ளையவர்கள் அவர் கையிட் டிருப்பதுபோதுமென்று வாளாவிருந்தவரன்று. நாவலரவர்களுக்கு முன்னரே தாம்

இவ்வேலையிற் கையிட்டவராகலின் தமக்குச் சாவகாசம் நேரும்போதெல்லாம் இம்மேலான வேலையையே செய்தல் வேண்டுமென்னுந் தீர்மானமுடையராயினர். பண்டைக் காலத்தனவாய் இறக்குந்தசையை யடைந்துவரும் நூல்களைப் பரிசோதித்து அச்சிடவேண்டு மென்பதே பிள்ளையவர்கள்பெருவிருப்பாகலின் முதலில் எந்நூலை எடுத்துத் தமதிஷ்டத்தைப்பூர்த்திசெய்வதென்பது நெடுங்காலம் அவர் மனத்தின்கண்ணிகழ்ந்த ஓர் வினாவாயிருந்தது. இலக்கணத்துக்கு முற்பட்டது இலக்கியமே யாயினும் இலக்கணமின்றி இலக்கியஞ்சிறப்புறாதாகலின் தாம் அதிகமாய்க் கவனிக்க வேண்டியது இலக்கணமேயென்று தேர்ந்து முன்னர், தொல்காப்பியம் என்னும் பண்டை இலக்கண நூலிற் கையிட்டார்.

தொல்காப்பியம்.

தமிழும் ஆரியமும் பூர்வீக பாஷையென்பதை முன்னர்க் குறிப்பித்துள்ளேம். தமிழ்ப் பாஷைக்கு ஆதியிலிலக்கணஞ் செய்தவர் அகத்தியர். ஆகவேஇஃது அகத்தியம் எனும்பெயர்த்தாகி இயல் இசை நாடக மெனும் முத்தமிழ் தழீஇயதும் ஆதியிற்றமிழ்ப் பாஷைக்குப் பேரிலக்கணமாக விளங்கியதுமேயன்றி முதற்சங்கத்தார் காலத்துப் பேரிலக்கணமாக நிலவியதும் இஃதொன்றேயாமென்க. இஃதுயாதோர் நியதிபற்றியியைக்கப் பட்டிலதாகலானும் நேர்ந்தவாறு சூத்திரங்களை யொருங்கே தொகுத்தலால் அடிநிலை மாறிக்கிடந்ததோர் பரந்த நூலாகலானும் ஆழியதோர் கடலேயனையதாய்க் கற்போர்க்கரியதாய்க்கிடந்ததாயிற்று. அகத்தியர் பாற்சிற்றகத்தியம் பேரகத்தியமெனுமிரண்டையு மோதி

புணர்ந்த பன்னிரு மாணவரும் அதனை முறைப்படுத்துவா ன்கருதித் தத்தம் பெயரால் வெவ்வேறிலக்கணமும் அனைவரு மொருங்குசேர்ந்து பிறிதோரிலக்கணமுஞ் செய்தனர். அம்மாணவர் பன்னிருவருட்டிறமைபெற்ற திரண தூமாக்கினியென்னுமியற் பெயரையுடைய தோல்காப்பிய முனிவரர் அவ்வகத்தியத்தின் வழித்தந்தருளிய விலக்கணமே தோல்காப்பிய மெனப்படும். சங்கத்தார் காலத்துக்கு முற்படத் தோன்றிய விந்நூல் முதற்சங்கத்தார் காலத் தரங்கேறிநிலை பெற்றும் அகத்தியமே அச்சங்கத்தார் ஆதாரமாக் கொண்ட நூலென மதிக்க. இந்நூலின் உண்மையுயர்வை யுணர்ந்தறிந்த வகத்தியனார் சற்றுவிரோதஞ் சாதித்தமையானே அஃது சிலகாலம் பிரகாசமற்றிருந்தது. ஆயினும் காலக்கிரமத்தில் அதன் மகத்துவம் தோன்றத் தோன்ற அஃது அகத்தியத்தோடு சமத்துவமுடையதாகி இடைச்சங்கத்தார் காலத்து இவ்விரண்டுமே தமிழுக்குப் பேராதாரமாயவிலக்கண நூல்களாயின. பின்னர் அகத்தியம் மகத்துவம் குறைந்து இறந்தொழியவே தொல்காப்பிய மொன்று மாத்திரமே கடைச்சங்கத்தார் காலத்துத் தனிமையாய் நிலைபெற்று அன்று தொட்டு இன்று காறும் தமிழுக்குப் பேரிலக்கணமாக விளங்குவது. கடைச்சங்கம் இற்றைக்கு சுமார் இரண்டாயிரம் வருடங்களின் முன் அரசாண்ட உக்கிரப் பெருவழுதி காலத்தே யொழிந்தமையாலும் கடை இடை தலைச் சங்கங்களின் காலம் முறையே இரண்டாயிரம், மூவாயிரத் தைஞ்ஞூறு நாலாயிரத் தைஞ்ஞூறு வருடங்களே யாகலானும் தொல்காப்பியத்தின் வயது பன்னீராயிரம் வருடங்களுக்குமேற்பட்டதன்றிக் குறைந்ததன்றென்பதற்கு எட்டுணையேனுஞ் சந்தேகமின்று. சங்கத்தார்

காலநிருணயம் எவ்வாறு பெறப்பட்டதோ வெனின் தலைச்சங்கம் இரீஇய பாண்டியர் எண்பத்தொன்பதின்மரெனவும் அவர்காலம் நாலாயிரத்தைந்நூறு வருடமெனவும் இடைச்சங்கம் இரீஇய பாண்டியர் ஐம்பத்தொன்பதின்மரெனவும் அவர்காலம் மூவாயிரத்தைந்நூறு வருடமெனவும் கடைச்சங்கம் இரீஇய பாண்டியர் நாற்பத்தொன்பதின்மரெனவும் அவர்காலம் இரண்டாயிரம் வருடமெனவும் ஆகமப்பிரமாணமா யிருந்தலானே யெனவிடுக்க.

இந்நூற்கு உரையாசிரியராத் தோன்றியவர் நச்சினார்க்கினியர், சேனாவரையர், கல்லாடர், பேராசிரியர், இளம்பூரணர் என ஐவர். இவருள் நச்சினார்க்கினியருரையே மற்றையோருரைகட்கு மிகவும் பிந்தியதென்பது அஃது சமணர்காலத்துத் தோன்றியமையானும் அவ்வுரை யாசிரியரும் பரிமேலழகரும் ஏககாலத்தினரென்பதானும் தெளிவாகின்றது. இவ்வுரை மிகவும் விரிவாகவெழுதப்பட்டமையால் இதுவே யாவராலுஞ் சிறந்ததெனக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. சேனாவரையர் சொல்லதிகாரம் ஒன்றற்கே மிகச் சிறந்தவுரை செய்திருக்கின்றனர். கல்லாடருரையோ மிகவுஞ் சுருக்கமுடையது. மற்றையோர் உரைகளுள் யாதும் பூரணமாக எங்கைக்ககப்பட்டிலது. பழமையுஞ் சிறப்புமொருங்கே யமைந்ததும் பலவித்துவான்கள் பரிசோதித்து அச்சிடமுயன்றும் சந்தேகநிகழ்ந்தமை காரணமாகக் கைவிடப்பட்டதுமான இந்நூலைப் பிள்ளையவர்கள் கையேற்றது அவரிடத்துக் குடிகொண்டிருந்த செந்தமிழ்பாஷாபிமானத்தை நன்குவிளக்குகின்றது. பிள்ளையவர்கள் தாம் தொல்காப்பியம் அச்சிடப் புகுந்ததற்குக் காரணங் கூறுமிடத்துப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:—

"பன்னீராயிர வருஷ காலத்தின் மேற்பட நிலைபெற்றோங்கித் தமிழ்க்கோர் தனிச்சுடர்போலப் பிரகாசித்துவந்த தொல்காப்பியமுந், தற்காலத்து இலக்கணங் கற்போர் அனைவரும் அதன் வழித்தோன்றிய சிற்றிலக்கணங்களைப் பெற்று அம்மட்டோடு திருப்தி யடைதலால் எழுதுவாரும் படிப்பாருமின்றிப் பழம்பிரதிகளெல்லாம் பாணைவாய்ப் பட்டுச் செல்லுக்கிரையாகியுஞ் சிதைவுபட்டுப் போக யாவராயினும் ஒருவர் வாசிக்க விரும்பிய வழியுங் கிடைப்பதருமையாய் விட்டது. தமிழ்நாட்டெங்கிலுமுள்ள தொல்காப்பியப் பிரதிகள் மிகச்சிலவே. அவையாவும் மிக்க ஈனஸ்திதி அடைந்திருப்பதால் இன்னுஞ் சில வருடத்துள் இறந்தாவிடுமென்று அஞ்சியே அதனை உலோகோபகாரமாக அச்சிடலானேன்." இதுவும் யாம் மேற்கூறியதை வற்புறுத்தும்.

இக்காலை அச்சிடப்படு பிள்ளையவர்களால் ஏவப்பட்டவர் யாழ்ப்பாணத்து மகாவித்துவ சிரோமணியும் சைவசித்தாந்தப் பிரவர்த்தகருமென்று யாம் முன்னர்க் கூறியுள்ள ஸ்ரீ.ல.ஸ்ரீ. ஆறுமுகநாவலரவர்களே. நாவலரவர்கள் உயிரோடிருந்து தாம் மேற்கொண்ட வேலையை நடாத்திவந் திருப்பாராயின் பிள்ளையவர்கள் இதை அவருக்கு முற்றிலும் விடுத்துத் தாம் வேறு நூல்களிற் பிரவேசித்திருப்பாரென்பது திண்ணம். நாவலரவர்கள் அதைப்பூரணமாகச்செய்து முடிக்கக்கூடியவ ரென்பதை, ஒப்பாரும் மிக்காருமின்றி உயர்வுற்றுக் கலைமதியின் சிரோரத்தினமென்றும் அன்பு பரோபகாரமாதியாஞ் சிறந்தகுணங்கள் வாய்ந்தவரென்றும் பரதகண்ட முழுவதுங் கொண்டாடப்படுகின்ற எம்மாசிரியர் மில்லர் பெருமான் பெருங்கருணையா னிலைபெறுமிடம் சென்னைக் கிறிஸ்தவகலாசாலையில், பிள்ளையவர்கள் தமிழ்ப்பாஷைச் சிறப்பு விஷயமாக உபந்நியாசித்தபோது தாம் தொல்காப்பியம் அச்சிடுதற்குத் தலையிட்ட பின்னர் தம் மனதின்கண்

ணிகழ்ந்த சந்தேகங்களை நிவாரணஞ் செய்வாரிலராகவும் நாவலர் பெருமான் சிக்கிய நூல்போற் கிடந்த தொல்காப்பியத்தின் ஒருபாகத்தையேனும் பரிசோதித்து அச்சிற் றோன்றச்செய்தது அவர் மகத்துவத்தை நன்கு விளக்குகின்றதெனக் கூறினமை சாலவும் வற்புறுத்துகின்றது.

தாம் இந்நூலைப் பரிசோதித்து அச்சிடுவதற்குக் கருத்தவரா யிருந்தும் பிள்ளையவர்கள் அவ்வாறு செய்யாது நாவலரவர்களை யேவியதற்குக் காரணம் யாதோவெனின், அக்காலத்து இராசாங்க வுத்தியோகம் வகித்திருந்த தமக்குத் தமிழ்நாடெங்கணுஞ் சென்று ஏட்டுப் பிரதிகள் தேடுவதற்கும், அவைகளை யொருங்கிட்டுப் பரிசோதிப்பதற்கும் வேண்டிய சாவகாச மின்மையாலும் புத்தகம் அச்சிடுவதே தம் வேலையாக்கொண்டுழைத்த நாவலர்பெருமானே அதற்குத் தக்கவரென அவர் கருதினமையாலுமாம்.

தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் சென்னைச் சகலகலாசாலைத் தமிழ்ப்புலமை நடாத்திய மழவை மகாலிங்கையரவர்களால் இற்றைக்கு சுமார் அறுபது வருடங்களின் முன்னர் அச்சிடப்பட் டிருந்தமையாலும், தொல்காப்பியம் முழுவதும் எவ்வாற்றானும் அச்சுவாகனமேறித் தமிழ்நாட்டின்கண் பவனிவரவேண்டுமென்பது மாத்திரமே ஆதியிற் பிள்ளையவர்கள் பெருவிருப்பாகலானும் ஒருமுறை அச்சிட்டதையே திரும்பியு மச்சிடுதல் அநாவசிய மெனக் கொண்டு அடுத்த பாகமாகிய சொல்லதிகாரத்தை, மற்றை யுரைகளினுஞ் சிறந்ததெனக் கொண்டாடப்படும் சேனாவரையர் உரையோடு நாவலரவர்களைக்கொண்டு பரிசோதிப்பித்து விபவ வருடம் புரட்டாசிமாசம் தம்பெயரால் அச்சிட்டு வெளியிட்டனர். நாவலரவர்களாற் பரிசோதிக்கப்பட்ட தாயி

னும் பிள்ளையவர்கள் தமக்குச் சாவகாசம் நேரும்போதெல் லாங் கூடவிருந்து தம்மா லியன்ற வுதவியாவும் புரிந்தே இவ்வேலையை நிறைவேற்றின ரென்பதற்குப் போதிய சான்றாளரு.

சொல்லதிகாரம் அச்சாயினபின்னர் நாவலரவர்கள் தாம் முன்னர்க் கைமேற்றிருந்த வேலைகளை நடத்துவதிலும் ஊரூராய்ச் சென்று சைவப் பிரசங்கங்கள் செய்வதிலும் வித்தி யாசாலைகள் ஸ்தாபித்தற்குப் பணஞ்சேகரிப்பதிலும் முயற் சியாயிருந்து 1879-ம் வருடமாகிய பிரமாதிவருடம் கார்த் திகை மாசம் 21-ம் திகதி அங்கிரவாரம் இகவாழ்வை யொருவிப் பரவாழ்வை மருவினர்.

தமிழ் மாதின் வலக்கரமேபோன்ற நாவலரிறந்துபட வே தமிழ்ப்பாஷையின் பொருட்டு அவராற் செய்யப்பட்ட வேலைகள் யாவுங்குன்றின. தமிழைச் சிறப்பித்தலே தம் வாணாட்கடமையெனமதித்த பிள்ளையவர்கள் தங்கடமையை வகித்தற் கிதுவே தக்க காலமெனக் கொண்டு தமிழ் நூல் களைத் தாமே பரிசோதிக்கவும் அச்சிடவுந் தொடங்கினர்.

வீரசோழியம்.

தொல்காப்பியத்தைத் தொடர்ச்சியாக அச்சிடுவதற்கு அப்போது போதிய வசதிகளில்லா திருந்தமையால் வீர சோழியம் என்னும் பண்டையிலக்கண நூலை அச்சிடமுயன் றனர். பழைய காலத்தனவாய நூல்களுள் மிக்க ஆபாச நிலையையடைந்ததும் விரைவி லிறந்தொழியுமோ வென்று ஐயுறுதற்கிடனாய் நின்றதும் இதுவே. இது விக்கிரமசோழன் எனப் பெயர் வழங்கிய வீரசோழன் காலத்து அவன் சிறப்

பொன்பற்றியூரிற் சிற்றரசுபுரிந்த புத்தமித்திரனென்னும் அரசனால் எழுதப்பட்டு அவ்வீரசோழனது பெயர் வகிக்கப் பெற்றமை காரணமாக வீரசோழியம் எனப் பெயர்பூண்டதும், ஸ்ரீகச்சியப்பசிவாசாரியர் கந்தபுராணம் அரங்கேற்றியபோது திகடசக்கரம் என மொழிபுணர்ந்ததற்கு விதியளித்தருளிய பெருஞ் சிறப்புப்பொருந்தியதுமாகி இலக்கண மனைத்துமொருங்கிட்டுப் பிழிந்தசாறே போல்வது. முன்பின் 1500 வருடங்களுக்கு முன்ன ரியற்றப்பட்டதும், பெயரைக் கேட்டதேயன்றி நூலைப் பார்த்திலமென்று தக்க வித்துவான்களாலுங் கூறக்கிடந்ததுமான பழமை வாய்ந்த இந் நூலை அச்சிடுவதற்கு ஏட்டுப்பிரதிகள் சேகரித்தலினும், படிப்பாரும் எழுதுவாருமின்றிப் பாரைவாய்ப்பட்டுத் தேடுவாருந் தொடுவாருமின்றிச் செல்லுக்கிரையாகியும் எழுந்தழிந்துஞ் சிதைந்துங் கிடந்த அப்பிரதிகளினுள்ளனவற்றை உள்ளவாறுந் தானித் தமைத்தலினும் பிள்ளையவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட பிரயாசை இத்துணையென் றுரைக்கும் பான்மையதன்று. இம் மேலானவேலையை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய ஏட்டுப்பிரதிகளை யுபகரித்தவருள், திருக்கைலாச பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துப் பெரிய சற்குருநாத சுவாமிகள்செய்த பெரு நன்றி எஞ்ஞான்றும் மறக்கற்பால தன்றென்று பிள்ளையவர்கள் தம் பதிப்புரையின் கண் கூறியிருக்கின்றனர். சுவாமிகள் கொடுத்தருளிய பிரதியையே யாதாரமாகக்கொண்டும் அகப்பட்ட வேறு பிரதிகளை உதவியாகவைத்துப் பரிசோதித்தும் நூலாசிரியர் எழுதிய சுத்த ரூபத்தையே எவ்வாற்றானும் தழுவித் தாம் எடுத்த முயற்சியை ஒருவாறு நிறைவேற்றினராகவே வீரசோழியம் 1881 ஆம் வெளிப்பட்டது. பிள்ளையவர்கள்

வீரசோழியப் பதிப்பில் எடுத்த பெருமுயற்சியை யுணர்ந்தே சதாவதானம் இராமசாமிச்செட்டியாரும்,

"இறந்த பூம் பாவை யெலும்பினைச்சம் பந்தர்
சிறந்த பெண்ணாப்ச் செய்த சிறப்பாந்—திறம்பலசேர்
தாமோ தரன்வீர சோழியத்தார் சாற்றுருவம்
பூமீ தியைந்த தெனப் போற்று."

என்று கூறியுள்ளார்.

அடுத்த வருடமாகிய 1882 ௵ தமது இரண்டாவது மனைவியும் அம்மனைவி வயிற்றிலுதித்த மூன்றாவது புத்திரனாகிய சி. தா. சோமசுந்தரம் பிள்ளையும் ஒருங்கே யிறந்தமையாலும் தாம் உபகாரச்சம்பளம் பெறுதற்கு வேண்டிய காலம் பூர்த்தியாயினமையாலும் தமிழைச் சிறப்பித்தற்பொருட்டுத் தாம் பின்னுமுழைத்தல் வேண்டுமென்னுந் துணிவு மிகுதியு மிருந்தமையாலும் இராசாங்க வுத்தியோகத்திற் றமது வாணாட்களின் உத்தமபாகமாகிய இருபத்தைந்து வருடங்களைக் கழித்து இவ்வருடத்தோடு உபகாரச் சம்பளம்பெற் றிளைப்பாறினர்.

உத்தியோகத்துக்குப் பிந்திய சீவியம்.

தணிகைப்புராணம்.

உத்தியோகத்தி னின்றும் நீங்கிய பின்னர் தாம் கையேற்ற வேலையை நடாத்துவதற்கு அவருக்கு முன்னிலுமதிக சாவகாசம் கிடைத்தது. வீரசோழியம் பதிப்பிக்கும் பொருட்டு ஏட்டுப்பிரதிகள் சேகரித்தபோது சில தணிகைப் புராணப் பிரதிகள் அவர் கைக்குக் கிட்டினமையாலும், சிரேஷ்ட பிரதியொன்று முன்னமே தமது கையிலிருந்தமையாலும், அத்தணிகைப்புராணம் சமண நூலாகிய சீவக சிந்

தாமணியின் மாட்சிமைக் கீடுசெய்யாளியற்றப்பட்டுச் சொல்வளம் செய்யுணடை சந்தம் என்றின்னன மலிந்து பொலிந்து விளங்குமோரரிய நூலாதலானும், திருக்கைலாச பரம்பரைத் திருவாவடு ஆதீனத்துக் கச்சியப்பமுனிவரர் அருளிச்செய்த சிறப்பினையுடையதாதலானும் குமரக்கடவுள் எழுந்தருளியிருக்கப்பெற்ற புண்ணிய ஸ்தலமென்று சைவசமயத்தாராற் கொண்டாடப்படும் திருத்தணிகையின் கீர்த்தியுடைத்தாதலானும் அப்புராணத்தைப் பதிப்பிக்க முயன்று பின்னுஞ் சில பிரதிகள் தேடிப் பரிசோதித்து 1883 ௵ வெளியிட்டனர். இந்நூல் அச்சிடும்போது "மால்வரையுமாடக் கூடலாலவாயிற் பாலுறை பசுங்கதிர்க் குழவித் திங்களைக் குறுகுங் கன்னியாகவுடைய அமுதவிற் சோதி அருமறைக்கடவுளை" ஆக்கியோனைப் பெற்ற இளையனைச் சிறப்பினையுடைய இறையனாரகப்பொருள் என்னுந் தொன்னூலையும் பிழையறப்பரிசோதித்து இதேவருடத்தில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினர்.

தமிழ் நூல்களைச் சேகரிப்பதற்கும் பரிசோதிப்பதற்கும் தென்தேசங்களிற் சஞ்சாரஞ்செய்வது அவசியமாகத் தோன்றினமையால், பிள்ளையவர்கள் தாம் இதுகாறும் வசித்த சென்னை நகரைவிடுத்துச் சோழவளநாட்டின் கண் காவிரி தீரத்துள்ள திருக்குடந்தை நகரே தமக்குத் தக்க வாசஸ்தலமெனக்கொண்டு 1885 ௵ ஆங்குமேவிக் காவிரியாற்றின் மேற்புறத்துள்ள கறுப்பூரின் கண் வசிப்பாராயினர். அங்குச் சென்றபின்னர், தாம் முன்னமே பி-எல் பரீட்சையில் தேறியவராகலின் செந்தமிழ்ப் பரிபாலனத்தோடுங்கூட நியாயதுரந்தரராங் கடமையையும் நடாத்திவந்தனர். தமக்குக் கிடைக்கு முபகாரச் சம்பளம் தமது குடும்ப

சம்ரட்சணைக்குமாத்திரம் போதியதாயிருந்தமையால், தாம் அதற்குமேலதிகமாகச் சம்பாதிக்கும் ஒவ்வொரு பைசாவையும் தமிழைச் சிறப்பிப்பதன் பொருட்டுச் செலவுசெய்தல் கூடுமென்னும் நோக்கத்தோடே அக்கடமையைத்தாம் நடாத்தியதாக அவர் உறுதியாய்க் கூறியிருக்கின்றனர்.

இங்கு வசித்தகாலத்தில் பிள்ளையவர்கள் குடும்பத்திற் பின்னுமோர் துக்க சம்பவம் நிகழ்ந்தது. அவருடைய சிரேஷ்டகுமாரத்தியும், தெ. மு. இராசரத்தினம்பிள்ளையவர்கள் அரிய மனைவியுமாகிய பொன்னம்மாள், பிள்ளையவர்கள் குடந்தைநீமேவிய சிறிதுகாலத்து ளிறந்தனள். முன்னரிருமனைவியரையும் பின்னர் மூன்று புத்திரரையும் ஒருபுத்திரியையுமிழந்து துக்கசாகரத்துள் மூழ்கியிருந்த அவருக்கு இப்புதிய துயர் பின்னு மதிக வருத்தத்தைக் கொடுத்தது. ஆயினும் "தலைக்கு மேற்பட்ட நீர் சாணேறி யேன் முழமேறி யென்" என்னுங் கருத்துடையராய்த் தமக்கு நேர்ந்த துயரை யொருவா றகற்றித் தாமேற்ற கடமையிலேயே தங் கவனத்தைச் செலுத்திவந்தார்.

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்.

திருக்குடந்தையைச் சார்ந்தபின்னர் ஏட்டுப்பிரதிகள் சேகரிப்பதற்கும் அதன் பொருட்டுத் தென்னாடுகளின் கண் சுற்றுவதற்கும், மடாதிபதிகளை அடிக்கடி தரிசிப்பதற்கும் போதிய சாவகாசமிருந்தமையால் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்தை உச்சிமேற் புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியர் உரையோடு அச்சிடவெண்ணிப் பற்பல ஏட்டுப்பிரதிகள்கொண்டு அதைப் பரிசோதித்துவந்தார். இவ்வேலை யாரம்பித்த தக்ஷணமே தமக்கிருந்த துயரனைத்தும் பரிதியைக்கண்ட

பணிபோற் பறந்தோடினவென்றும் குடும்பத்தில் நேர்ந்த துக்க சம்பவங்களாற் பெரிதும்வருந்திய தமக்குத் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரமே மிக்க ஆறுதலைத் தந்ததென்றும் பிள்ளையவர்கள் பலகாலுங்கூற யாம் காதாரக்கேட்டிருக்கின்றோம். கடைச்சங்கத்தார் காலத்து உக்கிரப்பெருவழுதி எனு மன்னன், தன்னாடு பன்னிருயாண்டு வற்கடஞ் சென்றமை காரணமாகச் சிட்டரெல்லாரும் வேற்றூர் சென்றபின் நாடுசெழிக்க மழை பொழிந்தமையால் "நூல்வல்லாரைக் கொணர்க" என்று எல்லாப் பக்கமும் போக்கினன். அப்பொழுது "எழுத்ததிகாரமும் சொல்லதிகாரமும் யாப்பதிகாரமும் வல்லாரைத் தலைப்பட்டுக் கொணர்ந்து, பொருளதிகாரம் வல்லாரை எங்குந் தலைப்பட்டிலேமென்று வந்தார். வர, அரசனும் புடைபடக் கவன்று என்னை? எழுத்துஞ் சொல்லும் யாப்பும் ஆராய்வது பொருளதிகாரத்தின் பொருட்டன்றே! பொருளதிகாரம் பெறேமேயெனின், இவைபெற்றும் பெற்றிலேம்" எனமொழிந்து அதன்பாற் றமக்குள்ள பெருமதிப்பை விளக்கினனென்று புலவர் சிகாமணியாகிய நக்கீரர் இறையனா ரகப்பொருளுரையிற் கூறிப் போந்தனராக, இப்பொருளதிகாரத்தின் மகிமை சொல்லவும்படுமோ?

இந் நூலைப் பரிசோதித்து அச்சிட முயன்ற பின், கம்பர் இதிகாச சிரோரத்தினமாகிய இராமாயணத்தை அரங்கேற்றுவதன் பொருட்டுப் பாவாணருங் காலாய் நாடோறுந் திரிந்தவாறுபோற் பிள்ளையவர்களும் ஏட்டுப்பிரதி தேடுவான் றமிழ்நாடெங்கணுந் திரிந்து பெரும் பிரயாசையெடுத்தனர். இவ்வேலையிலும் அவருக்குக் கைகொடுத் துபகாரித்தது திருக்கைலாச பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீன

மே. ஆதீனத்து மஹா சந்நிதானமும் பெருங்கருணைத் திரு வுருவமுமாகிய ஸ்ரீ.ல ஸ்ரீ. சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகள் தம துமடத்துப் பிரதிகளனைத்தையும் பிள்ளையவர்கள் பரிசோ தனைக் களித்ததுமன்றி, வேறு நாடுகளிலிருந்தும் பிரதி கள் தருவித்துக்கொடுத்து அவர் பதிப்பிக்கும் நூல்களொ வ்வொன்றினும் இருபது பிரதிக்குக் குறையாமல் கிரயத் துக்கு வாங்கிக் கொள்ளுவதாகவும் வாக்களித்தனர். இவை யன்றி யாழ்ப்பாணம் ந. க. சதாசிவம்பிள்ளை திருநெல்வே லித் தாசில்தார் ஸ்ரீ கணிதசிங்கம் வை. சின்னத்தம்பியா பிள்ளை முதலினோரும் பல பழைய ஏட்டுப்பிரதிகள் அழைப் பித்துக் கொடுத்தனர். இவற்றோடு திருத்தணிகைச் சரவ ணப்பெருமாளையர் பௌத்திரர் துரைசாமியையர் பிரதியொ ன்றும், பிள்ளையவர்களிடத்திருந்த பிரதியொன்றும் புரசை சாமுவேற் பண்டிதர் பிரதியொன்றுஞ் சேர்த்துப் பன்னி ரண்டு பிரதிகொண்டு பரிசோதித்த பின்னரே பொருளதி காரம் அச்சிடப்பட்டது. ஆயினும் அஃது இன்னும் ஆங் காங்கு வழுவுளதாகவே யிருக்கின்றது. பிள்ளையவர்களுக் குச் சந்தேகம்பிறந் துழியெல்லாம் பெயர்போந்த வித்து வான்களை வினவியும் அயனூற்றுணிபுகள் மேற்கோள்க ளோடு சீர்தூக்கியும் இன்னும் ஐயமறுத்துக் கொள்ளாத விடங்கள் பலவுளவென்று அவர் தாமே கூறியிருக்கின்றனர். பிரதிகளின் சுத்தரூபத்தையே எவ்வாற்றானும் தழுவியும் அப்பிரதிகளனைத்தும் மாறுகொண்டவழி அம்மாற்பாடுக ளனைத்தையு மொருங்கே நிரைத்தும் யாதுங் காண்டற் கிட ந்தாராது எழுத்தழிந்து சிதைந்தவழி "இவ்வாறிருத்தல் வேண்டும்" என்று தஞ் சுயமதிகொண்டு நாட்டியும் கரலிகி தங்களா லேற்பட்ட வழுஉக்களை யோட்டியும் பிரசுரித்த

இந்நூலினருமை செந்தமிழமுதம் பருகியவற்கன்றே தெரி
யும். இவ்வாறாய சிறப்புடன் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்
காலன் கைப்பட்டவுயிர் அவன் கையினின்றும் விடுபட்டுத்
தப்பிப் பிழைத்தாலொப்பப் பிழைத்து 1885-ல் வெளி
யேறியது. பொருளதிகாரம் அச்சாயினபின்னர் பழைய தமிழ்
நூல்களைப் பரிசோதித்து அச்சிடுவதற்குத் தாம் அதுவரை
யிற் செலவுசெய்த தொகை மூவாயிரத்தைஞ்ஞூறு ரூபாயா
மென்றும் புத்தக விற்பனையாலேனுந் தமிழ்ப் பாஷாபிமா
னிகளின் நன்கொடையாலேனும் அத்தொகையின் மூன்றி
லொருபாகந்தானும் வரவில்லையென்றும் இவ்விதமாய் யா
தோர் பரிபாலனமு மின்றித் தஞ் சொந்தச்செலவிற் புத்த
கங்களைப் பதிப்பித்தல் தமக்கு மிக்க நஷ்டத்தை விளைக்கு
மென்றுங் கண்டு தமிழ்ப் பாஷாபிமானிகட்கும் சென்னைச்
சர்வகலாசாலை வித்தியாபட்டம்பெற் றரங்கேறினோர்க்கும்
இதர தமிழருக்குமென்று ஓர் விண்ணப்ப பத்திரத்தை அங்
கிலேய பாஷையிலெழுதி அச்சிட்டு 1886-ல் நவம்பர் 15உ
விடுத்தனர். அப்பத்திரத்தின்கண், தமிழ்ப் பாஷையின் பூர்
வோத்திரம் பண்டைச்சிறப்பு முதலியன விளைவென்றும்
ஆரியம்போற் றமிழுந் தனிப் பாஷையேயன்றி அதனின்று
முற்பத்தியாய பிறிதோர் பாஷையன்றென்றும் இலக்கண
காலம் சமுதாயகாலம் சமணர்காலம் ஆதீனகாலம் எனுங்கா
லங்களில் அஃதடைந்த சிறப்பு இத்தன்மைத் தென்றும்
அஃது உச்ச நிலைபடைந்த பின்னர் அதற்குநேர்ந்த விபத்
துகள் இன்னின்னவென்றும் அது காரணமாக அது
சற்றுமங்கியதென்றும் தமிழுக்குப் பெருமகிமையாய் நின்று
நிலவிய பலபண்டைத் தமிழ் நூல்கள் இறக்குந் தசையை
யடைந்தும் இறந்தும் வருகின்றனவென்றும் விரித்துக்கூறி

இறக்குந் தறுவாயை யடைந்திருக்கும் நூல்களை அச்சிடுவித்து இறவாது தடுப்பது தமிழர் பேரில் வீழ்ந்த பெருங் கடனென்றும் தமக்குக் கிடைக்கும் சாவகாசத்தையும் திரவியத்தையும் இம்மேலான வேலைக்கென்றே நந்தஞ் செய்வதாகத் தாம் தீர்மானித் திருப்பதாகவும் கற்றுணர்ந்தவராய்த் தக்கபதவியிலுள்ள பெரியோர் ஒவ்வொரரிய நூலைத் தமக் கிஷ்டமான வோர் தக்க பண்டிதரைக் கொண்டு பரிசோதித்து அச்சிட்டு வெளியிடுவது அவருக்குள்ள செந்தமிழ்ப் பாஷாபிமானத்தை விளங்குவதுமன்றி உலோகோபகாரமுமாமென்றும் தாம் அதுவரையிற் பதிப்பித்த நூல்களைத் தக்கவாறு பரிபாலித்துத் தம்மை யாதரிப்பது கற்றோர் மற்றோராகிய யாவர்மீதும் வீழ்ந்த கடனென்றும் வற்புறுத்தினர்.

பிள்ளையவர்கள் ஆருயிர் நண்பராய் அளவளாவிய இருவர் இவ்விண்ணப்ப பத்திரம் விடுப்பதற்கு முன்னமே அவரடைந்த நஷ்டத்தை யுணர்ந்து தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் அச்சிடுவதற்கு வேண்டிய காகிதச்செலவு முழுவதையும் தாமே கொடுத்து உபகரித்தனர். இவருள் ஒருவர் சென்னை இராசதானிக் கலாசாலைக் கணிதாசிரியரும் ஆங்கிலம் தமிழ் என்னுமிரண்டினும் பூரணபாண்டித்திய முடையவரும் அதுகாரணமாக அங்கிலேயர் இந்துக்கள் என்னுமிருதிறத்தாராலு மொருங்கே மதிக்கப் பெற்றவருமாகிய ராவ் பஹதூர் பூண்டி. அரங்கநாத முதலியாரென்னுங் கலாநிதியே. மற்றவர் மைசூர் சீவ். கோர்ட்டு நியாயாதிபதிகளிலொருவராகிய கவுரவ அ. இராமசந்திரைய ரவர்கள். இவ்விருவருக்கும் பிள்ளையவர்கள் தக்கவாறு நன்றிகூறி யிருக்கின்றனர்.

மேற்கூறிய விண்ணப்ப பத்திரம் விடுக்க பின்னர் பிள்ளையவர்கள் இந்து பத்திரிகை வாயிலாகவும் தங்குறைகளை முறையிட்டனர். இவ்விரு விண்ணப்பங்களையுங் கண்ணுற்ற இராசா. சர். த. மாதவராவ், இராசா. சர். சவலை. இராமசாமி முதலியார், கவுரவ, நியாயாதிபதி சர். எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர், கவுரவ பி. சென்சல்ராவ், பேரூர் ஜமின்தார் முத்துவி ஜய ரகுநாத தும்பையசாமி தும்பச்சிநாயக்கர், ஊற்றுமலை ஜமீன்தார் இருதாலய மருதப்பதேவர், கும்பகோணம் சப் கோர்ட் நீதியதிபதி தி. கணபதி ஐயர், சென்னை இராசதானிக் கலாசாலை சிரேட்டாசிரியர் ஜே. பி. பில்டர் பெக் துரை, ஆசிரியர் சாது. சேஷையர், கவுரவ, குமாரசாமிமுதலியார், கவுரவ, பொ. இராமநாத முதலியார், கவுரவ, பொ. அருணாசல முதலியார், திருப்பனந்தாள் ஆதீனம் குமாரசாமித் தம்பிரான், கு. நாகோஜிராயர், கவித்தலம் துரைசாமி மூப்பனார், ராவ் சாகிப் சேலம், இராமசாமிமுதலியார் முதலினோர் பிள்ளையவர்கள் பெருமுயற்சியையும் பிரயாசையையும் வியந்து தங்களாலானவாறு பொருளுதவிசெய்துபசரித்தனர். ஆகவே பிள்ளையவர்கள் தாமடைந்த நஷ்டம் ஒருவாறு நிவிர்த்தியாயினமை கண்டு பேருக்கமடைந்தனர்.

கலித்தொகை.

இவ்வூக்கத்தாலுந்தப்பெற்றமையால் பிள்ளையவர்கள் பின்னுஞ் சிலநூல்களைப் பதிப்பிப்பதில் மிக்கமுயற்சியுடையராயினர். தொல்காப்பியப் பரிசோதனைக்காகப் பிரதிகள் தேடியபோது ஸ்ரீலஸ்ரீ, ஆறுமுக நாவலரவர்கள் கலித்தொகைப் பிரதியொன்று அவர்கைக் ககப்பட்டது. அது கொ

ண்டு கலித்தொகையினருமை யுணர்ந்து அதை எவ்வாற்று னு மச்சிடல்வேண்டு மென்றுங் கருத்துடையராய்ப் பற்பல மடாதிபதிகட்கு விண்ணப்பஞ் செய்தனர். ஈண்டும் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துச் சற்குருநாத சுவாமிகளே பிள்ளையவர்களுக்குப் பேருபகாரியாய் நின்றவர். பிள்ளையவர்களும் அந்நன்றிக்குப் பின்வருமாறு கைம்மாறு செய்திருக்கின்றனர்:—

"விண்ணுறு கைலை வழித்தேசிகர் வெவ்வினைக்கு நெற்றிக்
கண்ணனை சுப்ரமண்ய சுவாமிநன் காண்மலரை
நண்ணுந் தலையினசை தீரத்தாங்க நறகோகழிவாய்
மண்ணுறப் பிறந்திலனே ஐயகோ! இந்தவையகத்தே."

"சிரமாலையாகவுஞ் சென்முடியாகவுஞ் செய்யகண்ட
சரமாலையாகவும் யானடியேனினையேன் றருவாய்
பரமார் கயிலைப் பரம்பரைக் கோகழிச் சுப்ரமண்யா
மரமாய் நின்பாதகுறடாய் வருதற் கொருவரமே."

காருண்ணியமுங் கலாபரிபாலனமுமே தமது திருமேனியாகக்கொண்டுவிளங்குந் திருவாவடுதுறைச் சற்குருநாத சுவாமிகள் பிள்ளையவர்கள்செய்த விண்ணப்பத்தைச் சிரமேற்றாங்கி தமது கையிலிருந்த கலித்தொகைப்பிரதி இரண்டும் தென்றேசப் பிரதி இரண்டுமாக நான்கு பிரதிகள் அவருக்களித்து அவ்வேலையைத் தொடங்குமாறு ஆக்யாபித்தனர்.

திருக்குடந்தையில் வசித்தமையால் அந்நகர் வாசரும் தொண்டமான் புதுக்கோட்டை மகாராஜாவின் மந்திரியும் பிரதிகாவலருமாகிய கவு:வ அ.சேஷையசாஸ்திரியாரவர்கள் பூர்வக்கிரந்த பரிபாலனங் காரணமாக அவர்படும்பிரயாசையைக்கண்ணுற்று அவர்மீது மிக்க அன்புடையராயினர். புதுக்கோட்டையை உத்தியோக ஸ்தானமாகவுடைய சாஸ்திரி

யாரவர்கள் திருக்குடந்தைக்குச் செல்லும்வேளைகளிற் பிள்ளையவர்களைக் காண்பதும் சம்பாஷிப்பதும் வழக்கம். ஒருகால் இருவரும் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருக்கும்போது தமிழ்ப்பாஷையடைந்த நிலையையும் பூர்வகிரந்த பரிபாலனங்காரணமாகத் தாம்படும் பிரயாசையையும் அதனாற் றமக்கு நேரிடும் நஷ்டத்தையும் பிள்ளையவர்கள் வாயிலிருந்தே கேட்ட சாஸ்திரிகள் "யான்யாது செய்தல் வேண்டும்" என்று கடைக்கணித்தனர். "யாதேனு மொரு பழையநூலைத் தங்கள் செலவிற் பதிப்பித்தல் நலம்" என்று பிள்ளையவர்கள் கூறு முன்னரே சாஸ்திரிகளும் "அவ்வண்ணமே யாகுக" என்று விடைபகர்ந்து, சங்கத்தார் காலத்துப் பேரிலக்கியமாயுள்ள தொன்றைத் தெரிந்து கொள்ளுமாறு அஞ்ஞாபித்தமையால் "கற்றறிந்தா ரேத்துங் கலியே" அவ்விலக்கணமுடையதெனவும், அதை அச்சிடுவதற்குத் தாம் முன்னரே கொண்ட வெண்ணம் பூர்த்தியாவதற்குத் தக்ககாலம் வந்ததெனவுங் கொண்டு அக்கலித்தொகையைப் பரிசோதிக்க வாரம்பித்தனர்.

இந்நூல் மதுரைக் கடைச்சங்கத்துப் புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவரான நல்லந்துவனார் இயற்றியது. அச்சங்கத்தார் நமக்கருளிய எட்டுத்தொகை பத்துப்பாடல் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்னு மூன்றனுள் இஃது எட்டுத்தொகையின் பாற்படுமென்பது,

> "நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநா
> றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு—பரிபாடல்
> கற்றறிந்தா ரேத்துங் கலியே யகம்புறமென்
> றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை."

ளன்னுஞ் செய்யுளாற் றெளியக் கிடக்கும். சங்கத்தார் காலத்து இலக்கியங்களெல்லாம் இது பேரிலக்கியமாக மதிக்கப்பட்டதென்பது "சற்றறிந்தா ரேத்தும்" என்னும் விசேடணத்தாற் பெறப்படும். இந்நூல் வடமொழிச் சம்பந்தமில்லாதியல்வது தமிழ் தனிப்பாஷையென்பதற்கோர் பேராதாரமாகவுமிருக்கின்றது. இது கடைச்சங்கத்தார் காலத்து நிக்கூற்றின்கட் தோன்றியமையானும் அச்சங்கமொழிந்து தற்போது இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு மேற் பட்டமையானும் இதன்வயது மூவாயிரம் வருடங்களுக்குச் சற்றுங் குறைந்ததல்லவென்பது தானே போதரும். இதற்கு உரையெழுதிச் செந்தமிழை உய்வித்தவர் மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியார் என்னும் மகா வியாக்கியானியே. ஆகவே இதன்சிறப்பு இத்துணைத்தென்று எம்போலியர் எடுத்துக்கூறுதலியலாது.

பிள்ளையவர்கள் நீதியதிபரானது.

குடந்தைப்பம்பதியி லிருந்து இந்நூலைப் பரிசோதித்து வருநாளில் பிள்ளையவர்களிடத்துள்ள அரும்பெருங் குணங்களையும் அங்கிலேய கல்வித்திறனையும் தமிழ்ப்பாண்டியத்தையும் நியாயசாஸ்திரவுணர்ச்சியையும் பெருந்தன்மையையு மறிந்துணர்ந்த சாஸ்திரியாரவர்கள் அவரைப் புதுக்கோட்டை சமஸ்தான மகாமன்றத்து நியாதிபதிகளி லொருவராக நியமித்தனர். தமது உபகாரச் சம்பளத்துக்கு மேலதிகமாகத் தாம்சம்பாதிக்கும் திரவியத்தைத் தமிழ் நூற்பதிப்புக்கே செலவுசெய்யவேண்டுமென்று முன்னர்த் தீர்மானித்திருந்தமையானும் இப்பொழுது கிடைத்த பதவி அத்தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதற்குச் சிறந்த வழியாகுமென்

னுக்கருதி அவ்வுத்தியோகத்தை யங்கீகரித்து 1887-ல் தமது புத்திரரையும் மருகரையும் கல்வியின் பொருட்டுச் சென்னை நகருக்கனுப்பிவிட்டுத் தாம் புதுக்கோட்டை சென்று நீதிபதித்துவத்தை வகித்தனர். அவருக்கு இவ்வுத்தியோக மமைந்தது அவர்நண்பர் சுற்றத்தவராதியோர்க்குப் பெருமகிழ்வைத் தந்தது.

புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்து மகாமன்றத்து நியாயாதிபதிகளாயிருந்த மூவரில் அவர் ஒருவராய்க் கடமை பூண்டு தமது வேலையைக் குறைவற நடாத்தி வந்தமையால் மகாராஜா அவர்களின் மந்திரியும் பிரதிகாவலருமாகிய மேற்கூறிய சாஸ்திரியாரவர்கள் இவரிடத்து மிக்க பிரீதியுடையராயினர். அஸ்தமன வேளையில் நீதிபதிமூவரும் மந்திரியாரும் ரதவாகனாரூடராய்த் தேகவப்பியாசத்தின் பொருட்டு சமஸ்தான இராச வீதியிற் சவாரி செல்வதும் பந்தடிக்குஞ் சாலையிற் சென்று பந்துவிளையாடுவதும் பின்னர் தம்முள் ளொருவரகத்துச்சென்று விநோத சம்பாஷணை செய்வதும் அடிக்கடி இராச சமுகஞ்சென்று கொண்டாடுவதும் அக்காலத்துச் சிறுவராயிருந்து பிள்ளையவர்கள் பராமரிப்பின் கீழ் வளர்ந்த எமது கண்களைவிட் டின்னுமகன்றபாடில்லை. மகாராஜா அவர்கள் கலாசாலையில் மாணவராய்க் கல்விகற்ற எமக்கும் நீதியதிபர் வீட்டுப்பிள்ளைகளென்னுங் கண்ணியமும் விசேஷமதிப்புங்கிடைத்தது.

பிள்ளையவர்கள் புதுக்கோட்டையில் நான்கு வருடம் நீதியதிபராயிருந்தனர். நீதிஸ்தானத்துக் கடுத்த வேலையில் முன்னரதிக பயிற்சியிலராதவராயினும் நியாயாசனத்திற் றமது கூட்டாளிகளாயிருந்த மற்றையோர்க்கு அவர் ஒருசிறி

துங்குறைந்தவராகக் காணப்பட்டிலர். கூர்ந்தபுத்தியும் இடைவிடாமுயற்சியும் ஆழ்ந்த நியாய சாஸ்திர வறிவும் உண்மையிது பொய்யிது வென்றும் நியாயமிது அநியாயமிது என்றும் பகுத்தறியுஞ் சக்தியும் அவர்பாற் குடிகொண்டிருந்தமையானே நீதிபதியர் கடமையைச் செலுத்துவது அவருக்கெளிதாகவே யிருந்தது. இக்கண்ணியமான வேலையை வகித்து நடத்தியகாலத்துப் பிள்ளையவர்கள் நடுவுநிலை குன்றுது தமது நாளாந்தர வேலையைக் கிரமமாக நடத்தியது மன்றிச் சர்வ ஜனங்களாலும் நீதிமான் தர்மவான் என்று புகழ்ந்து கொண்டாடப்பட்டும் வந்தனர்.

தமக்குக் கிடைக்கும் சாவகாச முழுவதையும் கலித்தொகைப் பரிசோதனைக்கே செலவிட்டு வந்தமையால் அந்நூல் அதிவிரைவில் முடிவெய்தியது. ஆகவே அதை ஸ்ரீ தொண்டமான் புதுக்கோட்டை மகாராசாவின் மந்திரியும் பிரதிராசாவலருமாகிய கௌரவ, அ. சேஷையா சாஸ்திரிகள் காருண்ய திரவியோபகாரத்தைக் கொண்டு 1887-ஞு ஆடிமீ அச்சிட்டு வெளியிட்டனர். இந்நூற் பதிப்பிற் பிள்ளையவர்கள் தம் யுக்திக்கியைந்தவாறு சிற்சில விகற்பங்கள் செய்துள ரென்பது அவர் பதிப்புரையிற் காணக்கிடக்கின்றது. ஏட்டுப்பிரதியாயுள்ள முதநூலை அச்சினிற் புகுத்திய பிரகடனாசிரியராகிய அவர் அதனை அச்சொரூபமாகவே பதிப்பியாது தமக்குத் தோன்றியவாறு விகற்பித்தது பொருந்தவதென்றும் அவ்வாறு விகற்பித்தல் வழிநூல் சார்புநூல் என்றின்னன செய்வோர்க்கே தக்கதென்றும் சிலர் கூறுவர். சிலர் அவர் அவ்வாறு செய்தது தவறென்று வாஸ்தவமாகவே பிள்ளை யவர்கட்கு நேரிற் கடிதமெழுதிக் கண்டித்தனர். சில வாக்கியங்களை இட

மாற்றி வைத்ததேயன்றி ஆசிரியர் மொழி நடைகளில் ஓரெழுத்தேனும் மாற்றில ரென்பதைக் கண்டாராகவும், தாம் செய்த சிறுவிகற்பங்களுக்குப் போதிய நியாயந்தந் திருப்பவும் அவர்கள் அவ்வாறு முரணியது தக்கதன்று. அடியோடழிந்துபோகும் பழைய நூற்களைத் தஞ் சிற்றறி விற் கெட்டியமட்டும் பரிசோதித்து நிலைநிறுத்தப் புகுந்த பரிசோதகராசிரியர் மேற் குறைகூறுவது மிகவு மக்கிரம மென்பது சொல்லவும் வேண்டுமோ?

கலித் தொகைப் பதிப்பில் பிள்ளை யவர்கட்கு நேர்ந்த பிரயாசை சிறுபான்மையதன்று. வீரசோழியப் பிரதிக ளைப்போ லாகாது கலித்தொகைப் பிரதிகள் ஆங்காங்கு அகப்பட்டன வாயினும் முழுப் பிரதிகளாகவகப்பட்டன மிகச்சிலவே. அவையும் அதிகப் பிரயாசையோடும் பணச் செலவோடுமே சம்பாதிக்கப்பட்டன. இந்நூற் பதிப்பில் பிள்ளையவர்கள் தாம் பத்துப் பிரதிகள்கொண்டு பரிசோதி ததாகவும் அவற்றுட் பெரும்பான்மையன குறைப்பிரதிக ளென்றுங் கூறியிருக்கின்றனர்.

இலக்கண விளக்கம்.

தமக்குச் சாவகாசம் நேரும்போதெல்லாம் பழைய தமிழ்நூற் பிரதிகள் தேடும்வண்ணம் தமிழ்நாடெங்கணுஞ் சுற்றுவதும் மடாதிபதிகளை யடிக்கடி தரிசிப்பதும் பிள்ளை யவர்கள் வழக்கமென்பதை முன்னரே கூறியுள்ளோம். மடா திபதிகளுள்ளும் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து மகா சன்னி தானத்திடத்து மிக்க பற்றுடையராகலின் அவ்வாதீனத்தை விசேஷமாய்த் தரிசித்து வந்தார். கலித்தொகையைப் பரி

சோதித்துக் கொண்டிருக்குங்காலத்து ஒருகால் அவ்வா
தீனத்துக்குச் சென்றனர். அக்காலத்து அவ்வாதீனத்து
மகா சன்னிதானமாக வெழுந்தருளிய ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய
தேசிக மூர்த்திகளும் வழக்கப்பிரகாரம் தமது மடத்து
ஓதுவாரை முன்னரே அயரதவிநின்தானத்துக் கனுப்பிப்
பிள்ளையவர்களை யெதிர்கொண்டு சென்று தக்க மரியாதை
யோடு அழைத்துவருமாறு பணித்தனர். பிள்ளையவர்க
ளும் மடத்திற் சேர்ந்து சின்னாட்டங்கிய பின்னர் ஒருநாள்
சுவாமிகள் பண்டைத் தமிழ்நூல்கள் விஷயமாகப் பிள்ளை
யவர்களோடு சம்பாஷித்தபோது இலக்கண விளக்கத்தைக்
குறித்தும் பேசவேண்டியதாயிற்று. அப்பொழுது பிள்ளை
யவர்கள் இலக்கண விளக்கத்துமகிமையைப் பெருகக்கூறிச்
சமண நூலாகிய நன்னூல்போலாகாது அஃது பஞ்ச லக்ஷ
ணமும் மாணாக்கருக்குப் போதியளவு செறிந்துள்ளதென்
றும் அங்ஙனஞ் சிறப்புற்ற வோர் அரியவிலக்கண நூலின்
மகிமையைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்தார் குறைக்க நினை
ந்து தமதிஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்வதற்கு நன்னூலை மேன்
மைப்படுத்துவதே தக்க வழியெனக் கொண்டு தமதாதீ
னத்துச் சங்கர நமச்சிவாயப் புலவரால் ஒரு விருத்தியுரை
எழுதிவித்ததும் அவ்வுரை சிறக்கும் வண்ணம் சிவஞான
முனிவராற் புத்தம் புத்துரை எழுதுவித்ததும் பின்னர்
அம்முனிவரால் இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி என்று ஓர்
அநியாய கண்டனை மியற்றுவித்தது மாகிய இன்னோரன்ன
செய்கைகள் அவ்வாதீனத்தார்மாட்டெஞ்ஞான்றும் மாறாது
விளங்குமோர் களங்கமேயா மென்றுங்கூறினர். சுவாமிக
ளும் தமதாதீனத்தார் செய்தது தவறென்று ஒப்புக்கொண்
டது மன்றி இலக்கண விளக்கம் அச்சிடப்படுமாயின் பண்

டைச் சிறப்படைவது திண்ணமெனக்கூறி அதனை எவ்வாற் றானும் பரிசோதித்து அச்சிடல் வேண்டுமென்று பிள்ளை யவர்கட்குக் கட்டளையிட்டருளினர். இந்நோடுங்கூடச் சிறு காப்பியங்களி லொன்றாகியதும் இறந்துபோகுந் தசையை அப்போ தடைந்துள்ளதுமான சூளாமணியையும் அச்சிடு தல் உலோகோபகாரமாமெனப் பணித்தருளினர். உடனே பிள்ளையவர்களும் அப்பணிகளைச் சிரமேற்றாங்கி,

"குறிப்பினலரிய குரவரெண்ணமது கூறுமுன்புரி குணத்தி னேன், பொறுப்பனேவடிகள் புவியிலென்னையொரு பொருளெனக் கொடு புகன்றநூல், சிறப்புறப்பிழை திருத்தியச்சில் வெளிசெய்தோ ரோர் பிரதிதேவரீர், நறைப்பெருஞ்சரண ணளினசந்நிதியி னல்கிடா தினி யென்னுளினே."

என்று விண்ணப்பஞ் செய்தனராம்.' சுவாமிகளும் பிள்ளை யவர்களுடைய பேரன்பையும் குருபத்தியையும் வியந்து பாராட்டித் தமது மடத்திலிருந்த இலக்கண விளக்கப்பிர திக ளனைத்தையும் சூளாமணிப் பிரதியொன்றும் அவரிடத் திற் கொடுத்தருளியதுமன்றி வழக்கப்பிரகாரம் மடத்திற் காக வாங்கும் பிரதிகளின் கிரயத்தோடு இந்நூல் ஒவ் வொன்றிற்காக நூறுரூபா நன்கொடை யளிப்பதாகவும் வாக்களித்தார்கள். பிள்ளையவர்கள் முயற்சிகட் கெல்லாங் கைகொடுத்துப் பேருபகாரியாய் நின்ற சுவாமிகள் இந் நூல்கள் அச்சில் வெளிவருவதற்கு முன்னரே யடைந்தமை அவருக்குப் பெருவிசனமே.

இலக்கண விளக்கத்தை மூலமும் உரையுமாகச் செய் தவர் திருவாரூர் அபிஷேகத்தர் மரபிற் சிறப்புற்றோங்கிய ஸ்ரீ வன்மீகநாத தேசிகர் குமாரர் வைத்தியநாத தேசிகர். உரையும் பாயிரமும் சில சூத்திரங்களும் வைத்தியநாத

தேசிகர் குமாரர், சதாசிவ தேசிகரால் இயற்றப்பட்டன வெனச் சிலர் கூறுகிற்பர். அது தக்கதன் றென்பதைப் பிள்ளையவர்கள் உள்ளங்கையில் நெல்லியங்கனிபோற் றெள்ளிதிற் புலப்படுமாறு காட்டி யிருக்கின்றனர்.

இந்நூலாசிரியர் கல்வித்திறமையை வியந்து அவர்காலத்து வித்துவான்களி லொருவர் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.—

"ஐம்பதின்மர் சங்கத்தா ராகிவிடா ரோநாற்பத்
தொன்பதின்ம ரென்றே யுரைப்பரோ - இம்பர்புகழ்
வன்மீக நாதனருள் வைத்தியநா தன்புலவி
தன்மீதந் நாட்சரித்தக் கால்."

ஆகவே இவர்கல்வி சாமானியமான தல்லவென்பது தெளிவாகிறது. "முன்னூ லொழியப் பின்னூல் பலவினு - நன்னூ லார்தமக் கெந்நூலாரு மிணையோ வென்னுந் துணிவே மன்னுக" என ஈசானதேசிகராற் சிறப்பிக்கப் பட்ட நன்னூலிற்குச் சைனமுனிவ ரெழுதிய வுரை தக்கதன்றெனக்கொண்டு முன்னர் அதற்குரை யெழுதுவான் றொடங்கிய வாசிரியர் அந்நூலாரோடு தம்மதம் மாறுபட்டமை கண்டு, பஞ்சலக்ஷணமும் செறிந்து விளங்கும் பிறிதோரிலக்கணஞ் செய்யக்கருதி இலக்கண விளக்கத்தை யியற்றினர். இந்நூலாசிரியர் படிக்காசுப்புலவர் போதகாசிரியராகலானும் அப்புலவர் சிகாமணி 1685-ஆ முதல் 1723-ஆ வரையில் அரசுபுரிந்த இரகுநாத சேதுபதியின் சமஸ்தான வித்துவானே யாகலானும் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துச் சங்கர நமச்சிவாயப்புலவரது இயற்றமிழாசிரியராகிய சாமிநாததேசிகர் இவர் காலத்துச் சிறுவயதினராகலானும் இவைபோன்ற பிறகாரணங்களானும் ஆசிரியர்

காலம் ஏறக்குறைய 250 - வருடங்களுக்கு மேற்பட்டதென்று துணியப்படும்.

இந்நூல் தோன்றியவுடன் நன்னூல் முதலிய இற்றிலக்கணங்கள்யாவு மொருவாறு குன்றவே இதுவே அற்றைநாட் டொடங்கி சுமார் அறுபது வருடங்களுக்கு முற்பட்ட காலம்வரையிலும் தமிழ்நா டெங்கணும் பிரசித்தி பெற்று நின்றது. ஆயினும் யாது காரணம் பற்றியோ திருவாவடுதுறை யாதீனத்தார் நன்னூலைச் சிறப்பித்து இதன் மகிமையை யொருவாறு குறைத்தமையால் இந்நூல் அச்சிலவாராது பயிற்சி குன்றியது. "சூறாவளி மாறாய் மோதியென்? ருத்திர விருத்திவான் ஆர்த்ததிர்த்திடித்தென்? கன்னதுரோண சயித்திரதர் என்ன துரோகம் இயைத்திடினுந் தேரொன்று கிடையாத குறையன்றோ களத்தவிந்தான் சிறுவன்! அச்சுவாகனங் கிடையாத குறையன்றோ இலக்கண விளக்கம் மடங்கியது" எனப் பிள்ளையவர்களே குறிப்பித்திருக்கின்றனர். அன்றியும் இந்நூலுக்குத் தமிழ்நூல் வல்ல சான்றோரால் அன்றுதொட்டின்றுகாறும் வழங்கிவரும் குட்டித் தொல்காப்பிய மென்னும் பெயரானே இதன் மாட்சிமை நன்கு பெறப்படும்.

ஆகவே பின்னூ லெவற்றினு மிந்நூல் சிறப்புடைத்தென்பது தெற்றெனப் புலப்படுகின்றது. இத்தகைய சிறப்புடைய விலக்கண நூலைத் தாழ்த்துவான் கருதிச் சித்தாந்த சாஸ்திரத்தை நன்குவிளக்கும் சிவஞானபாடியமென்னும் மகா கிரந்தகர்த்தாவாகிய சிவஞான யோகீஸ்வரர் இலக்கண விளக்கச் சூறாவளியெனுங் கண்டன மெழுதிப் போந்தது தமிழைநன்குணர்ந்தோர்க்கு எஞ்ஞான்றும் விசனமாகவே யிருக்குமென்பதற் கியாதுமையமில்லை. தாமோ

தரம்பிள்ளையவர்களும் இவ்விசனமேலீட்டாலுந் தப்பெற்று யோகீஸ்வரரும் அவர் மரபினோரும் உவந்து சிரமேற்கொண்ட நன்னூலுக்கு இலக்கண விளக்கம் ஒருசிறிதும் இழிவுடைத்தன்றென்பதைத் தக்க வாதாரங்கொண்டு நிலைநிறுத்தி யிருக்கின்றனர். ஆகவே பிள்ளையவர்கள் யோகீஸ்வரரிடத்து வெறுப்புடையரென்று கொள்ளற்க. ஆண்டு பிள்ளையவர்கள் யோகீஸ்வரரைக் குறித்துக் கூறிய பின்வரும் வாக்கியங்கள் அவர் யோகீஸ்வரரிடத்து எத்துணை மதிப்புடைய ரென்பதை விளக்குகின்றன.

“அகத்திய முனிவர் வரத்தினாற் றோன்றித் தென்மொழி வடமொழிக் கடல்களின் நிலைகண்டுணர்ந்து முன்னும் பின்னும் தமக் கிணையின்றி விறிந் தமிழிலுள்ள நூற்களுக்கெல்லாஞ் சிரோரத்தினமாய்ச் சொலியா நிற்கும் மகாபாடியத்தை அருளிச்செய்த யோகீஸ்வரரது பேரறிவு இமாசலமொப்பது. எளியேன் சிற்றறிவு அதன்முன் ஒரு தூளிபோல்வது. அன்னோர், தப்பை ஒப்பென்று தாபிக்கவும் ஒப்பைத் தப்பென்று வாதிக்கவும் வல்லவர். அஃது அவர் காஞ்சிபுரத்து வைஷ்ணவ வித்துவான்கள் கொண்ட இறுமாப்பை ஒழித்தற் பொருட்டு அவர்கள் தலைமேற்கொண்ட இராமாயணத்து நாந்திச் செய்யுளை முதலிற் பங்கப்படுத்திப் பின்னர் அதனையே அவர்கள் தலைவணங்கித் தம்பிழையைப் பொறுத்தருள்க வென்று வேண்டியபொழுது சரியென்று நாட்டியதனான் விளங்கும். ஆதலால் இன்னோரன்ன பெருஞ் சிறப்பினரை எதிர்த்து இலக்கிய இலக்கணப் படைக்கலங்கள் தாங்கி அவர் சூறுவளியை மாறுயழிக்கப் புகுந்தேனென்று கொள்ளன்மின. அவரும் அவர் மரபினோரும் உவந்து பாராட்டிய நன்னூற்கு இக்

நால் இழிவுடைய தன்றென்னும் மாத்திரையே யான்
சொல்லலாயினேனென்க." அங்ஙனந் தாபிக்கப் புகுந்த
பிள்ளையவர்கள் யோகீஸ்வரர் தெரித்த குற்றங்களில் ஐந்
தினை அவர் சொற்றமுறைப்படியே யெடுத்துப் போதிய
நியாயங்காட்டித் தர்க்கலக்கணஞ் சிதைவுறாது எவருமங்கீ
கரிக்கும்வண்ணம் கண்டித்து அவையும் அவைபோன்ற
பிறவும் போலிக் குற்றங்களே யன்றி நியாயமானவையல்ல
வென்றும் வாதஞ்செய்யப் புகுங்கால் நிலையாதனவா மென்
றும் கரதலாமலகம்போற் காட்டி இலக்கண விளக்கத்து
மகிமையை நாட்டினர்.

சிவஞான முனிவர் சூறாவளி யியற்றிய வழியும் இலக்
கண விளக்கம் எட்டுணையுந் தாழ்வடையாது மிக்க பிர
சித்திபெற்று வந்தும் பின்னர் திருத்தணிகைச் சரவணப்
பெருமாளையர் நன்னூற்குக் காண்டிகை யுரையியற்றி அச்
சிட்டனராக அஃது தமிழ்கற்போர்க்கு எளிதிலகப்பட்டமை
யானும் இலக்கண விளக்கமவ்வாறு அகப்படுதல் கடினமா
யினமையானும் சற்றுக் குன்றியது. அதைச் சிறப்பித்தற்
பொருட்டே பிள்ளையவர்களும் அதைப் பரிசோதித்து அச்
சிடத்தலையிட்டனர்.

கலித்தொகை அச்சாகிவருங் காலத்தே இலக்கண
விளக்கப் பரிசோதனையும் நடந்துகொண்டே வந்தமையாற்
கலித்தொகை வேலை பூர்த்தியாயினவுடன் தமக்ககப்படுங்
காலத்தில் பெரும்பான்மை இலக்கண விளக்கத்துக்கும்
சிறுபான்மை சூளாமணிப் பரிசோதனைக்கும்செலவிட்டுவந்
தார். அதிகாலையிலெழுந்து தந்தசுத்தி முதலிய நித்திய
கருமங்களை முடித்த பின்னர் பரிசோதிக்கும், நூலின்
சிரேட்ட பிரதியைத் தமதுகையிற்றாங்கி, அந்நூலின் மற்

றைய பிரதிகளைத் தாங்கிய பலர் தம்மைச் சூழ்ந்திருக்க அவரவர் கையிலுள்ள பிரதிகளி லுள்ளவற்றைத் தமது கையிலுள்ள பிரதியிலுள்ள வற்றோடு சீர்தூக்கியும் ஒரு பிரதியின்கட் சிதைந்துள்ளதை ஏனைய பிரதிகள்கொண்டு நிச்சயித்தும் அப்பிரதிகளை யனுசரித்து அவையிற்கண்டவற்றைத் தமது கையாலெழுதியும் இன்னன முயற்சியுடையரா யிருப்பதும் பின்னர் ஸ்நானஞ் செய்து பூசைமுதலிய வற்றை முடித்துக்கொண்டு நியாயஸ்தலஞ்சென்று தமது கடமையைச் செலுத்துதலும் மாலைப்பொழுதில் வீடுவந்து சேர்ந்தபின்னர் சிறிது இளைப்பாறிப் பின்னர்,தாம் விசாரணை செய்யும் வழக்குகளைக் குறித்துப் படிப்பதும் அவைகளைக் குறித்துத் தீர்மானங்கள் எழுதுவதுமாகிய வேலைகள் அவருக்கு அதிக கடினமாகவே யிருந்த தென்பது அவருடன் கூட வசித்த எமக்கு நன்றாய்த்தெரியும். ஆயினும்தமிழை வளர்த்தல் வேண்டுமென்னும் பேராசையினாற் றமக்குள்ள வேலைகள் எவ்வளவு கஷ்டமானவையாயினும் அவையனைத்தையும் விடாமுயற்சியோடு நிறைவேற்றி வந்தார்.

இலக்கண விளங்கம் அதிவிரைவிற் பரிசோதனையாகி வருகையிற் பிள்ளையவர்கள், அதை அச்சிட ஆயிரம் ரூபா பிடிக்குமென்றும் யாவரேனும் அதை அச்சிடுவதற்கு வேண்டிய திரவியோபகாரஞ்செய்தல் மிகவும் உலோகோபகாரமாகுமென்றும் ஓர் விளம்பர பத்திரம் அச்சிட்டுவெளிப்படுத்தினர். அதனைக் கண்ணுற்ற அவர் சகோதரரும் இறங்கூன் கமிஷனர் உத்தியோக சாலைச் சிரேட்ட கணக்கருமாகிய சி. வை. இளையதம்பிப்பிள்ளை யவர்களும் ஆங்குள்ள வேறு சில நண்பரும் ஒருங்குசேர்ந்து ஐஞ்ஞூறு ரூபா உபகரித்தனர். அது கொண்டு இலக்கண விளக்

கத்தை அச்சிட்டு முடிக்க வெத்தனிக்கும்போது மதுரை போடி நாயக்கனூர் ஜமீன்தார் ஸ்ரீ திருமலை போடய காமராச பாண்டிய நாயக்கர் துரையவர்கள் இலக்கண விளக்கப் பிர கடனச் செலவு முழுவதும் தாமே தருவதாக ஒத்துக் கொண்டு முன்னர் ஐந்நூறு ரூபா அனுப்பியதுமன்றி மீதி ரூபா அஃது முற்றுப் பெற்ற பின்னர் தருவதாகவும் வாக் களித்தனர். தாம் வகித்த பெருங்கடமைக்கு ஜமீன்தா ரவர்கள் கைகொடுத்தது ஈஸ்வர கடாட்சமெனத் துணிந்து பிள்ளை யவர்களும் அவர்கள் பேருதவியைக் கொண்டு இலக்கண விளக்கத்தையும் தமது சகோதரர் சி. வை. இளையதம்பிப் பிள்ளையவர்களுதவிய தொகையைக்கொண்டு சூளாமணியையும் அச்சிடத் தீர்மானித்தனர். இலக்கண விளக்கமும் மேற் கூறிய ஜமீன்தாரவர்கள் காருண்ய திரவி யோபகார சகாயத்தால் அச்சாகி 1889-ம் வருடமாகிய விரோதிவருடந் தமிழ் நாட்டின்கண் பவனிவந்தது.

இலக்கண விளக்கப்பதிப்பு விரைவில் நடந்தேறுமாறு ஸ்ரீமத் ந. க. சதாசிவம் பிள்ளை ம-ா-ா-ஸ்ரீ, த. கனக சுந்தரம் பிள்ளை எனு மிருவரும் தக்கவுதவி புரிந்தனர். பிள்ளையவர்களும் தமது பதிப்புரையின் கண் அன்னோர்க்கு மிக்க நன்றி கூறியிருக்கின்றனர். இப்பதிப்பு விஷயமாகப் பிள்ளை யவர்கட்கு மிக்கவுதவி புரிந்த பிறிதொருவருளர். ஆயினும் அவர் பெயர்தாமும் பதிப்புரையின்கண் காணப் படவில்லை. நெருங்கிய பந்தினரெனக் கருதி அவர்பெயரை யொழித்தனர் போலும்.

சூளாமணி.

இலக்கண விளக்கம் முற்றுப் பெற்றபின் தமது சாவகாச முழுவதையும் சூளாமணிக்கே செலவிட்டமையால் அதுவும் அதிவிரைவில் நடைபெற்று வந்தது. இது சிறு காப்பியங்களில் மிகச் சிறப்புடைய தென்பதூஉம் இதனை யியற்றியருளியவர் தோலா மொழித் தேவரென்பதூஉம்

"பொழிந்து பொருள்விளக்கும் போழ்திருக்கால் சீக்கும்
இழிந்தவரை யேற்றி யிறுத்தும்—செழுந்தரளத்
தோளாமணியை நகுந்தோலா மொழி தொகுத்த
சூளாமணி யகத்துச் சொல்"

"திக்கெட்டும் புகழ்படைத்த திறல்விசயன்
புயலனைய கையன் றெவ்வைக்
கைக்கொட்டி நகைக்குமிகற் கார்வெட்டி
யரையன்வள நாடற் கேற்பப்
பொக்கெட்டும் பத்துமிலான் புகழ்தரும
தீர்த்தன்மலர்ப் பதம்பூ சிப்போன்
சொற்கெட்டா வரன்றோலா மொழிசூளா
மணியுணர்வோர் துறைகண் டோரே."

எனும் செய்யுட்களால் வெளியாகின்றன. இந்நூலின் காலம் மேற்கூறிய செய்யுளிற் கண்டிருக்கும் வண்ணம் கார்வெட்டி நகரில் அரசுபுரிந்த விசயராசன் காலமென்பது தெளியக் கிடந்தலானும் கார்வெட்டி நகரின் காலம் உறந்தைக்கு முந்தியதாகலானும் யாப்பருங்கல விருத்தியிலும் அதன் வழித்தோன்றிய காரிகைக்குக் குணசாகரர் சகாப்தம் 200-300 அளவில் எழுதிய விரித்துரையிலும் சூளாமணியி லிருந்து அநேக செய்யுட்கள் இலக்கியமாக எடுத்தாளப் பட்டிருக்கின்றமையானும் இந்நூலின்வயது ஆயிரத் தைந்

னூற்றுக்குக் குறைந்த தன்றென்று பிள்ளையவர்கள் துணிகின்றனர். இரண்டாயிரமென்று துணிவாருமுளர்.

இந்நூற் பரிசோதனைக்காகப் பிள்ளையவர்கள் சேகரித்த பிரதிகள் ஐந்து. இவற்றுள் முதற்பிரதி திருவாவடுதுறை யாதீனத்து சுவாமிகள் கொடுத்தருளியது. பின்னர் கருவூர்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமத் வெங்கட்டராமையங்காரவர்கள் தமது பிரதியொன் றனுப்பினர். அப்பால் வேதாரணியம் ஸ்ரீ அனந்தவிஜய முதலியார் பிரதியொன்றும் பெருமண்டூரி லுள்ள ஒரு சைன வித்துவானுடைய பிரதியொன்றும் பிள்ளையவர்களுக்கு அகப்பட்டது. பின்னர் வீடூர் சைன வித்துவ சிரோமணி ஸ்ரீமான் அப்பாசாமி சாஸ்திரிகள் பிரதியுங் கைக்குக் கிட்டியது. ஆகவே அகப்பட்ட பிரதிகள் ஐந்தேயாயினும் அவற்றுள் இரண்டு வீடூர்ப் பிரதியைப் பார்த் தெழுதப் பட்டனவாதலின் எஞ்சிய மூன்றுமே பரிசோதனைக் குபயோகப் பட்டன. இம்மூன்று பிரதிகள் கொண்டு பரிசோதித்து ஏறக்குறைய நூறுபக்கம் அச்சாயினபின்னர் யாழ்ப்பாணம் ம-ள-ள-ஸ்ரீ வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்களுடைய பிரதியொன் றகப்பட்டது. அதற்கும் ஏனைய பிரதிகட்கும் அதிக வேறுபா டிருந்தமையாற் பின்னும் சில ஏட்டுப் பிரதிகள் சேகரித்து இந்நூலை நன்றாய்ப் பரிசோதிப்பான் கருதிச் சமணர் வசிக்கும் இடக்களுக் கெல்லா மோர் சுற்றுப் பிரயாணஞ் செய்கையில் காஞ்சிபுரத்தில் ஒருமிகப் பழைய சூளாமணிப் பிரதிகண்டு அதை வாங்கிக்கொண்டு வந்து மற்றைய பிரதிகளோடு ஒத்துப் பார்த்ததில் முன்னர் அச்சிட்டபாக முழுவதும் மறுபடி திருத்தி அச்சிடவேண்டியதாயிற்று. சூளாமணியும் சொல்லற்கரிய வனப்புடன் 1889-வருடமாகிய விரோதி வருடம்

கார்த்திகையீ வெளியாயிற்று. இதன் பிரகடனச் செலவு முழுவதும் யாம் முன்னர்க் கூறியபடி பிள்ளையவர்கள் சகோதரர் ம-ா-ஸ்ரீ, சி. வை. இளையதம்பிப் பிள்ளையவர்களாலும் அவர் நண்பினராலு முபகரிக்கப்பட்டது.

பிள்ளையவர்கள் நீதியதிபதித்துவத்தி னின்றும் நீங்கியது.

சூளாமணி அச்சாகிவரும்பொழுது பிள்ளையவர்களும் சிலகால உத்தரவுபெற்றுத் தேகாரோக்கியத்தி னிமித்தம் தமது ஜெனனதேசஞ்செல்லக் கருதினர். இணையற்ற வித்தியாபிமானியும் பரோபகாரியு மென்று யாவராலுங் கொண்டாடப்படும் எம்மாசிரியர் மில்லர் துரையவர்களின் அதிபத்தியத்தின்கீழ் நின்று நிலவிச் சென்னை இராஜதானியின் சிரேட்ட கல்லூரியாய் விளங்கும் சென்னைக் கிறிஸ்தவ கல்லூரியில் அக்காலத்துக் கல்விகற்றுக் கொண்டிருந்தவரும் அதுகாரணமாகச் சமுசார சகிதமாய்ச் சென்னையின்கண் வசித்தவரும், பிள்ளையவர்கள் சிரேட்ட குமாரனுமாகிய சி. தா. அமிர்தலிங்கம் பிள்ளை ஏதோ சுவாசப் பையைச் சார்ந்த நோயுற்று வயித்தியஞ் செய்வித்தற் பொருட்டுத் திருக்குடந்தையின்கண் அப்பொழுது பிரபல வயித்தியராயிருந்த தமது சிறிய தந்தையாராகிய சி. வை. நல்லதம்பி பிள்ளை யவர்களிடத்துக்குச் சென்றிருந்தனர். அங்கே சென்றிருப்பதை யறிந்த பிள்ளையவர்கள் சிலமாச உத்தரவு பெற்று அங்குச்சென்றார். சென்றபின்னர் தமதுகுமாரன் சிறிது சௌக்கிய மடைந்தமை கண்டு யாழ்ப்பாணத்துக்கு அவரையழைத்துச் செல்வது தேகாரோக்கியத்தைத் தரு

மெனக் கொண்டு அங்குச் சென்று புண்ணிய தீர்த்த ஸ்தல மென்று கொண்டாடப் படுங் கிரிமலையின்கண் வசிப்பாராயி னர். தாமொன்றை நினைக்கத் தெய்வம் தாமொன்றைநினைத் தாற்போல அங்குச்சென்றபின் நோயதிகப் பட்டமையால் அவர் ஜேஷ்ட குமாரரும் 1889-ம் ஞு சித்திரைமீ இறந் தனர். புத்திரரனைவருள்ளும் இவரே தமது தந்தையாரால் மிகவுமருமையாய் வளர்க்கப்பட்டவர். ஜேஷ்ட புத்திர னென்னும் விசேஷ பிரீதியோடுங்கூடச் சிறந்த ரூபம் ஆழ்ந்த கல்வியறிவு தெய்வபத்தி நல்லொழுக்கம் பெரியோ ரைப் பூசிக்கும் குணம் தரும சிந்தை முதலிய பிறவற்று ளுண்டாய நேசமும் இவர்பாற் பொருந்தி யிருந்தன. பிள்ளையவர்கள் யாது செய்யினும் இவரனுமதியின்றிச் செய் யார். எவ்வித காரியங்களினும் தமது புத்திரனோடு முற்ற வாலோசியாது பிரவேசிப்பதரிது. பி. ஏ. வகுப்பில் அப் பொழுது கல்வி கற்றுக்கொண்டிருந்த தமது குமாரன் தமதிருபத்தாறுவதுபிராயத்து யௌவனதசையில் இளம் மனைவியையும் இருகுழந்தைகளையும், தமது தந்தையையும் எண்ணிறந்த சுற்றத்தவரையும் பரிதபிக்க விட்டிறந்தது பிள்ளையவர்கட்கு ஆற்றொணாத் துயரைத்தந்தது. ஆயினும் மிக்க திட சித்தமுடையராதலின் அதையும் ஒருவாறு சகித் தார். சகித்துமென்! தமது புத்திரனிறந்த பின்னர் உத்தி யோகம் வகித்தல் தக்கதும் அவசியமுமன்றெனக் கொண்டு அதைப் பரித்தியாகஞ் செய்யத் தீர்மானித்தனர். ஆயி னும் தீர்மானித்தவுடனே அதை விடுத்தல் தமதுடன்படிக் கைக்கு மாறாகுமெனக் கருதிப் பின்னுஞ் சிலமாச காலம் உத்தியோகம் நடாத்திய பின்னர் 1890-ம்ஞு அதைவிட்டு நீங்கினர்.

உத்தியோகத்தை விட்டு நீங்குவதற்கு முன்னரும் தமது குமாரனிறந்த பின்னரும் சிலகாலம் தமது ஜென்ம தேசமாகிய யாழ்ப்பாணத்திற் றங்கினார். அங்கு வசிக்கும் போது தமக்குப் பேராதாரமாயிருப்பரென்று தாமெதிர்பார்த்திருந்த புத்திரசிகாமணி இறந்துபட்டமையாலும் மதுரையில் இப்பொழுது வசிக்கும் அவருடைய இரண்டாவது குமாரனாகிய சி. தா. அழகசுந்தரம்பிள்ளை அப்பொழுது சிறுவயசினரா யிருந்தமையாலும் தமது குடும்ப காரியங்களை நடத்துவதற்கும் புருஷனையிழந்து கைமை யடைந்த தமது மருமகளுக்கும் அவர் குழந்தை கட்கும் ஆதரவு செய்ய யாருமில்லையென்றுங்கண்டு இவ்வருடத்தில் மூன்றுவதுதரம் விவாகஞ்செய்தனர். மாது ஸ்ரீ. சீதாலட்சுமி எனும் திருநாமமுடைய இம்மனைவி யாழ்ப்பாணத்துச் சண்டிருப்பாயிலுள்ள ஓர் சிறந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இவருக்கும் சிங்காரவேலு வெற்றிவேலுஎன விருபுதல்வருளர்.

விவாகஞ்செய்தபின்னர் தமது மனைவி மகள் மருமகள் அவர் குழந்தைகள் முதலினோ ரொடுங்கூடப் புதுக்கோட்டைக்குச் சென்று தமது நீதியதிபதியாங் கடமையைச் சில காலஞ்செலுத்திவந்தார். 1882-ம்௵ அவருடைய இரண்டாவது மனைவி யிறந்தபோது நிலைகுலைந்து தத்தளித்த அவர் குடும்பம் இக்காலத்து ஒருவாறு பழைய சிறப்பை யடைந்து பார்ப்போரெவர்க்கும் சந்தோஷத்தைத் தந்த தாயினும் புத்திரசோகம் அவரைப்பெரிதும் வருத்தினமையாலும் நேத்திரத்தின் கட்டோன்றிய சிறு நோயாலும் அவர் தமது உத்தியோகத்தைப் பரித்தியாகஞ் செய்து 1890-வருடத்து முற்கூற்றிற் சென்னையம்பதிமேவினர். இக்கால வாரம்பமுதல் அவர்தேக சௌக்கியமும் சற்றுக் குன்

றியே வந்தது. தமிழ் நூல்களை இதுவரையிற் பதிப்பித்ததில் அவர் அநேக ஏட்டுப்பிரதிகள் சேகரித்திருந்தமையால் இனிமேற் றமிழ் நாடுகளிற் சுற்றுவது அநாவசிய மென்றும் அவ்வாறு செய்ய நேர்ந்தாலும் சென்னையில்வசித்தல் அதற்கிடையூறாகா தென்றுங்கண்டு எஞ்சிய தமது வாணாட்களையும் தமிழுக்கே தத்தஞ் செய்யக்கருதி, நூல்களைப் பரிசோதிப்பதற்கும் பதிப்பிப்பதற்கும் சென்னையே தக்க விடமெனக்கொண்டு அங்குச் சென்றனர்.

சென்னையைச் சார்ந்தவுடன் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்தை நச்சினார்க்கினிய ருரையோடு மச்சிடவெண்ணி அதனைப் பரிசோதித்து வந்தார். சென்னையைச் சார்ந்த பின்னர் தமிழைக் குறித்த விஷயங்களிற் சர்வகலா சாலையாருக்கும் தம்மாலியன்ற வுதவிபுரிந்து வந்தார். பிரவேச பரீட்சைக்குப் பாடமாக ஏற்படுத்த வேண்டியன வற்றைத் தெரிந்தெடுத்து அச்சிடுவது பல்லாண்டுகளாக இவர்பேரில் வீழ்ந்த பெருங்கடமை யாயிற்று. சென்னைச் சர்வகலா சாலைத் திராவிட கிரந்த பரிபாலன சபையின் விசேட அங்கத்தவருளொருவரா யிருந்ததுமன்றித் தமிழ்ப்பாஷையில் ஓர் பேரதிகாரியாயு மிருந்தார். மேற்கூறிய சபையாரின் கூட்டங்களில் தமிழ்ப்பாஷை சம்பந்தமாக நடக்கும் எவ்வித விவகாரங்களிலும் பிள்ளையவர்களபிப்பிராயமே விசேஷமாக மதிக்கப்பட்டு வந்தது.

அநேக வருடங்களுக்கு முன்னர் சர்வகலாசாலையாரின் கண்ணிய கூட்டத்தவரு ளொருவராய் நியமிக்கப்பட்டவராதலின் அச்சபையாரின் மிகப்பழைய வங்கத்தினருளொருவராகி அநேக வாண்டுகளாகச் சர்வகலா சாலையாரின் பொது நடவடிக்கைகளிலுந் தமது திறமையையும் பாண்

டியத்தையு முபயோகப்படுத்திப் பிரசித்திபெற்று விளங்கினார். நியாய சாஸ்திரப் பரீட்சையிற் றேறியவராகவானும் நியாயாதிபதியாகச் சிலகாலமேனுங் கடமைசெலுத்திப் பயிற்சி யடைந்தவராகவானும் நியாய சாஸ்திர பரிபாலன சபையின் அங்கத்தவராகவுந்துலங்கினார். சர்வகலாசாலையாரின் தமிழ்ப்பரீட்சகராக விருந்து பரீட்சைகளை நடாத்தினமையால் அச்சபையாரும் இவரைத் தமிழ்ப்பரீட்சா சங்கத்து அக்கிராசனபதியாகப் பலமுறையும் நியமித்து வந்தனர். மாணாக்கர் தலைதடுமாறி இடர்ப்படும் வண்ணம் கடினகேள்விகளைக் கொடுத்து வித்தியாகங்காரங்காட்டித் தம் சுயக்கியானத்தை நாட்டப்புகுஞ் சில பரீட்சகர்போலாகாது, பரீட்சைகட்குத்தக்க வளவாய் மாணவர் அறியற்பாலன வினைவயெனவோர்ந்து தெள்ளிய தமிழில் அர்த்தம் தெற்றெனப் புலப்படுமாறு கேட்குந்திறமையும் மாணவர்களும்விடைகளைச் சரியாக நிதானித்துத் தக்கவாறு மதித்தனுமாகிய விசேஷவிலக்கணங்களால் மாணவரைப்பெரிதும் வசீகரித்தனர். சரியாயுய்த்து நோக்குமிடத்துத் தமிழிலக்கண விலக்கியங்களை நன்குணர்ந்தும் அரியபழைய தமிழ் நூல்களைப் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்தும் ஆங்கிலத்திலும் மற்றையோர்க்குச் சமானமான தேர்ச்சியடைந்தும் சர்வ கலாசாலையின் முதல் வித்தியார்த்தி யெனுங் கண்ணிய பட்டம் பெற்றும் பி. எல். பரீட்சையிற் றேறியவராகலின் நியாய சாஸ்திரியெனப்பெயர் வகித்தும் சத்தியம் நேர்மை பெருமை சிறுமைபறிதல் தன்னை யொறுத்தல் சுயபாஷாபிமானம் விடாமுயற்சி உலகவழிவு ஆதியாஞ் சிறந்த குணங்களமையப்பெற்று பிலங்கிய விவரைச் சர்வ கலாசாலையாம் நட்சத்திரமண்டலத்து மிக்க சுடர்க்கொழுந்தெறிந்து மன்னிய

தோர் தாரகையாமெனக் கூறுதல் சால்புடைத்தேயாம். இவர் தமிழறிவும் பரீட்சிக்குந் திறமையையு மெத்துணைத் தென்பதற்கு, யாம் கூறியதன்று, தமிழுலகமே சாட்சி பகரும். இத்தகைய அதிகண்ணிய வேலைகளோடு தாங் கையேற்ற தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்தையும் அதிக விரைவிற் பரிசோதனை செய்து அச்சிட்டு வந்தனர்.

எழுத்ததிகாரம்.

எழுத்ததிகாரவுரை யாம்மேற் கூறியவாறு மழவை மகாலிங்கையரால் இற்றைக்கு அறுபதுவருடங்களின் முன்னர் அச்சிடப்பட்டது. பின்னர் எழுத்ததிகாரத்துக்கு இளம்பூரணருரையும் அச்சிடப்பட்டது. ஆகவே பிள்ளையவர்கள் சொல்லதிகாரத்தை அச்சிடத்தொடங்கும்போது, அவர் நண்பர் சிலர் சொல்லதிகாரம் அச்சிட்ட பின்னும் தொல்காப்பியவுரை பூரணமாயகப்படுவதற்கு எழுத்ததி காரப்பிரதி கிடையாதென்றும் அதையுஞ்சேர்த்து அச்சிடுதல் பிள்ளையவர்கள் கடனென்றுங் கூறினமையானே அவர் எழுத்ததிகாரம் அச்சிடலாயினர். அது பெரும்பாலும் மகாலிங்கையர் பிரதியை யாதாரமாகக்கொண்டும் தென்றே சப்பிரதிகளை உபகரணமாகவைத்தும் அச்சிடப்பட்டது, முன்னரொருவர் பதிப்பித்த நூலைத்திரும்பியும் பதிப்பித்தல் தகாதென்பது பிள்ளையவர்கள் பிரமாணம். இவ்வெழுத்ததிகாரம் மாத்திரம் அப்பிரமாணத்துக்கோர் புறநடையே போலும். இது பிள்ளையவர்கள் எழுத்ததிகாரப் பதிப்புரையின்கட் கூறியுள்ள பின்வருவனவற்றாலுந் தெளிவாகும்:-

"ஒருமுறையாயினும் பிறர் பிரசுரித்த நூல்களை மீள அச்சிடுவிக்காத எனக்கு இவ்வெழுத்ததிகாரம் ஒருவிலக்காயிற்று. அன்றியும் ஒருபெரு நூலின் முதலிலேயுள்ள தோர் சொற்பபாகத்தை மாத்திரம் ஒருவர் பிரசுரஞ்செய்து காலகதியடைந்துவிட்டால், பின்னர் அந்நூல் முழுவதையும் அச்சிடுவோர் முதற்பாகத்தையுஞ் சேர்த்து அச்சிடுதல் தவறன்றாகும். உலகவழக்கமும் அதுவே".

இந்நூல் அச்சிடுவதற்குப் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்து நீதியதிபருள் ஒருவரான ம-ள-ள-ஸ்ரீ. ம. அண்ணாமலைப்பிள்ளை யவர்கள் மிக்க திரவியோபகாரஞ் செய்தனர். ஆகவே எழுத்ததிகாரம் நச்சினார்க்கினியருரையோடு 1891ஆம் வைகாசிமீ வெளிப்போந்தது.

தாம் சென்னையில் வசிக்குங் காலத்தே தமது கனிஷ்ட சகோதரரும் அப்பொழுது திருக்குடந்தையிற் பிரபல வயித்தியருமாயிருந்து தற்போது இறந்துபோன சி. வை நல்லதம்பிப்பிள்ளை அவர்களையும் சென்னைக்குக் கொண்டுவந்து ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்னும் நோக்கத்தோடு அவரையும் அவ்விடத்துக் கழைப்பித்தனர். நல்லதம்பிப்பிள்ளையவர்களும் அவர் சகோதரர் கருதியவாறு சென்னையிற் சிறிது காலந்தங்கினாராயினும் அவ்வூர் அவருடைய மனைவிக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் சௌகரியப்படாமையால் அவர் திரும்பியும் குடந்தை நகர்க்கேகினர்.

இக்காலத்தில் பிள்ளையவர்கள் தமது கனிஷ்ட குமாரத்தியாகிய சி. தா. சிவபாக்கியம் அம்மாளுக்கு வதுவை செய்வான் கருதித் தமது ஜெனனதேசஞ்செல்லக்கருதினார். இறங்கூன் கமிஷனர் உத்தியோக சாலைச்சிரேட்டகணக்கரான இவர் சகோதரர் சி. வை. இளையதம்பிப்பிள்ளையும் தமது

சிரேஷ்ட குமாரத்தி சி. இ. ஜெயலக்ஷ்மி அம்மாளுக்கு மன்றல் புரியக் கருதித் தமது சகோதரரனுமதிபெறும் நோக்கமாகச் சென்னைக்குச் சென்றனர். பிள்ளையவர்களும் அவர் சகோதரரும் இவ்விவாக விஷயங்களைக் குறித்துத் தீர்க்காலோசனை செய்தபின்னர், அப்பொழுதே யாழ்ப்பாணஞ்சென்று இருவிவாகங்களையும் ஒரே முறையில் நடத்தத் தீர்மானித்து 1892ஆம் யாழ்ப்பாணம் சென்றனர்.

அங்குச் சென்ற பின்னர் பிள்ளையவர்கள் குமாரத்திக்கென்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்த மணமகன் தக்கவரன்றென்று பிள்ளையவர்கள் சகோதரருட் சிலர் அவரோடு மாறுபட்டமையாற் பிள்ளையவர்களும் அம்மணமகனை நீக்கவேண்டியதாயிற்று. ஆகவே தற்போது மட்டைக்களப்பு உவெஸ்லியன் மிஷன் கலாசாலைப் பிரதம போதகாசிரியராயிருப்பவரும் டாக்டர் ச. வை. சிதம்பரம்பிள்ளையவர்கள் கனிஷ்ட குமாரரும் பிள்ளையவர்கள் மருகருமான தெ. சி. தில்லைநாயகம்பிள்ளை அவர்களை அப்பெண்மணிக்கு மணமாலை சூட்டினர்.

இவ்விரு விவாகங்களும் நிறைவெய்திய பின்னர் பிள்ளையவர்கள் திரும்பியும் சென்னையைச் சார்ந்து வழக்கப்பிரகாரம் புரசபாக்கத்தில் வசிப்பாராயினர். செந்தமிழ்ப் பரிபாலனமே பொழுது போக்காக வுடையவராகலானும், முன்னர் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் நச்சினார்க்கினியத்தையும் பின்னர் எழுத்ததிகாரம் நச்சினார்க்கினியத்தையும் அச்சிட்டு முடித்தவராகலானும், சொல்லதிகாரத்தையும் அச்சிடுதல் அவசியமெனக்கொண்டு அதைப்பரிசோதித்து அச்சிட்டுவந்தனர்.

பிள்ளையவர்கள் முன்னர் பதிப்பித்த சூளாமணிக்கு யாராவது தக்க உரைசெய்தல் நலமெனக்கொண்டு யாவரேனுமோர் தமிழ்ப்பண்டிதர் அவ்வேலையைச்செய்து முடித்தல் பேரோபகாரமாமென்றும் அவ்வாறு பூர்த்தியான வோருரை செய்து முடிப்பவர்க்குத்தாமும் இருநூறு ரூபா பரிசளிப்பதாகவும் புதுக்கோட்டையிலிருக்கும்போதே ஓர் விளம்பரஞ் செய்திருந்தனர். அன்று தொட்டு அதுகாலவரையில் யாவரேனுமவ்வாறு செய்ய முன்வராமை கண்டு தாமே அதைச்செய்வதற்குப் போதிய சாவகாசமின்மையாற் பிறிதொரு தமிழ்ப்பண்டிதரைக்கொண்டு ஒருரை இயற்றுவித்தும் வந்தனர். அவ்வுரை முடிவெய்தியும் அச்சில் வராமுன்னர் பிள்ளையவர்கள் இறந்தது தமிழ் மாது புரிந்த தவக்குறையென்றே சொல்லவேண்டும். அச்சிறந்த வுரை இன்றுங் கையெழுத்துப்பிரதியாகவே யிருக்கின்றது.

இக்காலத்திற் பிள்ளையவர்கள் ஆருயிர் நண்பரும் ஆங்கிலம் தமிழ் என்னுமிரண்டினும் பூரண பாண்டித்திய முடையவருமான ரூவ்-பஹதூர் பூண்டி. அரங்கநாத முதலியாரவர்கள் இயற்றிய கச்சிக்கலம்பகம் முடிவெய்தி வெளிப்பட்டது. வெளிப்பட்டவுடன் ஓர்கடிதர் சென்னைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலைச் சமாசாரபத்திரிகையின் கட்டோன்றி முதலியாரவர்கள், கல்வியறிவு நாகரீகம் முதலியவை மிகுந்த அக்காலத்துக் கலம்பக மியற்றப்புகுந்தது தக்கதன்றென்றும் அதன்கட்கூறிய சிற்சில உபமான உபமேயங்கள் தகாதனவென்றும் அக்கலம்பகம் இன்னின்ன வழுக்கள் செறிந்துள்ளதென்றும் பரக்கக்கூறி உரக்கமுழங்கினர். கலம்பகத்தை இயற்றிப்போந்த நூலாசிரியர் அதை அச்சிட முன்னரும் அச்சிட்டகாலத்தும் பிள்ளையவர்களோடு அடிக்கடி ஆலோ

சனை செய்தவராகலானும் அவர் தம் முக்கிய நண்பரேயாக லானும், அப்பத்திரிகையின்கட்டோன்றிய ஆட்சேபனைகள் யாவும் நிலையற்றனவென்று பிள்ளையவர்கள் தேறியமையா னும் அவற்றைத்தக்கவாறு கண்டித்தல் தமது கடமையெ னக்கொண்டு அங்கிலேயபாஷையில் ஓர் சிறந்தகண்டன மியற்றுவித்து, " தற்கால கலம்பகப் பிரதிவாதம் (A defence for the modern Kalambakam) எனப்பெயர்தந்து வெளி யிட்டனர். அத்தோடு அக்கலம்பகத்தைக்குறித்த வாதம் நீங்கியது.

1893-வருடத்திற் பிள்ளையவர்களுக்கு அதிகவியாகுல த்தைத் தந்த பிறிதோர் சம்பவம் அவர் குடும்பத்து நிகழ்ந் தது. அவருக்குப் புத்திரசிகாமணிகளாக வுதித்தோர் யாவ ருமிறந்துவிட சி. தா. அழகசுந்தரம் என்னுமொருவரே எஞ்சி நின்றனர். ஆகவே பிள்ளையவர்களும் அக்குமாரரி டத்து மிக்க அன்பு பாராட்டி வந்தனர். பிள்ளையவர்கள் சிவ பெருமானே முழுமுதற்கடவுளென்று துணியுஞ் சைவராக லின் அப்பெருமான் திருவடிகளை யடைதற்குரிய மார்க்கமா கிய சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் எனு நான்கினுள் முதலிர ண்டினும் அப்பெருமானை வழிபட்டுச் சமய தீட்சை விசேட தீட்சை எனுமிரண்டும்பெற்றுச் சிவலிங்கமெழுந்தருளச்செ ய்து பூசித்து வந்தனர். ஆகவே அவர் குமாரரும் சிறுவயது முதல் சைவசமயத்தில் மிக்கபற்றுடையராகிச் சமயதீட்சை பெற்றுச் சிவபெருமானையே பூசித்து வந்தனர். ஆயினும் இக்குமாரர் பிரவேச பரீட்சை கடந்து, எவ். ஏ. வகுப்பிற் கல்வி கற்கும் காலத்து அவருடைய மனத்தின்கண் மத விஷயமாகச் சில சந்தேகங்கள் நிகழ்ந்தன. ஆயினும் அவர் அதை வெளியிற் காட்டாது வழக்கப்பிரகாரம் தமது கட

மைகளைச் செவ்வனே செலுத்திவந்தார். ஆயினும் நாளடைவில் அம்மத சந்தேகங்கள் வளர்ந்து கொண்டே வந்தமையால் அவர் விபூதிதரித்தல் சந்தியாவந்தனம் பண்ணுதல் முதலியவற்றை நிறுத்திவிட்டனர். இச்சமயத்தில் தமது தாயாருடைய திதி வந்தது. இவரே திதியினன்று நடக்கவேண்டிய சடங்குகள் யாவும் செய்யவேண்டியவராகலின் பிள்ளையவர்களும் தமது குமாரர் வழக்கப்பிரகாரம் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்து முடிப்பரென்றெதிர்பார்த்திருந்தனர். ஆயின் குமாரரோ தாம் வீட்டில் அன்று தங்கினால் தமக்குச் சிறிதும் சம்மதமில்லாத சிரார்த்தச் சடங்கைச் செய்ய நேரிடுமென்று நினைந்து அன்றையதினத் தில் அதிகாலையிலெழுந்து தமது தந்தையாரனுமதியின்றி வெளிப்போந்தனர். பிள்ளையவர்கள் புரோகிதர் வந்தவுடன் குமாரரைத் தேடியுங்காணாது தாமே அச்சடங்கை நிறைவேற்றினர். அதன் பின்னர் பிள்ளையவர்கள் தமது குமாரரிடத்திலிருந்து ஓர் கடிதம் பெற்றனர். அக்கடிதத்தில், தாம் வீட்டை விட்டு அன்றையதினத்தில் வெளிப்போந்ததற்குக் காரணம் இன்னதென்றும், தமக்குச் சைவசமயம் திருப்தியைத் தரவில்லையென்றும், அதுகாரணமாகத் தாம் கிறிஸ்தமதப்பிரவேசஞ்செய்ய நிச்சயித்திருப்பதாகவும் அவ்வாறு செய்யத் தந்தையாரனுமதி தரல்வேண்டுமென்றும் அவ்வண்ணம் தாம் கிறிஸ்த மதத்தைச் சார்ந்தபின்னர் தந்தையாருக்குயாதும் தடையிராதபட்சத்தில் அவரோடு தாம் வசிப்பதற்குச் சித்தமாயிருப்பதாகவும் குமாரர் தெரிவித்தனர். பிள்ளையவர்கள் இக்கடிதத்தைப் பார்வையிட்டு மிக வருந்தினராயினும், கிறிஸ்தமதப்பிரவேசஞ் செய்தபின்னர் தம்மோடு கூடத் தமது குமாரர் வசித்தல் தகாதென மறுத்த

இராஜாங்க மதிப்பு.

பிள்ளையவர்கள் தமிழ்பாஷையை அணிபெறச்செய்யும் நோக்கமாகக் காட்டிவரும் பெருமூக்கத்தையும், பரிசோதித்துப்பதிப்பித்த அருந்தமிழ் நூல்களையும் சென்னைச் சருவகலாசாலையில் தமிழ்ப் பரீட்சகராகவும் வித்துவசிரோமணியாகவும் காட்டிய திறமையையும் கண்ணுற்ற சென்னை இராசாங்கத்தார் அவர் பதிப்பித்த நூல்களைப் பரிபாலித்தும் இயன்றமட்டும் பொருளுதவிசெய்தும் வந்தனர். அன்றியும் ராவ் பஹதூர் (Rau Bahadur) என்னுங் கண்ணியபட்டத்துக்கும் அவர் அருகரெனமதித்து அப்பட்டத்தை 1895௵ அவருக்குச் சூட்டினர். அரசினரளித்த இப்பட்டம் பிள்ளையவர்களுக்கும் அவர்சுற்றத்தவர் நண்பராதியோர்க்கும் மிக்க சந்துஷ்டியைக் கொடுத்ததுமன்றிப் பொதுஜன நலங்கருதி உழைத்துவருபவர்களை இராசாங்கத்தார் ஒருபோதும் மறப்பவரல்லரென்பதற்கோ ரடையாளமாகவுமிருந்தது. மைசூர் இராசாங்கத்தாரும் பிள்ளையவர்கள் கீர்த்தியைக்குறித்துப் பலகாலுங் கேள்வியுற்றவர்களாகலின் அவரை இராச சமூகத்துக்கழைத்து சம்மானித்துக் கண்ணியப்படுத்தினர். அங்கிலேய பிரபுக்கள் துரைமக்கள் யாவருமவரை அதிகமரியாதையோடு நடத்தி வந்தனர். இராசாங்கத்தாரால் கண்ணியபட்டமளிக்கப் பெற்றதும் மைசூர் புதுக்கோட்டை திருவனந்தபுரம் முதலிய தென்நாட்டு வேந்தரின் விசேட மதிப்புக்காளானதும் பற்பல சுதேசபிரபுக்கள் மடாதிபதிகள் முதலியோரால் புகழ்ந்து கொண்டாடப்பட்டதுமாகிய இத்தகைய கண்ணியங்களைத்துக்குங்காரணம் தமிழின்கண் அவருக்குள்ள பேரறிவும்

செந்தமிழ்ப் பரிபாலனமுமேயாம். தமிழைக்குறித்துத் தமிழ் நாட்டின்கண் யாது வாதம் நிகழினும், பிள்ளையர்கள் அபிப்பிராயமே முன்னிற்கும். தமிழைக்குறித்த விஷயமாக ஏற்படுத்தப்படும் எச்சங்கமும் அவர் உதவியை எதிர்பார்க்கும். தமிழ் நூல்களியற்றுவோர்க்கு அவர் கைச் சாற்றுகவி தேவாமிர்தமோ வெனக்கொள்ளும் பான்மையது. பிள்ளையவர்கள் பார்வையிட்ட நூலெனில் எந்த நூலும் விசேஷ மதிப்படைந்து வந்தது. இவ்வாறு கீர்த்திவாய்ந்த தமிழ்வித்வசிரோமணிகள் மிகச்சிலரே. ஆகவே இராஜாங்கத்தார் அவருக்குப் பட்டமளித்துச் சம்மானித்தது மிகவும் தக்கதே.

சென்னையில் வசிக்குங் காலத்து 1896ல் தேக சௌக்கியத்தின்பொருட்டுத் தமது ஜென்ன தேசஞ்சென்றார். அங்கு செல்லும் காலங்களிற் கீரிமலையின்கண்வசிப்பது வழக்கமாகலின் இம்முறையும் அங்ஙனே வசிப்பாராயினர். சென்று சிறிதுகாலத்துள் அவருக்கு முதுகுபிளவை யென்னும் ரோகங்கண்டது. முன்னர் இருமுறை பிள்ளையவர்கட்கு இவ்வுரோகங்கண்டும் சௌக்கியமடைந்தனராயினும், இம்முறைகண்ட ரோகம் தம்மைக்கொல்லுமென்றே கருதினர். பிரபல அங்கிலேய வயித்தியரென்று யாழ்ப்பாணம் முழுவதும் பெயர் பெற்றுள்ள டாக்டர் ஸ்கோற் (Dr Scott) அவர்களே பிள்ளையவர்களுக்கு வயித்தியவுதவிபுரிந்தனர். நோய்வரவர அதிகரித்தமையாற் றமது கடைசிகாலம் அதுவெனக்கொண்டு தேவார திருவாசகங்களையோதியும் ஓதக்கேட்டும் வந்தனர். இந்நோயினால் அவரிறப்பரென்றே அவர் சுற்றத்தவரனைவருங்கருதி யேங்கினர். ஆயினும் அவர் இன்னுஞ் சிறிதுகால முயிரோடிருந்

துதாம் கைமேற்ற வேலைகளை முடிக்க வேண்டுமென்பது பகவசங்கற்பமேயாகலானும், தமிழ் மாது புரிந்த தவப்பேறும் இம்முறையும் அவ்வபாய நிலையினின்றும் நீங்கி உயிர் பிழைத்தனர். பின்னர் சிறிதுகாலம் யாழ்ப்பாணத்திலே தங்கித்தமது சௌக்கியம் பூரணமாயினவுடன் அவ்வருட முடிவில் மறுபடியும் சென்னைக் கேகினர். யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கும்போது பிள்ளையவர்களை மிக்கவருத்தியபின்னுமோர் துக்கசம்பவம் நிகழ்ந்தது. அவருடைய கனிஷ்ட குமாரத்தியும் கோயமுத்தூர் லண்டன் மிஷன் வித்தியாசாலையாசிரியருள் ஒருவராகிய தெ. சி. தில்லைநாயகம்பிள்ளை அவர்கள் நேசமனைவியுமாகிய சிவபாக்கியம் அம்மாள் பிரசவகாலத்து நேர்ந்த நோய்காரணமாக இறந்தனள். பெண்கள் மூவருள் இருவரிறக்க இவரே எஞ்சி நின்று பிள்ளையவர்கட்குப் புத்திரிவாஞ்சையைத் தீர்த்தவராகலின் இவர் மரணம் அவரைத் தாங்கொணாத் துயருக்காளாக்கினது.

அக நானூறு.

சென்னையம்பதிமேவிய பின்னர் வழக்கப்பிரகாரம் தமிழ் நூல்களைப் பரிசோதிக்கவும் அச்சிடவும் தலைப்பட்டனர். எட்டுத்தொகையுள்ளடங்கிய நூல்களைப்பரிசோதித்து அச்சிடவேண்டுமென்பது பிள்ளையவர்கள் பெருவிருப்பு. அவ்வெட்டுத் தொகையுள் மிக்கசிறப்புடைய கலித்தொகையை முன்னர் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினர். புறநானூறு கும்பகோணம் இராஜாங்க கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப் போதகாசிரியர் பிரமஸ்ரீ உத்தமதானபுரம் வே. சாமிநாதய்யர் அவர்களால் அச்சிடப்பட்டு வெளிப்பட்டது. ஆகவே அக

நானூறு என்னும் சிறந்த நூலைத் தாமச்சிடக்கருதி அதை ப்பரிசோதித்து வந்தார். இக்காலத்தில் பிள்ளையவர்கள் தேக சௌக்கியம் நாளடைவிற் குன்றி வந்தமையானும் அதிகவேலை செய்தல் அவ்ராற் கூடாமையானும் தக்க தமிழ்ப் பண்டிதரிருவரைக் கூடவைத்துக்கொண்டே இப்பரிசோதனையை நடத்திவந்தார்.

இந்நூல் பற்பல புலவ சிகாமணிகளாலியற்றப்பட்ட செய்யுட்களை ஒருங்கே திரட்டியதோர் தொகுதி. அகநானூறு என்றதற் கேற்ப இஃது நானூறு அகவற்பாக்கள் கொண்டது. கடவுள் வணக்கச் செய்யுளையுஞ் சேர்த்து நானூற்றொன்றாகின்றது. இந்நூல் கடைச் சங்கத்துப் பாண்டியன் உக்கிரகப் பெருவழுதி உத்தரவால் மதுரை உப்பூரி குடிகிழார் மகனுவான் உருத்திர சன்மனாற் றொகுக்கப்பட்டது. இதுதொகுதியென்பதூஉம் இதன்கணுள்ள செய்யுட்கள் யாவும் பற்பல புலவர்களாற் செய்யப்பட்டன வென்பதூஉம் அவ்வச்செய்யுளின்கீட் குறிக்கப்பட்டுள்ள ஆக்கியோன் பெயராற்றெளிவாகும். கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாராற்செய்யப்பட்டதென்பது தமிழ் வித்துவான்களுட் பெரும்பான்மையோர் கொள்கை. நூலின்கணுள்ள செய்யுட்களை இயற்றியவர் மாமூலனார் முதல் உலோச்சனாரிறுதியாகவுள்ள புலவர் பலராகவும் அவற்றைத் தொகுத்தோன் உருத்திரசன்மனாகவும் தொகுப்பித்தோன் உக்கிரப்பெருவழுதியே யாகவும், பெருந்தேவனார் கடவுள் வாழ்த்து மாத்திரம் கூறிப்போந்ததற்குப் போதிய காரணம் புலப்படவில்லை. இந்நூலின்கணுள்ள செய்யுட்களுட் கடவுள் வாழ்த்தொழிந்த முதல் நூற்றிருபது பாக்கள் களிற்றியானை நிரையெனவும் அவற்றின்

பின்புள்ள நாற்றெண்பது பாக்கள் மணிமிடைபவள மெனவும் எஞ்சியநாறு பாக்கள் நித்திலக்கோவை யெனவும் பெயர் பெறும். இந்நூல் பரிசோதனையாகுங் காலத்துப் பிள்ளையவர்கள் தேக அசௌக்கியத்தினிமித்தமும் சூளாமணியை வசனரூபமாக அச்சிடும் பிறிதோர் வேலையிருந்தமையானும் வாரத்தில் ஒருநாள் இப்பரிசோதனைக்குச் செலவிட்டு வந்தனர். ஆகவே இந்நூல் முற்றுப்பெறாது குறை வேலையாக நின்றுவிட்டது. மணிமிடை பவளம் வரையிற் பரிசோதனையடைந்து சுத்தமாக வெழுதப்பட்டிருக்கு மிந்நூலைமுற்றுவிக்கும் பெரும்பாக்கியம் யாருக்குக்கிடைக்குமோ வறியேம்.

வசன சூளாமணி.

சூளாமணி பிள்ளையவர்கள் புதுக்கோட்டையில் நியாயாதிபதியாக விருந்த காலத்து வெளிப்பட்டது. அக்காலத்திற் பிள்ளையவர்கள்நண்பர் பலர் அச்சூளாமணியைக் கத்திய ரூபமாகவுமியற்றி அச்சிடவேண்டுமென்று அவரைக் கேட்டுக்கொண்டனர். தமக்கு அப்பொழுது போதிய சாவகாசமின்மையாற் றம்மோடு அப்பொழுது கூட விருந்த வித்துவான் ஸ்ரீதாவடி அம்பிகைபாத உபாத்தியாயரைக் கொண்டு அதனைக் கத்திய ரூபமாகத் தெள்ளிய நடையிலெழுதுவித்தனர். பின்னர் அதனைச் சர்வகலாசாலைப் பிரவேச பரீட்சைக்குப் பாடபுத்தகமாக வேற்படுத்தக் கருதித் திராவிட பாட சபையாருக்கு அனுப்பினர். பண்டைத் தமிழ் நூல்களிற் பெரும்பாலும் தற்கால வித்தியா கிரமத்திற்கு ஒவ்வாதனவும் பூகோள ககோள சாஸ்திர வுண்மைக்கு

மாறானவுமான விஷயங்களிருப்பதியற்கை. பத்திய ரூபமாகவுள்ள முதனூலைத்தழுவிக் கத்திய ரூபமாக வெழுதுவோர் அக்கோட்பாடுகளை அனுசரித்து எழுதுதல் பெருவழக்கு. ஆகவே சூளாமணியைக் கத்தியரூபமாகச் செய்தவிடத்தும் முதனூலின்கணுள்ள ஒவ்வாத கோட்பாடுகளனைத்தும் அதன்கண்ணுங் காணப்பட்டன. அதுநோக்கித் திராவிட பாடசபையார் அதனைப்பாடபுத்தகமாக வேற்படுத்தாது மறுத்துவிட்டனர். பின்னர் அவையனைத்தையும் நீக்கி மகாராணி என்னும் பத்திரிகையின்கண் பாகம்பாகமாக அச்சிட்டுவந்தனர். பத்திரிகையிற்றோன்றிய பின்னர் சபையோருட் சிலர் பின்னும் அதன் நடையைச் சற்று உயர்த்தினால் நலமெனக் கூறினர். அவ்வாறே பிள்ளையவர்களும் உபாத்தியாயர் நடையை முழுவதும் மாற்றி எழுதலாயினர். இது அவர் அந்நூற்புறவுரையின்கட் கூறியுள்ள பின் வருவனவற்றால் விளங்கும்:—

“அச்சில்வந்தபின் சபையார் சிலர் நடையைமெச்சிச் சரித்திரத்தை இன்னும் பெருக்கியும், பஞ்ச தந்திரக்கதை போலத் திரிசொற் பிரயோகத்தால் அர்த்தத்தைச்சற்றே அருக்கியும், ஒருபொருட்பன்மொழிகள் நெருக்கியும் வரைந்தால் வித்தியா பரீட்சைக்கு இனிநியமிக்க அருகமாகுமெனக்கருதினர். ஆதலால் முதனூற்கு விரோதமாகாது கதையைப்பல்லாற்றால் அகலவிரித்தும் நடையைப் பெரும்பாலும் உயரத்திரித்தும், இடைக்கிடையே ஒருபொருட்குப் பல பரியாயங்களைத் தெரித்தும் மூலநூலிலுள்ள அநேகஞ் செய்யுட்கள் அங்கும் இங்குங் கமழ வரித்தும் முழுவதும் மாற்றி எழுதலாயினேன்”.

இவ்வாறு பிள்ளையவர்கள் எழுதிய வசன சூளாமணி 1898ஆல் அச்சாகி வெளிப்போந்தது. சர்வகலா சாலையாரும் அதை இரண்டுவருடம் பிரதம கலா பரீக்ஷைக்குப் பாடமாகவேற்படுத்திப் பிள்ளையவர்களைக் கண்ணியப்படுத்தினர்.

மேற்கூறிய வசன சூளாமணி அச்சிடப்பட்டு வெளிப்பட்டபின்னர் பிள்ளையவர்கள் தாம் பின்னும் வேலைசெய்தல் தமது தேக சௌக்கியத்துக்கு விரோதமென வுணர்ந்தும் அதைப் பொருள்பண்ணாது தாம் தொடங்கிய நூலைப்பரிசோதித்துவந்தார். ஆயினும் வரவர அதிக துர்ப்பலமுடையவராய் வெளியே நடமாடுவதற்கும் சக்தியற்றவராயினர். புரசை இந்து ஜனோபகார சாஸ்வதநிதியின் அக்கிராசனபதியாகலின் அக்கடமையைச் செலுத்துவதற்கு மாத்திரம் தமது வீட்டுக்குப்பக்கத்திலிருக்கும் நிதியின் உத்தியோக சாலைக்குப்போய் வருவதேயன்றி வேறெங்கும் போவது அவருக்குச் சாத்தியப்படவில்லை. அதிகமாக ஏட்டுப்பிரதிகளைப்பார்ப்பதினால் நேத்திரத்திலும் சில நோய்கள் காணப்பட்டன. இக்காரணத்தினால் இராக்காலத்திற் படித்தல் எழுதுதல் முதலியவற்றை முழுவதும் நிறுத்திவிட்டனர். பகற் காலத்திற் சிறிது நேரம் எழுதல் படித்தல் முதலியவற்றிற் போக்குவதும் இராக்காலத்திற் புதினப்பத்திரிகையை மற்றையோர் படிக்கக்கேட்டலுந் தவிர வேறு எவ்வித கடினவேலையும் அவர் செய்வதில்லை. தமதுதேகம் எவ்வித ஸ்திதியிலிருப்பினும், பாலியப் பருவந்தொடங்கித் தாமிறக்குமவரையும் தமது நண்பராக வூடாடியவரும் தமது பக்கலில் வசித்தவருமாகிய ம-௱-௱-ஸ்ரீ சிந்தாமணிவேலுப்பிள்ளையவர்களைப் பிரதிதினமும் சந்தித்துச் சிறிதுநேர

மாவது சம்பாஷிப்பதும் சிநேகங்கொண்டாடுவதும் அவர் வழக்கம். அதிகதுர்ப்பலமடைந்தமையால் அதுவும் நிறுத்தப்பட்டது. பிள்ளையவர்களும் தாம் அதிக காலம் உயிரோடிருத்தல் கூடாதெனத் தேர்ந்து வேண்டிய ஏற்பாடுகள் யாவுஞ் செய்துகொண்டே வந்தனர்.

பிள்ளையவர்கள் பிற்காலமும் மரணமும்.

இவ்வாறு பிள்ளையவர்கள் சுகம் நாளுக்குநாட் குன்றிச் சென்றவருடமாகிய 1900௵ கார்த்திகைமாசமளவில் மிக்க கேவலஸ்திதியையடைந்தது. இதோடு அவருக்கு ஒருவிதமான இருமல் உண்டுபட்டது. ஜீரண சக்தியும் மிகக்குன்றியது. தாம் எவ்விதநோயாற் பீடிக்கப்பெறினும் வைத்தியஞ்செய்வித்துச் சுகமடைய வேண்டுமென்றாவது தஞ்சுற்றத்தவர் நண்பராதியோர்க்குத் தமது அபாய நிலையைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றாவது கருதும் வழக்கம் அவரிடத்து என்றுங்கிடையாது. ஆகவே இப்பொழுதும் தம்மைத்தாக்கிய நோயைப்பெரிதும் அசட்டைசெய்து வாளாவிருந்தனர். பிள்ளையவர்களை அடிக்கடி சந்தித்துக்கொண்டாடும் ம-௱-௱-ஸ்ரீ வேலுப்பிள்ளையவர்களும் அவருடைய அசாக்கிரதையையும் நோயின் தன்மையையுங் கண்ணுற்றுத் தக்க வைத்தியரைக்கொண்டு வைத்தியஞ்செய்விக்குமாறு கூறியவழியுங் கவனித்திலர். ஈற்றில் வேலுப்பிள்ளையவர்கள்தாமே வைத்தியரை அழைப்பித்து வைத்தியஞ்செய்விக்குமாறு வற்புறுத்திக்கூறியபின் உடன்பட்டனர். சிறிதுகாலம் டாக்டர் வி. வரதப்பநாயுடு அவர்கள் வைத்தியஞ்செய்தும் அதனால் யாதுங்குணங்காணப்படவில்லை. நோய்

வரவர அதிகரித்துச் சிறிது சிறிதாக அவரைப்பலவீனப் படுத்தினமையால் படுக்கையே தஞ்சமென் றடையுமாறு நேர்ந்தது. அவர் நோயாளியாக விருக்கிறாரென்பது அவர் இந்நிலையடையும் வரையில் அவருக்கருகாமையில் வசித்த எமக்குந் தெரிந்திலது. வைத்தியர் அவர்களும் பிள்ளையவர் கள் அபாய நிலையிலிருக்கின்றாரென்றும் தேறுதல் மிக்க சந்தேகமென்றுங்கூறினர். ஆகவே பிள்ளையவர்கள் மூன் றாவது சகோதரரும் அப்பொழுது கோத்தப்பட்டணத்தில் ஓவர்சீயருமாகவிருந்த சி. வை. சின்னப்பாபிள்ளை அவர்கட்கு இச்சமாசாரங்களனைத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டன. அன்றியும் பிள்ளையவர்கள் குமாரராகிய சி. தா. அழகசுந்தரத்துக்கும் கடிதமனுப்பப்பட்டது. சின்னப்பாபிள்ளையவர்களும் குமா ரராகிய அழகசுந்தரமும் சமுசார சகிதமாக உடனேவந்து சேர்ந்தனர். இவர்கள்வந்த காலத்துப் பிள்ளையவர்கள் பே சுகிற சக்தியைமுற்று மிழந்துவிட்டனர். ஆயினும் தமக்கு முன்வருபவர்கள் யாரென்றும் அவர்கள் யாதுகூறுகின்றன ரென்றும் பூரணமாயறியக்கூடியவராக விருந்தனர். ஆக வே தமது சகோதரரும் குமாரரும் வந்துசேர்ந்தது அவ ருக்கு மிக்க சந்தோஷமே. தங்குமாரர் கிறிஸ்தவரானது பற்றிச் சிறிதுகாலம் அவரை வெறுத்தவராயினும் இச்ச மயத்தில் அவர் அவ்விதவெறுப்பொன்றுங் காட்டாது தமது குமாரர்கையிலிருந்து மருந்து பால் முதலியவற்றை வாங்கி உட்கொண்டு தமதன்பைக்காட்டினர். குமாரரும் தமது தந்தையார் இந்நோயினின்றும் பிழைப்பது மிகவு மரிதென்று தேர்ந்து அவருக்குத் தாம் செய்யவேண்டியன யாவையும் செய்துமுடித்துத் தமது கடமையைக்குறைவ றச்செலுத்த வேண்டுமென்னும் நோக்கத்தோடு இறக்கு

றைய ஒருமாசமளவிற்றங்கிச் சகலகாரியங்களையும் நடப்பித்துவந்தார். எமது குடும்பங்களில் நெடுங்காலம் மிக்க அனுகூலத்தோடு வைத்தியஞ்செய்து பெருமதிப்படைந்த டாக்டர் வரதப்பநாயுடு அவர்களுடைய வைத்தியத்தினால் இவரிடத்தில் யாதுங்குணங்காணப்படாமையால் வேறுவைத்தியரைக்கொண்டு வைத்தியஞ்செய்வித்தல் நலமெனத்தோன்றியது. ஆகையால் டாக்டர் கிவ்வார்ட் (Dr Giffard) அவர்கள் அழைப்பிக்கப்பட்டனர். துரையவர்கள் வந்து பார்வையிட்டதன்மேல் நமது பிள்ளையவர்களுடைய சுவாசாசயங்கள் அதிகமாகத் தாக்குண்டமையாலும் இரைப்பை சீர்குலைந்து கெட்டுப்போயினமையாலும் பிள்ளையவர்கள் பிழைப்பது மிகவுமரிதென்று கூறிப்போந்தனர். வரதப்பநாயுடு அவர்களும் அவ்வாறேகருதினர். அங்கிலேய வைத்தியம் யாதும் பயன்படாமைகண்டு யூனானிவைத்தியஞ் செய்துபார்க்கலாமென்றுகருதி ஓர் பிரபல மகமதிய வைத்தியரை அழைப்பித்தனர். வரவர மருந்து சாப்பிடுவதும் பிள்ளையவர்கட்கு வெறுப்பாக விருந்தது. வேலுப்பிள்ளையவர்களோடு சிறுவயசுமுதல் மிக்க சிநேகம்பூண்டொழுகியவராகலின் அவரிடத்துப் பிள்ளையவர்களும் பிள்ளையவர்களிடத்து அவரும் மிக்க மதிப்புடையரென்பதை முன்னர்க்கூறியுள்ளோம். ஆகவே வேலுப்பிள்ளையவர்கள் அவர்பக்கத்தி லிருந்து அவருக்குவேண்டிய வுதவியாவும் புரிந்தனர். யூனானிவைத்தியத்தினாற் சிறிதுகுணம் காணப்பட்டாலும் பின்னர் நோய் வரவர அதிகரித்துக்கொண்டேவந்து ஈற்றில் மருந்தும் உட்செல்லுதல் கடினமாயிற்று. பிள்ளையவர்கள் அபாய நிலையைக்கேள்வியுற்ற சுற்றமித்திரர் பலதிசைகளினின்றும்வந்தீண்டினர். தாம் இந்நோயினாலிறந்து விடுவது திண்ணமெ

ன்று பிள்ளையவர்களு முணர்ந்து தமது கடைசிமனைவியாலுதித்த இருகுழந்தைகளைக்குறித்து மிகவருந்தித் தமது சகோதரரிடத்து அவ்விரு புதல்வரையு மொப்புவித்து ஏதோ சொல்லவுன்னியும் நாவெழாது அதனை எழுதித்தெரிவிக்கும்பொருட்டுக் காகிதம் கொண்டுவரும்படி கைச்சைகைகாட்டினர். காகிதத்திலும் அதனை எழுதித்தெரிவிக்க அவரால் முடியவில்லை. இன்றுமுதல் அவர் செயலறிவில்லாதவராகித் தம்முன் நிற்பவர்கள் யாரென்றும் யாதுகூறுகின்றனரென்றும் நிதானித்தறியக்கூடாதவராயினர். டிசம்பர்மீ 26௳ அளவில் மகமதிய வைத்தியரும் பிள்ளையவர்கள் விரைவில் இறந்துவிடுவரெனக்கூறினர். அடுத்த நான்கு தினங்களிலும் வேறுவிசேட மாறுதல்களொன்றுங் காணப்படவில்லை. 31-ந்௳ திங்கட்கிழமை சிறிது குணமிருப்பதாகத்தோன்றியது. சர்வகலாசாலையாரால் இவ்வருடத்துத் தமிழ்ப்பரீட்சா சங்கத்து அக்கிராசனபதியாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தமையாலும்; பி. ஏ. பரீட்சைக்குத் தமிழ்ப் பரீட்சகராக விருந்தமையாலும் பரீட்சைக்காகிதங்கள் அநேகம் வந்துசேர்ந்தன. பிள்ளையவர்கள் நோயாளியாக விருக்கின்றாரென்று சர்வகலாசாலையாருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டபின் அப்பரீட்சைக்காகிதங்கள் யாவும் இதரபரீட்சகர்கட்கனுப்பப்பட்டன.

திங்கட்கிழமை இரவு மறுமடியும் பழையஸ்திதியையடைந்து அடுத்ததினமாகிய இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல்மாசம் முதற்றேதி செவ்வாய்க்கிழமை காலை ஒன்பதரைமணியளவில் வைகுந்த ஏகாதசியெனும் புண்ணியகாலத்தில் சுற்றமித்திரர் புடைசூழ இருமருங்கிலும் தமது சகோதரர் குமாரர் பத்தினிமுதலாயினோர் நின்று பரிதபிக்

கத் தேவார திருவாசகம் இடையறு தொலிக்க இகவாழ்வை யொருவிப் பரவாழ்வை மருவினர்.

புதிநாற்றுண்டின் முதற்றினத்திற் றமிழணங்கு தன் கிரீடத்தின்கண் ணிழைக்கப்பெற்ற விலையுயர்ந்த இரத்தினத்தை யிழந்து ஒளிமாழ்கினளென்பதைச் செவியுற்ற பண்டிதர் பாவலர் நாவலர் நண்பராதியோர் சென்னையின் நானுபக்கத்தினின்றும் வந்து ஆண்டுக்குழுஉமினர். அன்று பன்னிரண்டு மணியளவிற் பிள்ளையவர்கள் திருமேனி புண்ணிய தீர்த்தங்களினல் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டபின்னர் விபூதி உருத்திராக்கம் முதலிய சிவசின்னங்களாலும் பிற வற்றாலும் அலங்கரிக்கப் பெற்றது. சென்னையிலுள்ள சைவாசாரியர் ஒருவரால் சமய விசேட அந்தியேட்டிகள் நடைபெற்றன. பிள்ளையவர்கட்குச் செய்யவேண்டிய கிரியைகள் யாவும் அவர் சகோதரர் சி. வை. சின்னப்பாபிள்ளையவர்களாற் செய்யப்பட்டன. பின்னர் புஷ்பத்தினலியற்றியதோர் அழகிய பூம்பல்லக்கின்மீதேற்றப்பட்டு எண்ணிலா நண்பர்கள் சூழ்ந்துவர அருட்பாக்களை ஓதுவார் ஓதிக்கொண்டு முன்னும் பின்னுஞ்செல்ல வெண்சங்குசேமக்கலந் தாரைமுதலியன வொலிக்கப் புரசபாக்கத்திலுள்ள மயானத்தின்கண்ணே கொண்டுபோய்த் தகிக்கபட்டது.

பிள்ளையவர்கள் உத்தரகிரியைகள் ஜனுவரி 18-ந்தேதி சுக்கிரவாரம் புரசை ஸ்ரீகங்காதரேஸ்வரர்கோயிற் பூந்தோட்டத்து நடைபெற்றது. அன்றுமாலை 6—மணியளவில் சுபஸ்வீகரண சடங்கு புரசபாக்கம் வினைதீர்த்தான்முதலிதெருவிலுள்ள பிள்ளையவர்கள் வாசஸ்தலத்து நிறைவேறியது. இச்சடங்குகளும் பிள்ளையவர்கள் சகோதரர் சி. வை. சின்னப்பாபிள்ளை யவர்களாலே நடத்தப்பட்டன.

அச்சமயத்தும் பற்பல தமிழ் வித்துவான்கள் பிள்ளையவர்கள்மீது சரமகவிகள்பாடி அவர்மீது தமக்குள்ள அன்பையும் பெருமதிப்பையும் விளக்கிக்காட்டினர். அவையனைத்தும் அநுபந்தத்தின்கண் காண்டலாகும். அவற்றுட்சில அன்றையதினத்தில் சென்னைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் பிரமஸ்ரீ வி. கோ. சூரியநாராயணசாஸ்திரி அவர்களாலும் யாழ்ப்பாணம் மேலைப்புலோலிவித்துவான் மாயாவாததும்சகோளரி நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களாலும் விரித்துப் பிரசங்கிக்கப்பட்டன. சாஸ்திரிகள் தாமியற்றிய சரமகவிக்குக் கையறுநிலை யெனப்பெயர் தந்து பரக்க உபந்நியாசித்தனர். கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள், கையறுநிலையெனக்கூறுதல் தகாதெனமறுத்ததுமன்றி அங்ஙனம் நமது சாத்திரியவர்கள் கையறுநிலையென்று கூறியது "கழிந்தோர் தேஎத் தழிபடருறீஇ—யொழிந்தோர் புலம்பியகையறு நிலையும்" என்று ஒல்காப்பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பியனார் அருளியவிதிக்கும் அதற்கு உச்சிமேற்புலவர்கொளும்நச்சினார்க்கினியர் நிலைநாட்டிய உரைக்கும் மாறாயிற்றென்றும், ஈண்டுத் தாபதநிலையே சாற்றலாந்தகைத்தென்றும் கணவனிறந்த மனைவிகைம்மையாய வழியும் கையறுநிலை கூறலாமெனில் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் தாபதநிலை தபுதாரநிலைகூறிய போகாரென்றும், புறப்பொருள் வெண்பாமாலைக்காரர் கூறியது நவீனமாய்த் தொல்காப்பியத்திற்கு முரணுமென்றும் மறுத்தனர்.

பிள்ளையவர்கள் தாமிறப்பதற்குச் சிறிதுகாலத்துக்கு முன்னர் தமக்கு மரணம் சமீபித்ததென்றுணர்ந்து ஆஸ்திவிஷயமாகத் தமது குடும்பத்து யாதொருவிவகாரமும் நேரிடாவண்ணம் ஓர்மரணசாதனமியற்றி அச்சாதனத்திற்கண்ட

வற்றை நிறைவேற்றும்பொருட்டு ம-ா-ா-ஸ்ரீ சி. வேலுப்பிள்ளையவர்கள், ம-ா-ா-ஸ்ரீ ப. ஐயாசாமிமுதலியார் அவர்கள், ம-ா-ா-ஸ்ரீ எஸ். தியாகராஜ ஐயர் அவர்கள் என்னும் மூவரைக்காரியகாரராகவு மேற்படுத்தியிருந்தனர். யாதுகாரணம்பற்றியோ பின்னர்க்கூறிய விருவரும் அவராற்குறிப்பிக்கப்பட்ட கடமைகளை நிறைவேற்ற வுடன்படாதுமறுத்து விட்டனர். ஆகவே பிள்ளையவர்கள் ஆருயிர்நண்பராகிய வேலுப்பிள்ளையவர்கள்மீது அக்கடமைகள்யாவும் பொறுத்தன. "கல்லெல்லாம் மாணிக்கக்கல்லாமோ"; நண்பினர் யாவரும் உத்தமநண்பினராவாரா? தமது முதுவயதில் பல்வேறு கடமைகள் மத்தியில் இத்தகைய வொழுங்கினமானவோர் மரணசாதனத்தையெடுத்து நிறைவேற்றும் பெருங்கடமையை எம் வேலுப்பிள்ளையவர்கள் வகித்தது பிள்ளையவர்களிடத்து அவருக்குள்ள பேரன்பை விளக்குகின்றது. ஒழுக்கம் நேர்மை சத்தியம் ஆதியாஞ் சிறந்த குணங்கள்வாய்ந்த விவர் அவையனைத்தையுஞ் சிறப்புற நடத்துவாரென்பதற் கெட்டுணையேனுஞ் சந்தேகமில்லை. பிள்ளையவர்களியற்றிய சாதனத்தில் அவர் சிலநிபந்தனைகளேற்படுத்தித் தமது கடைசித்தாரத்து மனைவியின்பாலுதித்த இருபுத்திரரும் அந்நிபந்தனைகளைநிறைவேற்றுவரேற்றமது ஆஸ்திமுழுவதும் அவர்கள் பக்குவசாலிகளாகுங்காலத்து அவர்களிடத்து ஒப்புவிக்கப்படவேண்டியதென்றும் அன்றேற் செந்தமிழ்ப்பரிபாலனத்தின்பொருட்டு இலங்கா தீவின்கண் ஓர்கலாசாலைநாட்டும் வண்ணம் இராசாங்கத்தாரிடத்து ஒப்பிவிக்கப்படவேண்டுமென்றும் தமது ஏட்டுப்பிரதி

கைப்பிரதி முதலியன திருவாலங்காட்டிலுள்ள செந்தமிழ்ப்பரிபாலன மடத்துக்கு அனுப்புவிக்கப் படல்வேண்டுமென்றும் தாம்பூசித்துவந்த சிவலிங்கமும் அணிந்த உருத்திராக்கமாலையும் தமதுஆசாரியரையடையவேண்டியனவென்றுங் குறிப்பித்திருக்கின்றனர். தமது குமாரர் சி. தா. அழகசுந்தரம் என்பார் கல்விகற்றுத்தக்க வுத்தியோகத்தமர்ந்திருப்பதால் அவருக்குத் தமதாஸ்தியில் யாதும் பாகமில்லையென்றுங் கூறியிருக்கின்றனர். இச்சாதனத்தைக் குறித்த வேற்பாடுகள் ஒன்றும் இன்னும் முடிவாகவில்லை.

முடிப்புரை.

தமிழ்நாட்டின்கண் தமிழ்ச் சுடர்விரித்து நிலைபெற்று அநேக வருடங்களாக மிக்க பிரகாசந்தந்து நின்று நிலவிய தாமோதரம்பிள்ளை யென்னும் ஞானசூரியன் இந்நூற்றுண்டின் துவக்கத்தோடு தன்னொளிகுன்றி மறைந்தது. இது போன்ற சூரியர் இன்னும் ஒன்றிரண்டுளவேனும் இது போல் பூரண வொளிதந்து நின்ற பிறிதொன்றிலது. பிள்ளையவர்கள் ஈழநாட்டின்கண்ணுள்ள யாழ்ப்பாணத்தையே ஜென்ன தேசமாக வுடையவராயினும் தமது வாணாட்களின் விசேட பாகத்தைத் தென்னிந்தியாவிலே கழித்துத் தமிழை வளர்க்கும் பொருட்டு இடைவிடாது கஷ்டப்பட்ட வொர் பெரும்பாஷாபிமானி. பொது ஜன நலங்கருதி யுழைப்பவரெவரும் பெருமதிப்புக்கும் கணிப்புக்கும் அருகரா

வர். பிள்ளையவர்களைக் குறித்து உய்த்துநோக்குமிடத்து 'இவர் நம்மதிப்புக்கு எவ்வாறருகராயினர்" என்னும் வினு, எம்முளத் தெழுகின்றது. நம்மில் ஒவ்வொருவரும் இவ்வுலகின்கண் பிறக்கும்பொழுது பொதுஜன நன்மைக்காக நாம் இங்கு செய்து நிறைவேற்ற வேண்டிய ஒவ்வொரு வேலை கடவுளால் நமக்கு அருளிச்செய்யப்படுகிறது. அவ்வேலை இன்னதென்றுதேர்ந்து அதைச்செய்து முடிப்பவரே பொதுஜன மதிப்புக் கருகராவர். பிள்ளையவர்கள் தமிழை வளர்த்துச் சிறப்பித்தலே தமதுவேலையெனக்கொண்டு தம் வாணுள் முழுவதையும் அதற்கென்றே செலவிட்டுவந்தார். இதன்பொருட்டு அவர்பட்ட கஷ்டமோ உரைப்பின் விரியும். பதிப்பித்த அரிய பண்டைத் தமிழ்நூல்கள் இன்னின்னவை யென்பதும் அவற்றின் வரலாறும் இச்சரித்திரத்தின்கண் ஆங்காங்கு போதிய வளவாய்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதனுல் நேர்ந்த பண நஷ்டமோ மிக்கவதிகம். இவையனைத்தினும் மேலாக அவருடைய தேக சௌக்கியமும் இவ்வேலையினுல் அதிகமாகத் தாக்குண்டு ஈற்றில் அவர் மரணத்துக்கும் அதுவே காரணமாயது. உத்தியோகத்தை விட்டு உபகாரச் சம்பளம்பெற் றிளைப்பாறியபின்னர் பிள்ளையவர்கள் இவ்வாறு கடினவேலைசெய்யாது தம்வேலைகளைமட்டுப்படுத்தி யிருப்பரேல் இன்னுஞ் சிலகாலம் உயிரோடிருந்திருப்பரென்பது திண்ணம். ஆகவே தமிழ்ப்பாஷையை உய்விக்கும் வண்ணம் தமது பிராணனையும் அவர் கொடுத்தனரென்று கூறுவதில் யாதுங் குற்றமாகாது. இவ்வாறு பாடு

ட்டவர்மிகச்சிலரே யாதலின் பிள்ளையவர்களும் தமிழுலகினர் பெருங்கண்ணியத்துக் குரியராகின்றனர்.

தமிழ் வித்துவானென்னும் நிலையில் அவரை நோக்குமிடத்து அவர் திறமையை யெடுத்துக் கூறுவது அனாவசியம். வித்துவான், பண்டிதர், நாவலர், புலவர் முதலிய பட்டங்களைத் தாமே சூட்டிக்கொள்ளும் சில போலிப் புலவர் போலாகாது தமக்கு என்றுமுள்ள தாமோதரம் பிள்ளை என்னும் பெயர் மாத்திரையானே நின்றனர். இத்தகைய விசேடகுணம் தற்காலப்பயிற்சிபெற்ற இன்னுஞ் சில மகான்களிடத்தும் காணக்கிடக்கின்றது. பிள்ளையவர்கள் தமிழறிவும் அதைப் பண்படுத்துமாறு அவரிடத்தமைந்த ஆங்கிலேய நூலறிவும் தமிழ்நூலாராய்ச்சித் திறனும் பண்டை நூற்பயிற்சியுமாகிய வனைத்தையும் போதியவாறு ஆங்காங்கு எடுத்துக் கூறியுள்ளேம். இவ்விஷயங்களனைத்தையு மொருங்கே திரட்டி யாராயுமிடத்து பிள்ளையவர்கள்போன்ற வித்துவான்கள் மிகச் சிலரென்றே கூறுவாம். செந்தமிழை வசனநடையாக எழுதுவதினும் பிள்ளையவர்கள் விசேட சக்தியுடையராக விருந்தாரென்பது அவர் பதிப்பித்த நூல்களின் கண்ணுள்ள பதிப்புரையானும் அவர் கத்தியரூபமாக வெழுதிய சூளாமணியானும் எவருக்கும் புலப்படும். சூளாமணியின் நடையழகும் பொருட்பொலிவும் உபமான உபமேயச் சிறப்பும் முதனூலின்கணுள்ள செய்யுட்களின் தொகுப்பும் படிப்போரெவர்க்கும் வியப்பைத்தரும். அவர்பதிப்பித்த நூல்களின் பதிப்புரைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வோர் இரத்தின மணியாகவே கொள்ளும் பான்மையது. இத்தகைய சிறந்தவித்துவான் தாமே யாதும் முதநூலியற்றித் தமிழ்ப் பாஷையை உய்விக்காததற்குக் காரணம் யாதோவெனச்

சிலர் வினவுவர். தமிழில் அநேக சிறந்த நூல்களிருக்கின்றன வென்றும் அவற்றைப் புதுப்பிப்பதும் இறவாது தடுப்பதுமே தமது கடமையென்றும் பிள்ளையவர்கள் கொண்டனர். அடைந்துபோன ஸ்ரீலஸ்ரீ. ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் கருத்தும் அதுவே. தாம் எவ்வாறு முயன்றாலும் பண்டைக்காலத்து வித்துவ சிரோமணிகளையொப்ப நூல்களியற்றுதல் இயலாதென்பதும் அவர்கட்குத் தெரியும். ஆகவே பண்டை நூலாசிரியர்கள் இயற்றியுள்ள நூல்களைப் பரிசோதித்து அச்சிட்டு வெளிப்படுத்துவதே போதியதென மதித்துத் தாமே யாதும் பெருநூல் செய்திலர். ஆயினும் கட்டளைக்கலித்துறை என்னுமிலக்கண நூலையும் சைவமகத்துவம் என்னும் சைவநூலையும் ஆறும் வாசக புத்தகம், ஏழாம் வாசக புத்தகம், நட்சத்திரமாலை ஆதியாகம கீர்த்தனம் முதலிய வேறு சில சிறு நூல்களையும் செய்துள்ளார். இத்தகைய மேன்மையான வேலைகளை நிறைவேற்றினமை காரணமாக அவர்க்குப் பெரும் புகழுண்டாயிற்று. இவர் இறந்தபோது ஞானபோதினிப் பத்திராதிபர் தமது நான்காம் ஸம்புடம் ஆறாவது புத்தகத்து 203-ஆவது பக்கத்தில், தமிழுலகம் என்று மகுடமிட்டுச் சென்னைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலைத் தமிப்பண்டிதர் பிரமஸ்ரீ வி. கோ. சூரிய நாராயண சாஸ்திரிகள் பிள்ளையவர்களைக் குறித்து எழுதிய சரித்திரச் சுருக்கத்தைப் பதிப்பித்துக் கண்ணியப்படுத்தினதுமன்றிப் பிள்ளையவர்கள் படமொன்றுஞ் சேர்த்து அச்சிட்டு வெளியிட்டனர். பிள்ளையவர்களிடத்து ஏனைய புலவர் கொண்ட மதிப்பைக் கூறுமிடத்து ஞானபோதினி, "பற்பல நாட்டுத் தமிழ்ப் பண்டிதர்களும் இவரைச் சலஞ்சலத்தைச் சூழும் வலம்புரியெனச் சூழ்வாராயினர்" என்று கூறு

கின்றது. வித்துவ சிரோமணியென்னும் பெருஞ்சிறப்போடு பிள்ளையவர்களிடத் திலங்கிய வொழுக்கங்கள் பலவுள. இவ் விஷயமாகவும் ஞானபோதினி பின்வருமாறு கூறுகின்றது:—

"இவரால் (பிள்ளையவர்களால்) ஆதரிக்கப்பட்டோரும் இவர்க்கு நண்பராய் நண்ணினோரும் பலதிறத்தினர். தென்னுடெங்கும் இவரை யறியாதார் எவருமில்லை. இவர் உண்மைதோன்ற வாதஞ்செய்வுழித் தமது நண்பர்களுக்காகச் சார்ந்துபேசியும் பிறருக்காக விலகிப்பேசியும் ஒழுகுறுமியல்புடைய சிலபோலிமாக்கள் போலாது எப்பொழுதும் நடுவு நிலைமை குன்றாதவாறு நடந்துவந்த நற்றமிழாளர். தவறுநர் நண்பரேயாயினும் நொதுமலரேயாயினும் அவரை நல்ல றிவூட்டித் தெருட்டுவார் இவர். நம்பிள்ளையவர்களும் திவான் பஹதூர் — வி. கிருஷ்ணமாசாரியரவர்களும் நண்பர்களே யாயினும் மாறுபட்ட இடங்கள் பலவுள. இன்னும் இவர் தற்காலத்துப் பிறர்வன்மை கண்டு அழுக்காறடையும் புன்மக்கள் போலாது பிறரது பேராற்றல் கண்டுழியெல்லாம் அன்னாரை வியந்தும் ஆதரித்தும் பரிசிலளித்தும் போற்றியும் கொண்டாடியும் ஒழுகிவந்தனர். அந்தோ! இத்தகைய அன்புடையண்ணலை இழந்த தமிழ்வாணர் பெரிதும் கறவையிற் பிரிந்த கன்றெனக் கையற்று அயர்வார்கள் என்பதோருதலை". பரீட்சிக்கும் திறமைக்குறித்தும் ஞானபோதினி பின்வருமாறு கூறுகின்றது. "சென்னைச் சர்வகலாசாலையில் தமிழ்ப் பரீட்சைக் கர்த்தர்களா யிருந்த கனவான்களெவரும் இவரது கல்விக்கு ஈடாவாரல்லர். இவர் பரீட்சைவினாக்களெல்லாம் மாணுக்கரது நுட்ப மதியினைப் புலப்படுத்துவனவாம். மாணுக்கர் இயல்பறிந்தும் வகுப்பின் தரமறிந்தும் குறித்தகாலவளவறிந்தும் வினுப்பத்திரிகை கொடுக்

கும் பரீட்சாதிகாரியை யிழந்த தமிழ் மாணாக்கரின் துரதிர்ஷ்டத்தை யென்னென்பேம்!"

இத்தகைய விசேட விலக்கணங்க ளமையப்பெற்ற பிள்ளையவர்களிடத்துக் குறைகளுஞ் சிலவுள. இப்பூவுலகின்கண் யாதுங் குறையிலாது நிலவுநர் யாவர்?. விசேடவொழுக்க முடையோரிடத்துறாஉம் சிறுகுறைவுகள்குறைவாக மதிக்கப்பெறுவாயினும் அவற்றையுமெடுத்துக் கூறுதல் அவசியமாகின்றது, எம் பிள்ளையவர்கள் மிக்க கடின சிந்தையுடையவரன்று. யாவரேனும் தமக்குத்திங்கிழைப்பின் அதை அன்றே மறக்குஞ்சுபாபமுடையவர். தமது குடும்பத்தைச்சேர்ந்த ஒவ்வொருவரிடத்தும் மிக்கஅன்புடையர். தம் பந்தினருள் அநேகரைத் தக்கபதவியை யடையுமாறு செய்தவரும் அவரே. தமது சொந்தக் குழந்தைகளுக்கும் பிறர் குழந்தைகட்கும் யாதொரு விதமான வித்தியாசங் காட்டி நடக்கும் இயல்புடையரல்லர். இத்தகைய சிறப்புடைய பிள்ளையவர்கள் தமது மரணசாதனத்தின்கண் செய்துள்ள இரண்டொரு குறைகளை மாத்திரம் இங்கு எடுத்துக்கூறாது இச்சரிதத்தை முடிப்பது சரியன்று. தமது சந்ததியின்பெயரைத் தாங்குவதற்குத் தமதுசிரேஷ்டகுமாரன் சி. தா. அமிர்தலிங்கம்பிள்ளை யுதரக் கனியாயுதித்த புத்திரனொருவ னிருப்பவும், தாமியற்றிய மரண சாதனத்தில் அச்சிறுவனுக்குத் தமதுஆஸ்தியில் யாதொருபாகமுங்காட்டாது விடுத்தது அவர்மாட்டுள்ள பிறிதோர் பெருங்களங்கமேயாம். பிள்ளையவர்கள் இதற்கு யாதுகாரணம் கற்பிக்கவிருந்தனரோ வறியேம். அஃது யாதாயிருப்பினும் அச்சிறுவன் பிள்ளையவர்கட்கு யாதுதீங்கு மிழைத்திலனாகவே அவர்செய்கைமிகக்கொடிதென்றேவற்புறுத்துவாம். இனிப்பின்

ளையவர்க ளியற்றிய சாதனமும் நிறைவேற்ற முடியாததா கவே யிருக்கின்றது. தமது மூன்றாவது தார மனைவியாலுதித்த சிறுவர் தக்க பருவத்தினராகி இந்திய சர்வகலாசாலைகளில் ஏதேனுமொன்றில் பி. ஏ. பட்டம்பெற்று விவாகஞ்செய்தபின்னர் தமது ஆஸ்தி அவர்களிடத்து ஒப்புவிக்கப்படவேண்டுமென்றும் இவைகளில் ஏதேனு மொன்றிற் றவறினல் அவர்கள் தமது ஆஸ்திக்கருகராகா ரென்றும், அவ்வாறு அவர்கள் தமது ஆஸ்தியை யடையாத காலத்து அவ்வாஸ்தியைக் கொண்டு இலங்கா தீவின்கண் தமிழ்ப்பரிபாலனத்தின் பொருட்டு ஓர் கலாசாலை ஸ்தாபிக்கப்படல்வேண்டுமென்றும், சிறந்த தமிழ் வித்துவானென்று பெயர்வகித்த அவர் தமது புஸ்தகங்கள் முதலியன ஏலத்தில் விற்கப்பட்டுத் தமது ஆஸ்தியோடு சேரவேண்டுமென்றும் குறிப்பித்ததின் சாதுரியம் என்னேவறியேம். இதுபோன்ற அநேக நவீனவிஷயங்கள் அவரியற்றிய சாதனத்திற் பொதிந்துகிடக்கின்றன. தமது ஜேஷ்ட புத்திரர் குமாரரும் தமது பௌத்திரனுமாகிய சி. அ. தியாகராசனையும் தமது இரண்டாவது புத்திரராகிய சி. தா அழகசுந்தரத்தையும் அவர்களுடைய நியாயமான சுதந்தரத்தினின்றும் நீக்கத்துணிந்த அவர் தமது ஆஸ்தியின் பெரும்பாகத்தைத் தக்ஷணமே தம்மால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு இப்போது இறக்குந்தசையை யடைந்திருக்கும் ஏழாலைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைக்கேனும் வேறு தரும விஷயங்களுக்கேனும் விட்டிருந்தல் நலமாயிருக்கும். இவர் வைத்திருந்த அரிய தமிழ் நூல்களையும் இதர புத்தகங்களின் தொகுதியையுங்கொண்டு ஒரு புத்தகசாலை ஏற்படுத்துமாறு ஏற்பாடுசெய்திருப்பரேல், மிக்க பிரயோசனமாக விருக்கும். பிள்ளையவர்க ளியற்றிய

சாதனத்தை நடுவு நிலைமை குன்றாது நோக்குழி அவர் அதன்கண் செய்தனயாவும் மிக்க தவறென்றே புலப்படும். ஆயினும் அவையனைத்தையும் யாம் குற்றமாகக்கொள்ளேம். அவர் பொதுஜன நலங்கருதிச் செய்தனயாவும் அவரை இறந்தும் இறவாதவராக்குகின்றன. அவர் எவ்வித தொழில்புரிந்தாரோ அவ்வித தொழில் புரிவதற்கு இன்னும் வேண்டிய விட மிருக்கின்றது. பிள்ளையவர்கள் முன்மாதிரி இன்னு யநேகரை அவ்வாறு செய்ய ஏவுமென்று நம்புகின்றேம்.

தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம்.

முற்றுப்பெற்றது.

சுபம்! சுபம்!!

அநுபந்தம்.

யாழ்ப்பாணம், மகாவித்துவ சிரோமணி

ஸ்ரீமாந்

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை பி.ஏ., பி.எல்.,

அவர்கள்

இறந்தபொழுது

பற்பல வித்துவான்கள் சொல்லிய

சரமகவிகள்.

இவை

கும்பகோணம், இராஜாங்க காலேஜ்

மேல்வகுப்புத் தமிழ்ப்பண்டிதரும் பிள்ளையவர்களின் நண்பருமாகிய

பிரமஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் சொல்லியது.

வெண்பா:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இவை

சென்னைக் கிறிஸ்டியன் காலேஜ்

தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்

ஸ்ரீமத் வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியா ரவர்கள்

சொல்லியன.

கையறு நிலை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பொன்னைவிருந்து செய்யாளுந் தமிழுலகிற் புலவரெலாம்
புகழுநாற் றுன்று
துன்னியரு கண்டுகொண்ட மகிழ்வினைத்துந் தொலைசாரந்
தூய்மை சான்ற
பன்னரிய நாற்கவிஞர் பழுத்ததொரு பயன்மரத்தான்
பதிப்புண் டாங்கே
தன்னிலையின் வீழ்ந்ததெனத் தாமோ தரங்கிரிலே
சாய்ந்தா னந்தோ. (க)

புலமையெனு நீர்நிறைந்த பொருணியின் கரையுடைந்து
போயிற் றென்னக்
கலைமதியங் காரிருளைக் கடியாது விசும்பினின்றுங்
கரந்த தென்ன
விலகினிய விசையெழுப்பும் யாழினது நரம்பிடையி
னிற்ற தென்னச்
சிலையினிருந் தொற்றதெனத் தாமோ தரங்கிரிலே
சென்றா னந்தோ. (...)

செந்தமிழ்ப்பா வலர்களெனும் பயிர்வாடச் சிறப்புமிகு
சென்னை யின்கண்ணே
வித்தைநலஞ் சாலைதனை நுறுப்பிழப்ப மாணாக்கர்
மிகவருந்தச்
சங்கமலைத் தமிழணங்குந் தலைகுனிய வீழமுகந்
தான்கவிழ்ப்ப
நற்புகழ்த் தாமோத ரந்துரிசில் சிவலோக
நண்ணினனால். (௬)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

தாமோதி வண்டர் கடிமலர்த்தேன் கூட்டுதல்போ
றாமோது செந்தமிழி னன்னூல் பலதொகுத்த
தாமோ தரம்பிள்ளை சால்பெடுத்துச் சாற்றவெவர்
நாமோ தரமுடையார் தண்டமிழ்ச்செந் நாப்புலவீர். (௭)

இணுவில்
பிள்ளையவர்கள் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைச்
சிரேட்டா சிரியரும், வித்துவ சிரோமணியுமான
யாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகம்
அ. குமாரசாமிப் புலவர் சொல்லியன.

வெண்பா.

சார்வரியின் மார்கழியிற் சார்பதினெண் டேதிசெவ்வாய்
சார்வுறுமுன் னேகா தசியாரல் — பேர்பரவுந்
தாமோ தரநாம சாதுசன சங்கநிதி
நாமோ தரனடிசேர் நாள். (க)

கற்றோரு மித்திரருங் கல்விகற்க நல்லுதவி
பெற்றோருஞ் சோகம் பெரிதடைந்தார் — கற்றோருண்
மிக்குயர்தா மோதரவேண் மீளாத மேற்கதியிற்
புக்கடைந்தா னென்றுரைத்த போழ்து. (உ)

[illegible] நிறுத்தவ ராதலால்
மன்னவருள் ளோங்கு மலைவிளக்காய் - மன்னுபெயர்த்
தக்கோனைத் தாமோ தரனையறி யாரறிவார்
தங்கோ ளெலாமறிவார் தாம். (௬)

மன்ன வருந்தேற மாணுங் கருந்தேறப்
பன்னூ றமிழ்நூல் பலநாட்டிச் - செந்நாச்
சருவகலா சாலையினிற் றாமோ தரன்போன்
மருவுதமிழ் யார்வளர்ப்பார் மற்று. (௭)

தொல்காப் பியமெங்கே சூளா மணியுமெங்கே
தொல்காப் பியமெங்கே தொன்னூல்கள் - பல்குமோ
தாமோ தரனன்றேற் றிலனே லச்சிலெனை
காமோது மாறெங்கே நன்கு ( )

[illegible]

பாவலன்மன் றுஞ்சிலப் பண்டிதன்மன் செந்தமிழ்க்குக்
காவலன்மன் யார்க்குமுப காரகன்மன் - பூவுலகோர்
மித்திரன்மன் வித்தகன்மன் மேன்மைக் கிசைந்தான்சீர்
சித்ரவங்சேர் தாமோ தரன். (௧)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பாடுங் கவியிற் பழந்தமிழ் நூற்பரி பாலனத்திற்
கூடும் வலியி லறிவிற் பொறையிற் குணநிறையிற்
றேடும் புகழி லதிகார மேன்மையிற் சீர்பெற்றார்
நீடும் புவியினிற் றாமோ தரற்கு நிகர்சொலவே. (௧)

தேரும் புலவர் தருநூல் பரந்து சிறந்திலங்கை
யூரும் பரந்துறு சென்னை யுமிறுக் குன்றவெல்லாம்
யாரும் பரந்துபர் தாமோ தரனென்று பாரிந்த
பேரும் புகழு மறிவுடன் [illegible]. (௨)

கட்டு மிருந்த வருந்தமிழ் நாவலர் கோனாம் பலவுக்
கிட்டு மழுக்கினைத் தீர்த்தினி லாக்குந் தெக்கமிழ்ச்சோர்
காட்டு லளித்தருபர் தாமோ தரேந்திர னன்னுறுபுகழ்
பாட்டி லடங்குந் தகைத்தோ புலவர்கள் பாடுதற்கே. (௯)

காரானர் மாமணி கற்றோர் சபையிற் கனமணி
பாராளு மன்னர் கோமணி சைவம் பதிந்தமணி
பேராளர் கண்மணி யாழ்ப்பாண தேசம் பிறந்தமணி
வாரா தெழிமணி தாமோ தரமணி வையகத்தே. (௰)

வெண்பா.

சாற்றுயர்ந்த திருச்சென்றே சாதித்துச் சைவ
மந்திரவஞ்சொற் சீரன் மலர்ந்தா - னகத்திருத்திப்
பூசை புரிந்துநிதம் போற்றியநா மோதரனைப்
பாசதர னஞ்சானே பார்த்து. (௧௧)

சுத்தசைவோ மித்திரரு மிவ்வாறுந் தம்பியரும்
புத்திரருஞ் சோகம் புகுந்தாற்ற - முத்தியுற்றன்
மன்றாடுஞ் சிறுமை யயிரவநா தன்புதல்வன்
தன்னைவிட்ட தாமோ தரன். (௧௨)

இவை.

யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி

மாயாவாத தும்ச கோளரி

நா, கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள்

சொல்லியன.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆயிரத்தொன் பதுநூற்றொன் றதற்குமேற் சார்வரியிற்
பதினெட் டான
சேயிறொடு மனலார்முற் றிதியர்பதி னொன்றாகச்
செறிந்த வீர்பத்
தாயுசத மென்கலிக்கா லனைவீழ்த்தி யுயிர்க்கருள
வண்ணல் பாத
மேயினன்றா மோதரவே ளொன்றுநிங் கெமரங்காள்
விளம்ப லென்னே. (க)

கேதாரங் கோணமொரு கதிரைநகர்த் தலமூன்றுங்
கெழுமி யீசன்
மாதார்முக் கணணிகரு மிலங்கைநாட் டொருசிறப்பிட்
டிக்கண் வாழும்
போதாருங் குவளைசெறி புயக்களமர் குலப்பொருவி
றிலகம் போலத்
தாதாடு மணிமார்பன் வைரவநா தப்பெருமான்
றவந்து வந்தோய். (உ)

அகத்தியன்றன் றமிழணங்குக் கணங்குப்பா னெண்ணுபுவிங்
கண்ணல் போலச்
சகத்தியலு முருவெடுத்து வளர்ந்துமுத்துக் குமரனெனுஞ்
சதுரன் மாட்டு

மதத்திலகுங் கதிரைவேற் பிள்ளைபெறு மாசிரியன்
மாட்டும் போற்றி
யகத்தியன்முத் தமிழுமரும் புத்தமுதா யார்ந்தார்ந்திக்
கண்டிங் கோவே. (௬)

ஆங்கிலத்தில் வித்தியா விநோதனெனும் பட்டமுன
முன்று வண்டும்
பாங்குற்று யரசாங்கக் கழகமதிற் பண்டிதனுந்
தமிழ்பா வித்தாய்
தாங்குபீ எல்லெனும்பேர்ப் பட்டமதுந் தரிந்துதரந்
தரனாய் மிக்க
வோங்குபுதுக் கோட்டையினி லுயர்நீதித் துரையைசி
ரொன்று சொல்ல. (௭)

அம்மானத் தொழில்களின்முன் சென்னைப்பிர தமகனிதர்
கந்தோ ரார்ந்து
வெம்மானுங் கீழாக விருக்குமதி பதியெனவு
மியன்றாய் பின்னர்த்
தம்மானச் சர்வகலா சாலையங்கி யுந்தமிழ்க்குத்
தலையு மாகி
யெம்மானு மெவரானு மெண்ணுதற்கு மரியபல
வியல்செய் தாற்றாய்.

ஞானசம் பந்தமணி தனைப்போல நடுக்கலியிற்
றோன்றி மேன்மை
யானசைவ சமயமதை விளக்குமிரண் டொளிமான
வார்ந்த தெய்வப்
பானுவா மாறுமுகப் பெருநாவொண் மணிக்கொருகல்
மணிப்பாங் குற்று
யேனையோ ரறிவரோ நின்பெருமைக் கிலக்குண்டோ
வென்னுன் சொல்கோ. (௮)

செந்தமிழி னகப்பொருளுந் திருத்தணிகைப் புராணமுந்
தெளிவி ளக்க
வந்தமிழி னியனூலு மெவர்க்குமுணற் கரியதொல்காப்
பியத்தி னைந்தும்
வந்தசூ ளாமணியுங் கலித்தொகையுஞ் சோழியமும்
வாய்க்க நாடித்
தந்தபெருங் குணக்குன்றே தமிழ்க்கடலே நினக்குநிக
ரருமா றென்னே. (௧)

கலிவிருத்தம்.

சூளாமணி வசனத்தொடு தொல்கதை மகத்த
போளாமணிச் சூருவளி புகையும்மறுப் போதி
நாளாமணி நட்சத்திர மாலைசுடர் பொருளாய
மாளாக்கலித் துறையாதிய தருமோ [illegible] வல்லாய். (௨)

வெண்பா.

கனவர்த் தமென்றமிழ்க் - கினவர்க் கமைசரி மை
முனைய்வைத் தாருத்திய - மனையிற் றகவே. (௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆந்திரமும் வடமொழியு மாங்கிலமு
மினியதமி ழுறவுஞ் சேர்நான்
காந்திரத்தா மோதநத்தே மனைவியிருப்
பகதரெனு மரும்பட் டத்தை
யெந்தரசர் பொன்போல வளித்திட்டா
ராதினைத் தியல்முற் றேறி
காந்தரத்தர் விபூதியணி பொறிவிருப்பி
னளித்திட்டா ரதிந்தே யின்று. (௪)

மேலுலகர் நிலைவிரும்பி யழைத்திட்டா
ரவரிவரன் றமைசேம் வேந்
தோல்லொரு மார்கழிநீர்த் தினத்தேழை
யென்றேகிற் றிகையொன் றிட்ட

காலத்தாற் குறச்சிறுமிக் கள்வனோ
வேஷகசிச் கயனோ செவ்வாய்
நீலியோ விளைகலந்த தினைத்தாலங்
கவர்ப்பெறே நிகழ்த்தாய் நீயே. (௧௧)

உலகமெலாந் திருவிழந்த தமிழணங்கு
வரனிழந்தா ளேற்ற சைவக்
குலமகடன் னணியணியைக் கொளைவிட்டா
ளிலங்கைமங்கை குருட்டாய் நின்றாள்
புலவரெனு மணிகணடு நாயகத்தைப்
போக்கிட்டார் புண்ணி யாபா
வலவொருசின் னப்பவேண் முதலர் துணை
யிழந்தார்நின் மறைவா னச்சோ. (௧௨)

பாடையே றினுமேடு கைவிடே
லெனுமொழியைப் பரித்தே யென்ற
னோடையா வகப்பாட்டை யாயுபுநின்
றகப்பொருளி னுண்மை நாடித்
தேடவோ போந்திட்டா யுணர்ந்தெவருந்
தியங்கவோ தெரியே மந்த
வீடையோ வடைந்தைதா மோதரநா
வலவிதியோ விதியோ விள்ளாய். (௧௩)

முத்தமிழின் வல்லமைக்கோ வெண்டிசையு
மிசையிசைக்கோ முதுநின் னூன்முன்
வைத்ததற்கோ வுறுதிக்கோ சித்தாந்த வளர்ப்புக்கோ
வொழுக்கம் வாய்மை
பத்திக்கோ வவையஞ்சாப் பெருமைக்கோ
வாசால வுபகா ரக்கோ
வெத்துக்கோ யாமுன்னைத்திங் கேங்குவந்தா
மோதரத் தெமேறே யேறே. (௧௪)

ஷை பிள்ளை அவர்கள் சகோதரரும், மாணுக்கரும் ஆகிய

சி. வை. சின்னப்பாபிள்ளை அவர்கள்

சொல்லியன.

நேரிசை வெண்பா.

நாதுதிருங் கொன்றையான் றன்னடிமைச் சோர்கரிநா
மோதுபல நற்குணங்க ளூற்றகலன்—கூதொடவ
நந்திரங்க டானறியாத் தாமோதரன்மேல
ரந்தணுல கத்தேறி னார். (௧)

நாற்பத்தெண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பொன்னிலங் காபுரியி னன்னலஞ் செறிபல
பொலன்பெறு நிலங்கடம்முட்
புகலுநல் வளமெலாந் திகழியாழ்ப் பாணமாம்
பொழிறனக் கெழிலதாகிப்
பொங்குசெல் வவிளைவு தங்கின்ப மேமுழும்
புன்பிணியி னின்மையைந்தும்
பூவசிய ரேர்மிகுதி கோவசிய ராகிரை
புரந்திடல் பரந்துளானும்
புத்தூர் சிறுப்பிட்டி யுய்த்தவன் மாப்பாண
புநிதனருள் வேலாயுதன்
புதல்வனம் பலவாண னிதயமகிழ் மதலையாய்ப்
போற்றவரு மூத்ததம்பி
புத்திரன் குருநாதன் பெற்றவயி ரவநாத
போதனெழு காதலர்க்குட்
புந்திபொறை யத்தண்மை சிந்தா விருந்தோம்பல்
போற்றியற மாற்றுமுதல்வன்.

சொன்னலஞ் சேரினிமை மன்னுசெந் தமிழொடு
சுகம்பல வகங்களிப்பத்
துய்த்திடுந் தனியாங் கிலத்தையுங் கசடறத்
தூயவரி ணுய்த்தல்செய்தே
சொல்லுசட் சாத்திரம் வல்லவெண் ணெண்கலைச்
சுவைபருகி யவைமதிப்பத்
தூக்கிமற் றென்றுமெதிர் தாக்கிடா தறைதருஞ்
சொல்வன்மை மல்குபுலவன்
தொன்னிலம் பேரின்பு தன்னிலுற றன்கண்டு
சோகமுறு மாகவிகளைத்
துய்யபுத் தமுதமென வையத்தி னூட்டியுந்
துங்கமுச் சங்கமருவித்
தொண்டுபெற் றுள்ளபல வண்டமிழி னூல்களின்
றஞ்சுநிலை யஞ்சியரியுண்
டுளைகளுட னெழுத்துபிழை களைநீக்கி யுலகிற்
றுலக்கிய கலைக்கியானன்

சென்னையம் பேர்நகரி தன்னரச தானித்
திருக்கலா சாலையின்கண்
செந்தமிழ்ப் போதனையி லெந்தமா னவரையுந்
தேற்றுதற் கேற்றவாசான்
செய்யவர சாட்சியோர்க் கையமற வேவரவு
செலவுக் கணக்குகளெலாஞ்
செப்பமுட னரசின ருவப்பத் தெளித்திடுந்
திறலினர்கள் விறலதிபதி
சீர்த்திபெறு தொண்டைமா னேத்துமொரு நீதவான்
றீயபழி பாவமஞ்சித்
தேடுபொருள் பாத்தைந்து கூறுபட வில்வாழ்க்கை
செய்தெட்டு மொய்மகாரைச்
சிந்தைகளி கூரவே தந்தவ னிவன்பிதாச்
செய்ததவ மென்கொல்லெனுந்

தேசமதி நேசமொடு பேசுமொரு மாநிலமாந்
தேவர்புகழ் தாமோதரன்

கன்னலஞ் சோலைகளி லன்னமென் பெடைகடம்
கருவிடும் புரசையம்பாக்
கத்திலோ ரையா யிரத்திரண் டாங்கலிங்
கழறுசார் வரிமுன்பணிக்
கார்முகம் பதினெட்டி லாரல்வா ரத்திலே
காதசியி னுவிதன்சேர்
காலைதனி லேபம்மை யாலவட் டப்பேரி
காலவுற் சவகோலராய்க்
கண்டமெல் லாந்துதிவை குண்டநா தன்றனொடு
சங்காத ஈசுபரனுங்
கனகமுட னொளிர்மணிக ளணிவிமா னங்கள்யினை
காட்சிதந் தாட்சிகொள்ளக்
கருதரிய சித்தாந்த நியமமெய்க் கன்றிப்பொய்க்
காசினியி னசையொருவிக்
கர்த்தன்பரி சுத்தனொரு முத்தனெனு நித்தியன்
காய்கயிலை மேயினனரே. (௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சார்வரி யாண்டு தனுவாறு மூன்றுநா ளங்களக்கர்
பூர்வபக் கத்துற்ற வேகா தசிதிதி பூசவுடல்
சோர்வுற மற்றுப் புகழுட லோங்கித் துலங்கியசீர்த்
தார்மலி மார்பினன் றாமோ தரன்பதி சார்ந்தனனே. (௩)

கற்றார்க் கினிமையுஞ் சைவர்க்கு மாண்புங் கருதுசெல்வ
மற்றார்க் குதவியுங் கல்விகற் போருக் கரும்பொருளு
முற்றார்க்குக் கீர்த்தியு நட்டார்க் குறுதி யுடனறிவும்
பற்றாருக் கச்சமுந் தாமோ தரன்பின் பறந்தனவே. (௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

திருவொடு கீரணி யொருமித்து வாழுஞ்
சிறப்பிட்டி தன்னில் வேளாளர்
மரபினி லுதித்த வயிரவ நாதன்
மகார்சின்னத் தம்பியா மயனுந்
தருமனை யப்புக் குட்டியோ டிளைய
தம்பிசின் னக்குட்டி சிற்பத்
தரியசின் னப்பனொடு நல்லதம்பி யாமறு
கனுட் டரும் போற்றி. (௫)

உரிமையின் வணங்கு பதத்தினை ஞகி
யோதுபேரன் பொடு நாளைப்
புரவுசெய் தேட்டம் வாய்மையா மைந்தாண்
பொறுத்ததால் பாகியெந் ஞான்றும்
பெரிமித மிளிமை யரியநல் லொழுக்கப்
பெற்றிக டெற்றவன் ருமோ
தரனெனு மொருபேர்ப் பண்டித னுலகிற்
ருனளி புடன்பிறந் திலனேல். (௬)

சிப்பரு ...நெறி விளக் கத்தை
...ர்னைவ மக்துவத் தொடுதொல்
காப்பியந் தன்னொ வீரசோ ழியத்தைக்
கலித்தொகை யுடன் திருத்தணிகை
மாப்புரா ணத்தை யிலக்கண விளக்க
மான்மியத் தொடு சூளாமணியை
நாப்பயி லிறைய னாரப் பொருளை
நானிலங் காணப்பதிங் கெவனே. (௭)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நனுதவக் குறுமுனிபா லுதித்தபேதை பாண்டியர்பொற்
பலகையிலே வளர்ந்து மங்கைப்
குவமுற ...மொழியைய மணந்துமூன்று பண்புறுசீர்ப்
புதல்விபரைப் பயந்து வாழ்ந்தே

வரணிறந்து சீரழிந்து மாயுங் காலை மருந்தூட்டி
யுயிர்நிலைக்க வைத்த தாமோ
தரமருந்தே நீயுமுயிர் தணந்தா யந்தோ தமிழ்புரிந்த
தவக்குறைவு தான்கொண் டதோ. (௮)

சோதரரிரங்கல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தந்தையெமை யிளவயதிற் றணந்திடநீ
யன்றுமுதற் றந்தை யாகி
வந்தபல விடரகற்றி வாழ்வெமக்கீண்
டளித்துவந்து வந்தா யுன்றன்
சிந்தைமிக நொந்திடயாஞ் செய்தபிழை
பலவெனினுஞ் சிந்தி யாது
முந்தையினு மருள்சுரந்த முன்னவனே
யினியென்றுன் முகங்காண் போமே. (௯)

சீதரனுஞ் சங்கரனுந் தேவியரோ
டுன்வாயிற் றெருவெய் தித்தா
மோதரனே யெனவழைத்த மொழியொன்றே
யுன்காதின் முழங்கிற் றல்லாற்
சோதரனும் புத்திரனும் பத்தினியும் பாலரொடு
துயரின் மூழ்கி
யாதரவிங் காரெமக்கென் றரற்றுமொலி
கேட்டிலையெம் மண்ணலேயோ. (௧௦)

உடுக்கையிழந் தவன்கைபோ லருகிருந்து
பிரியாநின் குணக்கு மற்றோ
ரிடுக்கணுறி னுடனதுநீக் கின்புறுவேற்
பிள்ளையெனு மினிய நண்பன்
நடுக்கமொடு பிரிவாற்றுன் னாத்தடுமா
றவுமிழவு நயந்த டண்ணே

டெடுத்துரைத்த தேவார வின்னிசையுங்
கேட்கிலையோ வென்னே யென்னே. (கக)

மலைபோலுந் தோளொடுகை காலிழந்த
போதுமுயிர் மண்ணின் மீது
நிலைபெறுத லொருவாற்ற னியலுமென
நினைந்திருந் தோநிகரில் லாத
தலையிழந்த பின்மார்பு குக்கியிடை
தமக்குமுயிர் தரிக்கு மோதா
னிலையாதுபோ லுனைப்பிரிந்த யாமுலகி
லிருப்பதினி யெவ்வா றேயோ. (கஉ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உன்னையோ தமிழ்நா டிழப்பது மற்றுன் னுடனொரு
வயிற்றினிற பிறந்தோர்க்
கென்னையோ பெருமை யினியிவ ணுன்ற னெழிலடிச்
சுவட்டினைத் தேடிப்
பின்னையே வருவ தொன்றலா லென்றோ பேதையேம்
புரிந்திடு கைம்மா
றன்னையே யரிய வத்தனே டெரிய வண்ணனே
யரசொ டாசானே. (கந)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அலைகடலி னடுவேயிவ் வண்டத்திற்கோ
ராதாரமா மெனவே யமைந்த மேரு
மலைதனைவிண் மீன்களொடு நவக்கோள் சுற்றும்
மாண்பாயுன் றனைக்காண வரும் போழ்தெல்லாந்
தலைவாசற னிற்சாரா சனத்தின் மீது சார்ந்திருந்து
கண்ட வுடன் றம்பீஇ யென்று
கலைமதிபோ லொளிர்முகத்தி னருட்கண் ணோட்டங்
காட்டுவா யினியார்பாற் காண்பே மந்தோ. (கச)

கலிவெண்பா.

பூமேவு புத்தேள் பொறித்தவழி பல்லுயிர்தா
மீமேவு வாரெனவே மெய்யறிந்தோர் - தாமே
யியல்பறிந்து நன்றாங்கா லின்புமன்றே னேது
னியமமன்றா மென்றே நினைந்து - துயர்கூர
லின்றிப் புவிதனிலு மேற்ற கடமைதனி
னின்று நெறிவழாஅ நேர்மையுடன் - நன்றாக
யாதிடுக்கண் வந்தாலும் யாண்டுற்றாலுஞ் சோரா
தாதுலர் சுற்றத்தாரை யாதரித்தே - மேதினிச்சா
லங்களிவை யிவையென் றாய்ந்திழிச்சொ ஞன்கதனெணு
டைம்புலனைக் காத்த றடக்கியே - நம்புமொரு
வென்னுலக வாழ்க்கை வருமளவும் வாழ்ந்திடுவெ
றுன்னரிய நல்லூழ் வினை.

XVII

சென்னைப் பச்சையப்ப முதலியார் கலாசாலைத்

தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்

மா-௱-௱-ஸ்ரீ தி. செல்வக் கேசவராய முதலியார் எம்-ஏ அவர்கள்,

பிள்ளையவர்கள்

பிரிவாற்றாமை யிரங்கியது.

கலாசாலைத் தலைப்புதல்வா! கலைகளின்ற கருவூலம்!
கலாசாலைத் தமிழ்ப்புலவா! கணக்கறிந்த கனதுரையே!
கலாதவர்க்கு நீதிதனைக் கழறிநன்கு வழக்கறுப்பாய்!
கலாதவர்கு வழக்கறுக்குங் கனநீதி யதிபதியே!
உருவாலு மொழுக்காலு மோங்குபுகழ்ப் பெருக்காலும்
திருவாலுந் திறனாலுந் தெள்ளமுத வாக்காலும்
மருவரிய மாண்பாலும் மாணவர்தா மேற்கொள்ளும்
ஒருவரிய வொழுக்காலும் ஒருவரிலை யொப்பென்றே.
கல்லாதார் வாழ்வேமாக் கருக்கொண்டு தமிழ்நன்னூல்
பல்லான்ற தலைக்கேள்விப் பயனுணர்வாய் நீயென்றே
கல்லாத வெங்கடமைக் கவைக்காகாக் கோதென்றே
பொல்லாத கூற்றுவனார் போயினரோ நினைக்கொண்டே.
இறையவனா ரகப்பொருளுக் கினிதாக நக்கீரர்
திறைவாக வுரைத்தவுரை நிறைதருதொல் காப்பியத்தை
மறையிருளை நீக்குகின்ற மாண்பான நச்சருரை
நிறைவடசொல் நிலைகண்ட நிருபர்தா முரைத்தவுரை,

நல்லவர்நல் லந்துவனார் நவின்றநயக் கலிதனக்கு
நல்லர்நச்சி னார்க்கினியர் நயமாக நவின்றவுரை
நல்வீர சோழியன்பேர் நாடியவி லக்கணமும்
தொல்லைத்தோ லாமொழியார் தோமில்சூ ளாமணியும்,
சிலர்தானுஞ் சுவைத்தறியக் கிடைக்காத சிறந்ததமிழ்ப்
பலநூல்க ளிவைதம்மைப் பளகறுத்துப் பாங்காகப்
பலர்தாமுஞ் சுவைகொள்ளப் பதித்தனையே பரிகின்றார்
மலர்தலைமா நிலத்தோர்கள் மாறேதாஞ் செயவறியார்.
ஐயாநீ தமிழ்ப்புலவன் அகமகிழ்ந்தே காணவுனை
மெய்யாக வந்தேனே மிகவிரும்பி யென்றோரைக்
கையாலே கும்பிட்டுக் கரம்பிடித்தே யாதரிப்பாய்
ஐயோவென் றழுகின்றார் அரியதமிழ்ப் புலவோர்கள்.
தாயனையாய் தண்டமிழ்க்குத் தக்கதமிழ்ச் சோதனையில்
ஆயத்தான் நீவந்தால் அஞ்சுவர்காண் மாணவர்கள்
எயத்தான் எனையோர் இலையவாரோ யாமாகில்
எயேயே என்னென்றே எறிதுரைப்பர் அறியாயோ.
பன்னொன்பா னூற்றாண்டிற் பற்பலரும் பெரியோர்கள்
பன்னியநூல் வழக்கதனிற் பதிவுற்றே யிருப்பார்கள்
மன்னியவிவ் விருபானூற் றாண்டதனின் மன்னார்கள்
அன்னோரென் றகன்றனையோ ஐயாவோ ஐயாவோ.

இவை

ஷை பிள்ளையவர்கள் சுற்றத்தவருள் ஒருவரான

யாழ்ப்பாணத்துத் தெல்லியம்பதி

தெ. அ. இராசரத்தினம்பிள்ளை அவர்கள்

சொல்லியன.

நேரிசைவெண்பா.

சீர்செறியுஞ் சார்வரியிற் செய்ம்மார் கழிபதினெட்
டேர்செறியுஞ் செவ்வா யெனுமங்கி — யாநாண்மு
னேகா தசிதனில்விண் ணேறினனே யெங்குலத்துத்
தாமோதர மணியே தான் (௧)

காண்டகைய செய்வக் கவிஞன் றிருத்தில்லைத்
தாண்டவனே தஞ்சமெனுஞ் சார்புடையான் — பூண்டவுடல்
விட்டதுவும் விண்ணுலக மேவியது மேதினியாம்
பற்றறுக்கும் பத்திநிலையாம். (௨)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

செந்தமிழ் வாணர் திலகமே கல்விச்
செல்வமே செல்வர் மற்றுளத்து
முந்துநின் றன்னோர் சிரமதாய்த் தொன்னூல்
முறைமுறை யச்சினிற் புகுத்தி
வந்தநங் கண்ணே கண்ணினுண் மணியே
மற்றியார் தஞ்சமென் றடைவேஞ்
சிந்தை நின்றிரங்கச் சென்றனையந் தோ
சேர்ந்தற்கரிய சற்குருவே. (௩)

தந்தைதாயானாய் தமர்வழிவந்த
தலைவன்றேசிகனுமேயானாய்
வந்தவெந்தமக்குவேண்டுவவளித்து
வளர்த்த பேரன் பெனுநீராற்
சொந்தமாய்ப் புரக்குங் கடவுளுமானாய்
சொல்லரும் புகழெமக் களித்த
வெந்தையே நின்னைக் காண்பதெந்நாளோ
வெளியுனே னறியுமாறுளதோ. (௪)

கலையமுதூட்டி யெனைவளர்த்துன்றன்
கண்மணிமகவுபோலெண்ணிப்
பலமுறை போற்றியுய் வழிகாட்டிப் பகர்
மணஞ்செய்து வைத்து கந்தா
யுனை மறந்தின்றுசிலவியற்றியதா
லுன்பெருமன்பு குன்றிடினுந்
தனயனானின்னை மறக்கிலேனெம்மைத்
தாங்குதாமோதரத்தகையே. (௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

முன்னாட்டொல் காப்பியன் சேனா வரையனோர் மூலகம்பர்
மன்னும் வயித்திய நாவலன் மேகமும் மாண்புபெற்றா
ரிந்நாளி லீங்குனைக் காரிணை யாவரிப் பூதலத்து
நன்னூ லவர்பெரு மானே யென்னாகு நறுந்தமிழே

XXI

டை பிள்ளையவர் குமாரர்

பி. சு. அழகசுந்தரம் பிள்ளை

சொல்லியன.

நேரிசைக் கலிப்பா.

யில்லா னென்றென்னைத் தாரணியோர் செப்பிடினும்
கப உடன்பிறப்பில் நீசனெனப் பேசிடினும்
பயேனுக் குண்டோர் பிதாவென்று நானிருந்தேன்
நீயோ எனையிந்த நீணிலத்தில் விட்டகன்றாய். (க)

ன்றினிமே லுன்றன் எழிலார் முகங்காண்பேன்
ன்றினிமே லுன்றன் இனிய குரல்கேட்பேன்
என்றினிமேல் நீதான் எழுதுதிரு பம்பெறுவேன்
என்றினிமேல் இவ்வுலகில் எந்தாய் எனவிளிப்பேன். (உ)

சென்னைக்குச் சென்றாற் சினேகர்பல ரைக்காண்பே
னென்னைப் படிப்பித்த என்குரவ ரைப்பார்ப்பேன்
உன்னை யினியிவ் வுடலோடு யான்காணேன்
என்னே இதுவென் னிறைவ னருளாமால். (ங)

என்னன் புடைய எந்தாய் எங்குற்றாய் நின்க்ஷேமம்
என்னை அதையறியே என்றனக்கே இங்குள்ளோம்
அன்னையையான் அருட்கடலால் நன்குற்றேய்
வன்னச் சிலசொல் எழுதுவன்யா னுன்றனுக்கே. (ச

ஆனந்தங் கொண்டேன் அரதனம் பெற்றாள் மணியென்
றானந்தத் தோடே யனுப்பினனின் கைக்கடிதம்
போன வருடமிந்நாள் புந்திகுளி ரப்பெற்றோம்
போன விடத்திருந்து போடாயோ ஓர்ச்சீதம். (௫)

மன்னுங் கமலமென வைப்பா யொரு பெயரோ
உன்னுடைய பிள்ளைக்கென் றோர்கடிதம் நீவரைந்தாய்
மன்னுங் கமலமவள் வாய்திறந்து தாதாவென்
றன்னையழைக் கின்றாள் ஒளித்தெங்கே சென்றாய்நீ. (௬)

பிள்ளைகடாந் தேடப் பெரியார் ஒளித்தாடல்
உள்ள துநம் நாட்டில் ஒருவரில்லை யீதறியார்
பிள்ளைமுடி யாது பெரிபாய் வருகவெனிற்
பிள்ளைக்கு முன்னிற்றல் பெற்றியன்றோ நீபகராய். (௭)

அத்தனடி கண்டடியேன் யானுய்யுமுன்னர்
எத்தனையோ பாதகங்கள் சித்த மியற்றிவந்தேன்
அத்தனையும் நீ பொறுத்தாய் ஐயா அவனியுள்ளார்
எத்தனைதான் சொன்னலென் என்னன்புணக்குண்டே. (௮)

வெண்பா.

தொள்ளாயிரத்தொன்று தோன்றுமுதனாள் செவ்வாய்
விள்ளுபகல் ஒன்பதரை மேவினபின் - தெள்ளு
தமிழ் மணக்கும் வாயான் சீர்த்தாமோத ரேந்தரன்
எமை மறந்து [illegible]